

Redningshunden

Nr 2 -2021. 63 årgang

Medlemsblad for Norske Redningshunder

Hver 7. sekk GRATIS!

Som Venn av Musti får du alltid hver 7. sekk med hunde- og kattefôr (1kg+) og kattesand fra Compact Care **GRATIS**. I tillegg kan vi by på **GRATIS** kloklipp (midlertidig stengt pga Covid-19), vennepriser, eksklusive tilbud og arrangementer.

HER FINNER DU OSS: Bogstadveien bogstadvn. 27b | Colosseum Senter særkedalsvn. 10 | Storo Storsenter vitaminvn. 7-9 | Amfi Ulleval sognsvn. 75-77 | Bryn østensjøvn. 79 | Stovner Stovner Senter 3 | Bekkestua gml ringeriksvn. 30 | Raa Vækerøvn. 205 | Østerås Senter otto rugesvei 80 | Slependen pustutvn. 6-14 | Brakerøya brandtenborggt. 1 | Åssiden ingeniør rybergsgate 56B | Strømse Senter bjørnstjerne bjørnsøns gt. 60 | Kongsberg ingebjerg holthes vei 4 | Hønefoss droningåstasgt. 4 | Moss Varnaveien varnavn. 30 | StoppTune lilletunvn. 2 | Tista Senter walkersgt. 4 | Lillehammer gudbrandsdalsvn. 188 | Gjøvik ringvn. 3 | Jessheim industrivn. 9 | Elverum kirkevn. 4 | Torvbyen gunnar nilsensgt. 16 | Sandefjord kilgata 18 | Horten trimvn. 41 | Larvik elvevn. 8 | Porsgrunn skippergt. 4 | Skien Herkules ulefossvn. 32 | Amfi Madla madlakrossen 7 | Maxi Sandnes gravarsvn. 7 | Stadionparken jåttåvågvn. 7 | Jærhagen solavn. 25 | Haugesund raglamyrvn. 2 | Stord meatjønnsaugen 10 | Sartor Senter sartorvn. 12 | Laksevåg Senter kringsjøvn. 83-89 | Kleppstø gamle kleppstøvn. 6 | Laguneparken lagunevn. 13 | Horisont myrdalsvn. 2 | Molde fanestrandvn. 49b | Ålesund moavn. 1 | Tiller østre rosten 34 | City Lade håkon Vilts gate 9 | Kristiansund industrivn. 17 | Jekta karlsøyvn. 12

Redningshunden

nr. 2. 2021
ISSN: 0803-8961

Informasjonstelefon

02 61 5

E-post

post@nrh.no

Hjemmeside

www.nrh.no

Redaktør

Audi Barstad

Tlf: 90 93 70 22

aud.ingebjorg.barstad@nrh.no

Redaksjonen

Kurt Jarnes

Sarah Wyss

Jim Olav Hansen

Stig Mebust

Layout

Mick Sheard,

micks@nrh.no

Forlag

Nordisk Kjæledyrforlag AS

Trykk

Møklegaards Trykkeri AS

Forsidebilde

Sasha

Foto:Aud I Barstad

Signerte innlegg i medlemsbladet er ikke nødvendigvis redaksjonens eller Norske Redningshunders syn. Utgiveren er uten ansvar for annonsene.

Innhold

- 4 Lederen har ordet
- 6 Redaksjonelt
- 8 Beredskaper
- 10 FTU informerer
- 12 NRH informerer
- 14 Bli kjent med medlemmene i hovedstyret
- 18 Etikk-og disiplinærutvalget
- 20 Fra Fjell til Fjære
- 27 Har du lyst til å bli en del av instruktørkorpset i NRH?
- 28 Godt å være på hovedkurs vinter igjen
- 32 Suksess for Bygdin-debut
- 34 Frostsamling i Heidal
- 38 Sommercamp i Hallingdal
- 40 Barryvox
- 42 Fem på skogen!
- 44 Med baby på hovedkurs
- 45 The Challenge
- 46 Ta vare på redningshunden
- 49 Er hunden for stresset til å lære?
- 52 Orienteringsprøven på vinter - et hvitt eventyr?
- 54 Impregnering av klær og utstyr
- 58 Hypotermi
- 60 Når jobben er å redde liv
- 63 Rickard og Pontiac gjorde funn
- 65 Kurs annonser
- 67 Adresser

Manusfrister:

Nr. 3/2021 – 15. august	utgivelse oktober
Nr. 4/2021 – 15. november	utgivelse til jul
Nr. 1/2022 – 15. februar	utgivelse slutten av mars
Nr. 2/2022 – 15. mai	utgivelse slutten av juni

Redningshunden 02-2021

Lederen har ordet

Tilbake i 1947 så var det en mann, som etter en opplevelse med hund som snuste rundt i et skred, fikk tanken om å nyttiggjøre seg av hunder til søk i skred.

Den tanken slapp han heldigvis ikke, og takket være at Kaare så muligheter og ikke begrensinger så ble Norske Lavinehunder stiftet i februar 1956.

Lite kunne han vel ane hvordan dette skulle utvikle seg, til det vi fra 1992 kjenner som Norske Redningshunder. En organisasjon med tre grener, rundt 1600 medlemmer og over 500 aksjoner i året. Det sier noe om den utviklingen NRH har vært gjennom i løpet av sine 65 år.

Og utvikling var også mye av tema på distriktsledersamlingen som ble avholdt helgen 8.-9. mai. Det var dessverre ikke mulig å gjennomføre samlingen fysisk slik vanlig er, men tross at den gikk digitalt så ble det bra med aktivitet. Mange gode spørsmål og innspill til temaene som helt tydelig opptar mange.

Det hele startet lørdag med opplæring i det nye medlemsregisteret StyreWeb for så å fortsette med FTU sin gjennomgang av det nye godkjenningsprogrammet. Især sistnevnte skapte engasjement og bra er det. For selv om programmet nå er godkjent av hovedstyret så er det ved at man involverer seg, stiller spørsmål og kommer med innspill, at programmet kan være levende og utvikle seg til å bli et best mulig grunnlag for å utdanne hundeførere i tråd med NRH sin visjon om: Spisskompetanse på søk etter savnede – en ledende aktør i redningstjenesten.

Kameratstøtteordningen var også tema på samlingen lørdag. Kameratstøtte er jo ofte noe vi tenker på først når vi virkelig får bruk for det. Men det er jo så mye mer. Lise Ljungmann Haugen fortalte om fremdrift og mål for utvikling av ordningen. Tanker om å komme utfordringene i forkant ved å være bedre mentalt forberedt på hva vi som hundefører kan møte er en viktig del av dette.

Søndagen startet med at Jannicke Rabben fra prosjektgruppen NRH i utvikling informerte om status og fremdrift. Gruppen har lagt ned mye arbeid og har i tillegg fått gode innspill fra Prospera. Hyggelig å se at så mange – også relativt nye medlemmer – har involvert seg og deltok på de digitale høringsmøtene. Det er ingen enkel jobb denne gruppen har påtatt seg. Vi er et langstrakt land med store forskjeller og derfor er det så viktig at alle distrikt involverer seg og gir sine tilbakemeldinger. Noe som imidlertid syntes gjengs for de fleste var at det er en utfordring med alt det administrative arbeidet, og da især kasserer/regnskapsbiten.

Videre så tok Sara Wyss og Aud I. Barstad samlingen med på tema strategisk kommunikasjon, helhetlig involvering og kommunikasjonsplan. Mange spør seg om NRH er forberedt på trykket vi kan møte i forbindelse med medieoppmerksomheten som kommer. Og hvordan skal en eventuelt økt henvendelse fra nye medlemmer håndteres. Hvordan skal vi best markedsføre oss og hvordan blir NRH oppfattet utad. Vi er en betydelig organisasjon innen redningstjenesten og det har mye å si at vi er gode på dette.

Avslutningsvis var det valg både til EDU og Hovedstyret. Og her vil vi få takke de som nå sa takk for seg og ønske nye medlemmer velkommen. Det er gledelig å se at det er god spredning på hvor i landet de nye medlemmene til HS kommer fra.

Til tross for at mange har gitt tilbakemelding om at det ble en bra samling, så er savnet etter å møtes fysisk der. Mange mener at man ikke får til like gode diskusjonene når det er digitalt, og likeledes så er det å kunne prate sammen og bli kjent med hverandre over en middag og utover kvelden og en viktig del av samlingen. Det er yttre ønske fra flere om at man ser på muligheten for å holde en fysisk DL-samling til høsten, såfremt både økonomien og smittevernreglene åpner for dette.

I skrivende stund så er det ennå noe tid igjen før avvikling av hovedkurs sommer. Og vi håper inderlig at vi skal få til dette i år og. Nytt av året er at HK Sør-Norge ikke kan avvikles på Sæter i Kongsvinger som tidligere år. Og det er ikke bare å finne nytt sted som både kan huse alle deltagerne og som har nok terreng, så i «beita» for sted å kunne holde et så vidt stort kurs så er valget falt på Røros. Dette medfører at to av sommerens hovedkurs blir holdt på Røros, så får vi jobbe med å finne et nytt sted til 2022. Det viktigste er dog at det kan avholdes hovedkurs.

Det er ikke til å unngå at våre tanker i disse tider går tilbake noen år, da det jo er 10 års minnesmarkering for hendelsene på Utøya og Regjeringskvartalet. Dette er noe som har satt dype spor i så mange, og det er ikke lett å vite hvordan snakke om dette uten å gjøre vondt verre for de mange berørte. Vi vil aldri glemme alle som mistet livet, de som ble skadet og deres pårørende. Men også hjelpemannskaper hadde det tøft. Kanskje vi skal være der litt ekstra for hverandre i denne tiden. Akseptere at noen har det litt vanskeligere imellom uten å måtte forklare hvorfor.

Vær en kamerat.

Avslutningsvis så vil jeg få ønske lykke til med både hovedkurs og prøver som skal avvikles, og til alle dere som skal opp til en prøve eller flere. Uansett om det er appell for første gang eller fjerde regodkjenning så er det like spennende hver gang.

Og husk, ta ekstra godt vare på hundene deres når det står på som mest hektisk.

Riktig god sommer alle sammen!

Redaksjonelt

Hvis jeg ber deg om å se for deg et bilde av en hvilken som helst ekvipasje i Norske Redningshunder, hva ser du da for deg? La meg gjette: En smilende hundefører som sitter på kne ved siden av en redningshund, begge ser i kamera, livet ler og solen skinner. Det synes jeg er hyggelig! Hver gang jeg ser et slikt bilde av en av våre hunder og førere blir jeg stolt av å være en del av NRH.

Men, er virkeligheten alltid slik? Hva med når det blåser opp i fjellet, eller når det er regnvær på leteaksjon i mørket etter et menneske som har ytret ønske om å ta sitt eget liv? Dette er også virkeligheten til en hundefører i Norske Redningshunder. Men vi kan ikke vise det i bilder. Det er store begrensninger for hva hundeførere kan dele i sosiale medier, og vi markedsfører jo ikke NRH med realistiske bilder av slit, gnagsår, tragiske skjebner og mentale reaksjoner.

Jeg har ansvaret for kommunikasjonsarbeidet til Norske Redningshunder. Vi får stadig flere medlemmer, og det er vi selvsagt glade for. Men så er spørsmålet om vi klarer å vise fram virkeligheten, også den som ikke er så rosenrød, slik at nye medlemmer vet hva de går til i framtida som hundefører. Norsk presse har ikke hatt tradisjon for å omtale selvmord. I de senere åra har det blitt større åpenhet rundt temaet, og dermed følger pressen også etter. I de tilfellene der man ikke trækker over grensene til de involverte, riktignok. Kan vi i NRH også gjøre det? Får vi til å fortelle de historiene som er så sterke, så ekte, og enkelte ganger også ganske skremmende?

Det er viktig at vi viser alle sidene av livet som hundefører, mener jeg. Hvordan vi skal få til det, må vi tygge litt mer på. I denne utgaven av Redningshunden kan du

lese et intervju med hundefører Rickard Haltnes. Han har nesten 100 leteaksjoner under beltet, og forteller om en av dem i dette bladet. Jeg håper at historiene våre hundeførere har å fortelle kan bidra til å gi et mer nyansert bilde av hvordan hverdagen som frivillig i redningstjenesten er. Hvis du vil dele dine erfaringer med andre, ta kontakt med meg på audi@nrh.no.

Hvis vi forteller om slitet, regnværet og de tragiske situasjonene vi enkelte ganger havner opp i, kan det da være at vi som organisasjon i den frivillige redningstjenesten tiltrekker oss nye medlemmer som er mer motiverte for å dra ut på leteaksjon når de er godkjente? Kanskje skal vi våge å åpne den døra litt mer enn vi har gjort hittil. Det krever en balansegang og et klart forhold til hva som er å trække over grensene når det gjelder personvern.

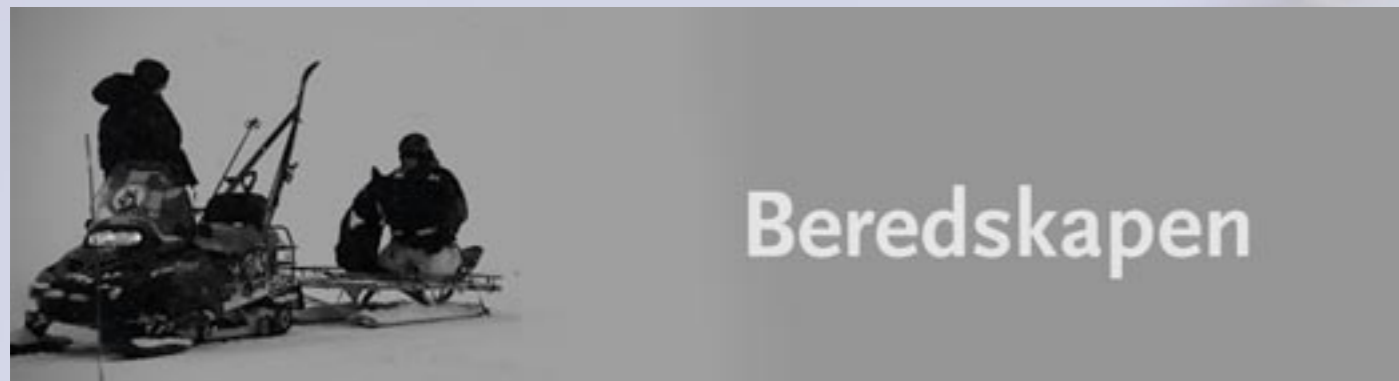
Vi lever i en delingens tidsalder. Bilder og videoer deles over en lav sko i sosiale medier. I bladet kan du denne gangen lese en sak fra EDU, der det klargjøres hva du som hundefører har mulighet til å dele fra leteaksjoner. Det er kort sagt ingenting, med mindre oppdragsgiver (politiet) har delt det først. Så enkelt, og så vanskelig.

Det ER hyggelig å være hundefører i NRH. Nå som sommersesongen er godt i gang kan vi glede oss over trening og kurs (la oss krysse fingrene for at korona ikke stikker flere kjepper i hjulene) og mye trivelig sosial omgang med likesinnede. Så den smilende hundeføreren med redningshunden ved siden av seg håper jeg vi ser mye av også framover.

Det er tross alt flest godværsdager!

Hilsen redaktør Audi

Beredskapen

Digitalt aksjonsstøttesystem – hva skjer?

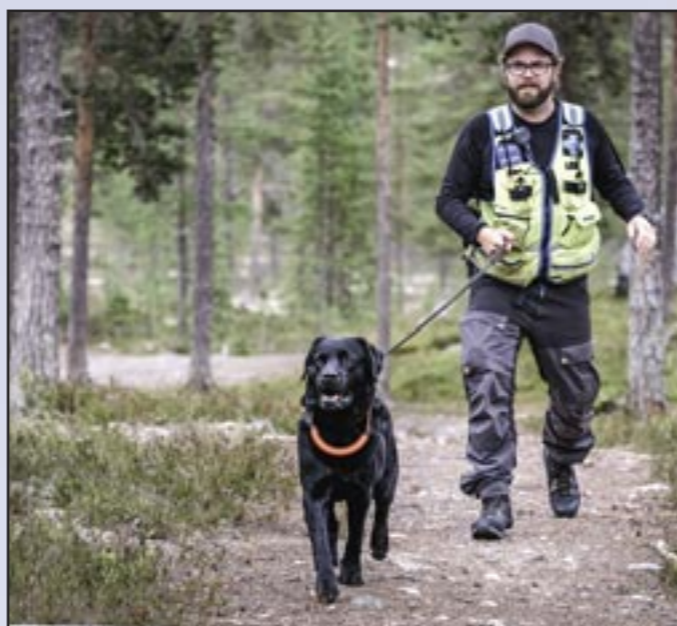
Det er akkurat ett år siden forrige sak rundt den tekniske fremtiden på leteaksjoner. Og hva har skjedd siden da?

LITT BAKGRUNN:

Det er snart 20 år siden de første hundeførerene dukket opp med GPS-er på leteaksjon. Siden den tid har vi blitt veldig gode på å bruke GPS-er på leteaksjon og trening, og vi er blitt gode til å utnytte de mulighetene vi har i Garmin Basecamp. Men Garmin Basecamp er laget for at folk skal bruke det på privaten, og er på ingen måte tilpasset søk og redning. Derfor dukket det andre systemer opp, i skyen og på tablet-er til mannskaper. Nødvendigvis heller ikke tilpasset søk og redning, men de løste oppgaven. Så nå er vi der at redningstjenesten i Norge bruker alt fra kart og kompass, til Garmin GPS-er, BaseCamp og SARTopo.

SAR TOPO

Så kom SAR TOPO som en farsott. Hvis du ikke vet hva SAR TOPO er kan man kort si at det er Garmin Basecamp på steroider med skylagring. For Norsk Folkehjelp og Røde Kors, som har nettbrett, er det enkelt å bytte system. Og dette har i stor grad blitt gjort. I starten av utrulling av SAR TOPO bar det preg av lokalt initiativ og at det ikke fantes noen god plan for hvordan alle i hele landet skal jobbe sammen. Heldigvis har vi god dialog i mellom FORF-organisasjonene, og vi har begynt å se på en felles opplæring for SAR TOPO. Flere av NRHs BA og OL-er er i større eller mindre grad med i diskusjonene. Ett av resultatene BA/OL-gruppa i Oslo har jobbet fram er et flerdelt videoopplæringsopplegg som skal bli delt med hele landet så snart det blir ferdig. Dette er et godt initiativ og vil forhåpentligvis sørge for at vi slipper at alle må finne opp kruttet flere ganger.

SAR Topo/Garmin Basecamp – Hva gjør NRH?

Er Garmin Basecamp og Garmin GPS-er modent for utskifting?

GPS-enhetene har noen klare fordeler; de er laget for utebruk, de har god batterilevetid og de er forholdsvis enkle å lære seg opp på. Garmin Basecamp på sin side har også noen klare fordeler; programmet er gratis, tilgjengelig for alle og lett å lære. Det er det som kalles hyllevare og vi har ingen utvikling selv. Det er et viktig prinsipp for NRH, da vi ikke har utviklingskapasitet innad i organisasjonen.

Men ingen ting varer evig. Særlig ikke i de teknologiske tidene vi er inne i. Norsk Folkehjelp startet for noen år siden opp med nettbrett og heldigitalisering på leteaksjoner. Røde Kors har i stor grad hengt seg på dette og dermed har det endt opp med at NRH og de to andre organisasjonene bruker to forskjellige systemer.

Nettbrettene gir noen klare fordeler med at alle på en leteaksjon spores og er synlig for hverandre og det er raskt og enkelt å få inn sporlogg og gi nye oppdrag. Særlig nå under koronapandemien kan man med et slikt system faktisk unngå å komme tett på hverandre i KO.

Så hvorfor er ikke NRH på et system med nettbrett?

Det er det flere grunner til.

Det er viktig for NRH at vi ikke skal drive med egen utvikling av slike systemer. Et system må dekke alle sikkerhetskrav, og det er ønskelig at det er enkelt å dele informasjon med alle involverte parter i en leteaksjon. Helt fra HRS/nødetater til mannskap.

Beredskapsutvalget har lånt utstyr fra Norsk Folkehjelp, og testet Samsung Activ Tab-nettbrettene. De er små og hendige, men vi er litt usikre på om de blir vanskelige å ha «rundt halsen» samtidig som vi skal håndtere en hund. Men dette er ikke det som er utslagsgivende.

Appen ViewRanger, som er utgangspunktet for samhandlingen, er etter vår mening ikke god nok.

Den funker, og funker godt nok for Norsk Folkehjelp. Men vi følte at den ikke ga oss nok til at det var verdt å bytte ut Garmin Basecamp. Appen er avhengig av et skylagringssystem i bakkant, og vi så at kostnader og tid for opplæring for alle operative mannskaper ville blitt store. I likhet med Basecamp er heller ikke ViewRanger laget for søk og redning.

Så derfor valgt vi å vente til noe bedre dukket opp. For er det noe vi vet, er at det alltid kommer en ny app eller tjeneste ...

Da vi startet opp med Felles Ressursregister så vi tidlig at dette systemet med letthet kunne bli utviklet til et aksjonsstøtte-system, siden FRR er eid av Staten og ville dekke alle våre overnevnte ønsker og krav. Så i flere år har vi tidvis diskutert og hatt en god dialog rundt FRR som aksjonssystem med Kystverket, som eier FRR og Hovedredningssentralen.

Derfor har vi på sentralt nivå i de forskjellige organisasjonene gått sammen og startet et arbeid med hvordan vi skal drifte en leteaksjon på samme plattform. Men SAR TOPO er dessverre ikke systemet som kan gjøre alt, og som er fullstendig dekkende for våre behov. Derfor fortsetter dialogen med FRR samtidig som vi «dykker dypere» ned i SAR TOPO.

Kanskje kan de erfaringene vi får i SAR TOPO brukes videre i et tilsvarende system i FRR? FRR kan tilby mer enn bare et kartverktøy som SAR TOPO. Vi trenger også et system for loggføring, mannskapslister og et meldingssystem. Og alt dette kan FRR gi oss. I tillegg kan et aksjonssystem i FRR kobles sammen med FRR Varsling.

Så i tiden fremover kommer vi til å gå inn i to løp, både med SAR TOPO og FRR. Og flere av dere vil etterhvert bli med på testing av en ny digital aksjonshverdag.

Hva med nettbrett?

I tiden fremover ser vi ikke for oss at NRH skal gå til anskaffelse av dedikerte nettbrett, ennå. Dette er en stor kostnad, og dette må vi få hjelpe til å løse gjennom ekstern økonomisk støtte. Men SAR TOPO virker veldig godt på mobil også, så derfor blir nok løsningen at testingen blir på den enkeltes mobiltelefon. I KO kan vi bruke de vanlige OL-PC-ene eller et nettbrett for de som har dette tilgjengelig. Men på sikt ser vi for oss at NRHs OL-er blir utstyrt med et nettbrett med en større skjerm.

Aksjoner uten nett

Et stort spørsmål er hva vi skal gjøre hvis det ikke er internettdekning der vi skal lete. Her er det to scenarier;

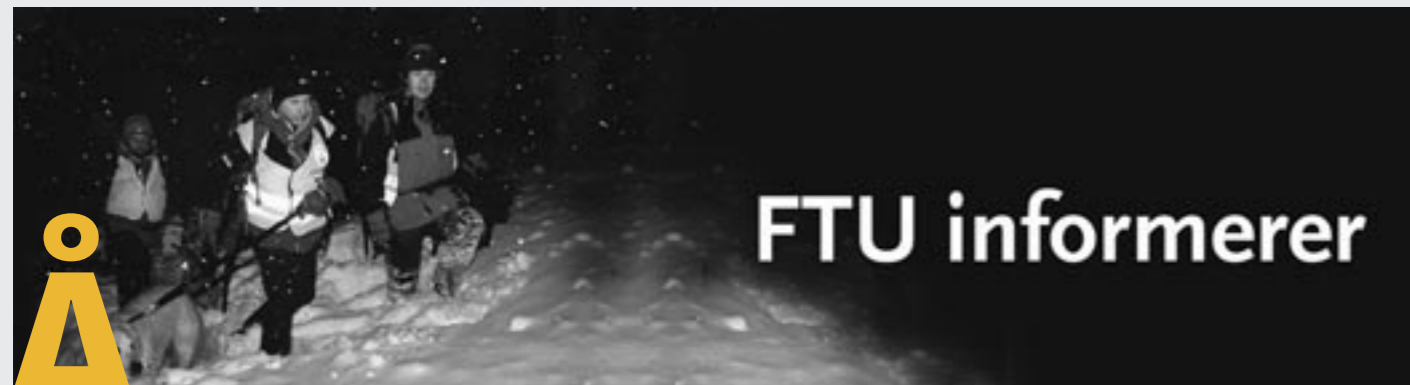
1. At ekvipasjene er helt eller delvis uten nett
2. Både KO og ekvipasjene er uten nett.

Delvis nettdekning i teigen er løsbart. Kartene kan lastes ned når man er online og sporingen fortsetter på en telefon eller nettbrett uten nett, og sendes over når man kommer innenfor dekning igjen. Men hvis KO er uten nett blir det verre.

Et KO uten nett er enklere å unngå, i og med at man bestemmer plasseringen selv. Men det kan forekomme at man ender opp et sted uten nett.. Et nettbasert system som skal funke helt uten nett er veldig dyrt. Så derfor må man finne andre løsninger som internettt over VHF (som faktisk er mulig), bruke Basecamp og GPS (som i dag), eller bruke kart og kompass. Man tenker at et slikt system virker rundt ni av ti ganger. Og det tror jeg NRH kan leve godt med. For heldigvis har vi fortsatt god kunnskap på kart og kompass!

Så til alle dere som venter spent og er utålmodige på et nytt system; det kommer, men vi ønsker å skynde oss langsomt...

Stig Mebust, Beredskapsleder

FTU informerer

Arets hovedkurs lavine ble gjennomført med de samme restriksjonene som vi også må forholde oss til i ettersøkning. Vi har fått flere nye godkjente, nå med tittelen redningshund lavine. Ikke alle nådde sine mål denne sesongen, og vi ser at svakert og feilmarkeringer er en felles utfordring for flere. Dette kan man med fordel ta med seg tilbake til lokale treninger, hvorav man kan ha et økt fokus på hvordan man lukker/blokkerer graven for å unngå luftkanaler.

Nytt program:

Det nye utdanningsprogrammet ble godkjent av HS 07.05.21. Det jobbes nå med å ferdigstille moduler og oppsett, før det sendes til korrekturlesing. Forhåpentligvis vil vi kunne publisere programmet i slutten av juni.

Siste helgen i august er det planlagt samling på Gardemoen for alle distriktsinstruktørene, her vil vi gjennomgå det nye programmet i sin helhet. Vi vil komme inn på hvordan de forskjellige oppgavene skal bedømmes. Samlingen blir streamet slik at alle instruktørene kan få det med seg. Tanken er at

distriktsinstruktørene skal hjelpe til med innføringen av det nye programmet. Vi vil takke alle som har kommet med innspill og en spesiell takk til de som har vært med i prosjektgruppen. Alle innspill har vi ikke tatt hensyn til, men på de to høringen som har vært har det blitt korrigert en god del.

Hovedkurs:

For et år siden var kursledelse og FTU i full gang med planlegging av årets hovedkurs. Det ble lagt ned mye arbeid slik at vi kunne gjennomføre kurs og ivareta beredskapen fremover, samtidig som smittevernplaner fungerte som tydelige kjøreplaner for all aktivitet. Vi er fornøyd med fjorårets gjennomføringer, og vi kan ta med oss disse erfaringene inn i kommende gjennomføring.

FTU har så langt planlagt fire hovedkurs ettersøkning etter samme mal som i fjor. Vi får dessverre ikke plass til alle som har søkt om plass. Alle som har søkt plass på RE, A og B har fått plass. Noen lag på fordypning og på noen kurs har vi klart å få til ett treningslag. Det vil da si at langt på vei alle som har søkt på trening eller fordypning har fått plass. Ved søknadsfristen utløp var det 387 som hadde søkt, og av de har vi plass til ca 230 stykker. FTU har nå gått gjennom behovet for instruktører på kursene og vi klarer så vidt å dekke behovet for instruktører med det deltagerantallet vi har planlagt for med de begrensingene Covid -19 gir oss.

Instruktører:

Vi kan bare gjenta viktigheten av at våre instruktører stiller på hovedkurs. FTU vil i løpet av høsten ta en gjennomgang av listen over instruktører, per dags dato er det flere som er registrert som aktiv, uten at dette er realiteten. Det er viktig at instruktørene som skal instruere og bedømme ekvipasjer i 2022 er oppdatert på det nye utdanningsprogrammet som nå er vedtatt. FTU vil komme tilbake med hvordan vi skal gjøre flest mulig av våre instruktører i stand til dette.

Instruktørkurs:

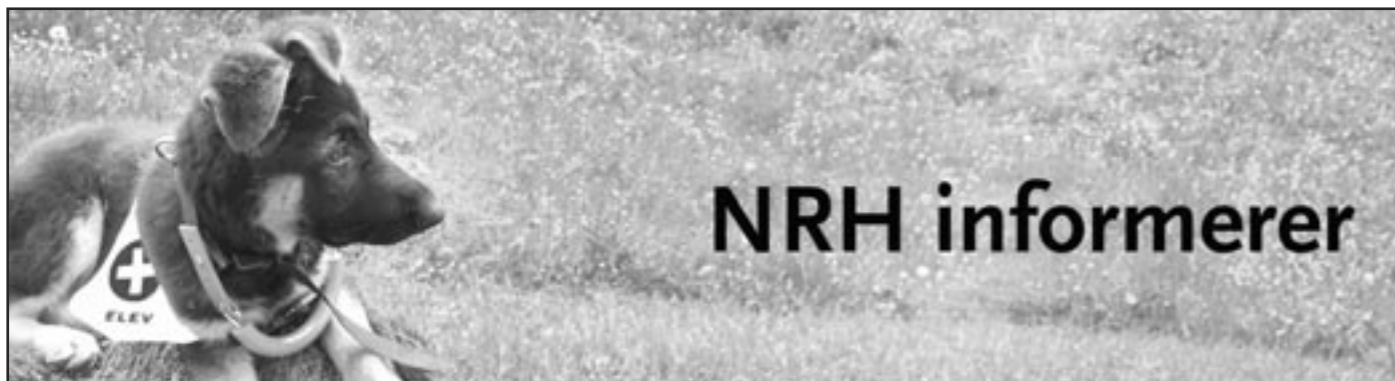
Årets kurs nærmer seg oppstart, de fleste av elevene er nok godt i gang med forberedelse til dette. Vi gleder oss til å treffe dere på kurset i september. Som ferdig utdannet instruktør innehar dere en av våre fremste tillitsverv og skal være et forbilde i deres oppførsel og fremtreden. Dette er noe alle instruktører bør ha fokus på, både nye og eldre instruktører har påtatt og påtar seg ett stort ansvar i organisasjonen ved å være en god rollemodell.

Det nærmer seg søknadsfristen for det neste instruktørkurset, søknadsfristen er 15 oktober. Det er mange som har begynt å samle praktiskdagene (12 dager). Alle kandidater bør opprette dialog med egen DI for både påmelding og planlegging av dager som må gjennomføres sammen med DI. Dette skaper bedre forutsetninger for planlegging og gjennomføring frem mot søknadsfristen.

FTU vil ønske alle en fin sommer. Vi håper at alle får trent godt uavhengig av om man kommer med på hovedkurs eller ikke.

Lykke til på kurs og samlinger.

Hilen FTU: *Tor Monsen, Leder*

NRH informerer

Distriktsledersamling 2021

Det er viktig at distriktslederne møtes og holdes orientert om hva som skjer i organisasjonen. Samlingen er også en viktig arena for å drøfte hvordan «rikets tilstand» er og ha gode formelle og uformelle drøftinger. Årets samling måtte gå på Teams, da en fysisk samling dessverre ikke lot seg gjennomføre.

Et møte på teams fungerer bra, men vi mister de gode samtalene og samlingen måtte ha en strammere struktur. Det er derfor gitt en åpning for å holde en fysisk samling i siste del av året. Dette vil hovedstyret i samråd med distriktslederne ta stilling til i løpet av sensommeren.

Det skjer mye i organisasjonen og tema for samlingen var:

- Ny database
- Nytt godkjeningsprogram
- Prosjektet «NRH i utvikling», status og fremdrift
- Strategisk kommunikasjon, kommunikasjon og informasjonsarbeid i NRH
- Kameratstøtteordningen, status og fremdrift for ny modell
- Økonomiske rutiner

Ny database:

NRH har som mange kjenner til gått over til styreweb. Den nye databasen er tilpasset det nye godkjeningsprogrammet og det gjenstår noe arbeid før dette er helt i henhold til kravspesifikasjon fra NRH. Dette betyr at vi ennå beholder gammel database for å ha en kvalitets-sikring, frem til alt er på plass i ny base.

Per nå er det distriktslederne som har fått tilgang til styreweb og dette rulles gradvis ut. For det enkelte

medlem vil alle få tilgang til å laste ned appen «Gnist». Her vil hvert enkelt medlem se all informasjon som omhandler seg selv og sin hund / sine hunder. Alt dette er i tråd med GDPR. Administrasjonen vil informere etter hvert som dette rulles ut. I en overgangsperiode ber vi om at alle har litt tålmodighet med oss, i den overgangsfasen vi er inne i nå.

Uniform:

NRH arbeider for å få finansiering, slik at vi kan investere i uniformspakke til operative mannskaper og instruktører. Gjensidigestiftelsen har som kjent tildelt midler til FORF, som skal fordeles ut redningsorganisasjonene. NRH har meldt inn ett behov fra den delen av midlene, som skal fordels til nasjonale tiltak. Hvis dette går i gjennom vil det gi NRH ett løft og NRH vil kunne sette i bestilling uniform. Får å produsenten å sette dette i produksjon er at NRH bestiller mellom 400 og 500 sett. Dette er en betydelig økonomisk investering. Det er per dato ikke fattet beslutning om NRH får tildelt midlene.

Leia, elev på Torpo. Foto: Ståle Knutsen

Bli kjent med medlemmene i hovedstyret

Hovedstyret har fått noen nye fjes, og i den forbindelse presenterer Redningshunden alle styrets medlemmer slik at du som NRH-medlem kan bli litt mer kjent med dem.

Vi har stilt medlemmene

av hovedstyret de samme spørsmålene:

1. Min bakgrunn i NRH (godkjenninger, verv etc)
2. Bakgrunnen for at jeg er med i hovedstyret
3. Hvilke saker er viktige for meg
4. Hvordan blir NRH i framtida, hva forandrer seg?

Medlemmene i Hovedstyret bruker utallige timer for å lede organisasjonen, HS kan oppnevne komiteer og utvalg, og har arbeidsgiveransvar ovenfor administrasjonen.

Av Aud Ingebjørg Barstad

Dette er hovedstyret i Norske Redningshunder:

Mette Kiær Sørensen (leder)
Nina Leiros (valgt inn som nestleder, har sittet som styremedlem)
Steinar Løvaas (styremedlem)
Yngve Smørdal (gjenvolgt som styremedlem)
Yngve Moan (valgt inn som styremedlem, fra vervet som 1.vara.)
Sarah Wyss (valgt inn som ordinært styremedlem)
Tommy Johnsen (nyvalgt som 1.varamedlem)
Bjørge Abelsen (valgt inn som 2.vara., var tidligere 3.vara.)
Karianne Holm- Varsi (nyvalgt som 3.varamedlem)

Nina Leiros

- Jeg er godkjent ettersøkning med labradoren Vito, vi tok til 3.re i fjor høst. Tidligere har jeg vært styremedlem og leder i lokallaget, kasserer i distriktet og siden 2017 har jeg vært BA i Innlandet. Siden 2017 har jeg vært kursleder på HKESN, også i år.

- Jeg er veldig glad i organisasjonen vår, og det er mye spennende saker for tiden som gjør at organisasjonen vokser

og utvikler seg. Og det er det gøy å få lov til å delta på. Jeg blir lett engasjert, og ønsker å ha en stemme i hvilken retning vi skal gå.

- Det er mange saker som er viktige, og jeg syns det er vanskelig å velge ut noe. Men høyt på lista mi står det å ivareta NRH sitt omdømme, og tilliten hos oppdragsgivere. Og for å ivareta dette må vi opprettholde kvaliteten på ekipasjene våre, vi må opptre etterrettelig og ta vårt samfunnsansvar ifht feks covid-19 og hundesykdommen i fjor høst og vi må sørge for å ha de ressursene som etterspørres. For å opprettholde dette er vi avhengig av en forutsigbar og god økonomi, så det er også en viktig sak. Jeg ønsker også et større fokus på dyrevelferd i vårt arbeid. Selv om de fleste av oss ønsker alt godt for hunden, så mener jeg vi har rom for forbedring i forhold til å ivareta dyrevelferden. Vi må huske at det ikke er hunden som har behov for å bli redningshund, det er vårt ønske og behov som ikke må gå foran dyrevelferden.

- Verden blir ikke mindre elektronisk, og vi må henge med i denne utviklingen og godkjenningsprogrammet vårt er under revidering. Hundene våre vil heldigvis fortsatt være analoge og inneha de samme egenskapene. Så vi må sørge for å ta vare på det som vi i dag er gode på, samtidig som vi sørger for å få nyttiggjort oss av de gevinstene den elektroniske fremtiden har med seg.

Steinar Løvaas

- Jeg begynte i NRH på 90 tallet. Jeg har hatt flere godkjente og re-godkjente hunder, også noen som ikke kom fram til godkjenning. Har nå en godkjent flat på 7 år og en vilter flat på 1 år. Jeg har hatt styreverv både i lokal-laget og distriktet, og jeg tok utdanning som instruktør i 2013/2014. Ble valgt inn i hovedstyret i 2017 som første vara, og styremedlem året

etter. Gjenvolgt for 2 nye år på siste rep-møte.
- Bakgrunnen for at jeg sitter i hovedstyret er at jeg ble forespurt av lokallaget som fremmet forslag til valgkomiteen.

- Organisasjonen skal ta vare på medlemmene, men det er også av stor viktighet at medlemmene ivaretar organisasjonens interesser. Medlemmene må støtte opp om fellesskapet. Det er det som gjør oss sterke, gode og tar oss videre framover. Det er viktig at alle medlemmer i NRH også støtter opp om visjonen til organisasjonen. «Norske Redningshunder: Spisskompetanse på søk etter savnede – en ledende aktør i redningstjenesten» NRH skal levere de tjenester som oppdragsgiver etterspør innen fagfeltet vårt.

- Det er vanskelig å spå om framtiden. HS har satt i gang et arbeid der vi ser på dagens organisasjonsmodell. Dette er viktig og spennende arbeid. Målet er å få en organisasjon som fungerer godt uten at vi legger for mye arbeid i den daglige drift, men bruker det meste av ressursene på hundearbeid. En organisasjon der hundeførerne trives i et godt fellesskap, som kjennetegnes ved FLID: Frivillighet – Lærevillighet – Innsatsvilje – Dyktighet. Et nytt godkjennings-program er også under utforming. Dette vil påvirke oss alle. Det er viktig å få et program som kan levere det som etterspørres av tjenester. Et program som enkelt kan endres. Et program der oppgaver/øvelser enkelt kan tas ut og nye søksområder/søksoppgaver kommer inn. Det som er sikkert er at framtiden vil bli mer spisset mot praktiske oppgaver og SAR.

Yngve Smørdal

- Molly og jeg startet å trene med NRH i 2013, vi ble godkjent som vinterekvipasje i mars 2016, med påfølgende regodkjenning i 2018. I 2019 tok vi Høyfjellsmerket og nå i 2020 2. re. Jeg satt tidligere som styremedlem i NRH Hordaland før jeg gikk inn i HS.

- Som styremedlem i NRH Hordaland likte jeg godt å være med å styre distriktet organisatorisk, så da jeg fikk forespørsel om å stille som kandidat til HS var det naturlig å takke ja for å kunne ta del i arbeidet med å styre og forme NRH på nasjonalt plan.

- For meg er det viktig at vi som medlemmer i NRH fremstår som en seriøs organisasjon med et felles mål, hvor vi er eksperter på å trene frem og bruke hunder for å finne og redde mennesker i samhandling med både de proffe aktørene og de andre frivillige organisasjonene.

- I fremtiden vil NRH fortsatt ha fullt fokus på å trene frem hunder og hundeførere, med et nytt og revidert godkjenningsprogram. Hundeførerne vil ha bredere kunnskap på søk og redning, og vil kunne bidra med andre ting enn å søke med hund hvis det trengs. NRH vil være mer synlig på og i sosiale medier, samt opparbeidet seg til å bli enda mer kjent som organisasjon i Norge. Forhåpentligvis vil både NRH sine frivillige og frivillige i andre organisasjoner sitt arbeid bli bedre støttet økonomisk fra myndighetene sin side.

Bjørge Abelsen

- Jeg er tidligere hundefører/senior hundefører og har vært aktiv i NRH fra 2011, med godkjent hund siden 2013. Schæferen Mi Jos Ela var godkjent/regodkjent i ettersøkning og katastrofe. Nå har jeg Border Collie Ero, som ble godkjent i ettersøkning i 2019. Fungerer som treningsveileder lokalt og vært engasjert i diverse instruktøroppgaver på HKENN.

- Bakgrunnen for at jeg er i hovedstyret er en interesse for arbeidsoppgaver. Jeg har bidratt inn i distriktsstyret (Troms Distrikt) siden 2012 og det var lett å si ja til oppfordring om å stille sentralt også. Etter mange års erfaring i diverse styre tidligere, vet jeg at det ligger mye arbeid bak en veldrevet organisasjon.

- Jeg er opptatt av gode strukturer internt i organisasjonen, som grunnlag for systematisk arbeid. Relativt rask informasjon ut til medlemmene er viktig for å videreutvikle en organisasjon og er spesielt viktig i en endrings- og utviklingsfase. Videre er jeg selvfølgelig opptatt av tilrettelegging av god opplæring og utdanning av fører og hund mot det arbeidet vi skal utføre i praksis, og her er vi midt i en spennende endringsfase med nytt godkjenningsprogram. I tillegg til gode strukturer i opplæringen, er det viktig å utvikle fagfeltet vårt på ulike måter i ulike prosjekter på en kontrollert måte.

- Det vil nok være god bruk for NRH' s kompetanse i over-skuelig fremtid. For NRH er det viktig å fortsette arbeidet innenfor samarbeid med andre aktører i redningstjenesten. I en åpen organisasjon er det også ekstra viktig å fokusere på holdninger og verdier, i tillegg til å videreutvikle vår kompetanse innenfor vår hovedoppgave, søk med hund, som beskrevet i strategiplanen.

Karianne Holm-Varsi

- Jeg vært aktiv i NRH siden 1997, i Finnmark distrikt. Store deler av tiden har jeg hatt verv, som leder i distriktet og som kasserer og sekretær i distrikt og lokallag. Siden ca. 2008 har jeg vært assisterende BA. Min første redningshund, malinois Sprint var lavinehund fra år 2000 til 2007. Neste hund, strihåra vorstehar Vips var lavinehund fra 2012 til 2020 og ettersøkning fra 2016 til 2020. Nå har jeg en jaktlabrador, Sunna på 2 år som ble lavinegodkjent nylig, og vi jobber videre mot ettersøkning og kanskje katastrofesøk. Til hverdags er jeg med i treningslaget i Vadsø, Vardø og Tana der vi har et aktivt miljø og god rekruttering.

- Jeg ser frem til å være med å utvikle NRH videre inn i fremtida med alle de spennende endringene som er på gang. Jeg er opptatt av at vi i NRH er bevisst på at vi har ulike utfordringer rundt i landet, for eksempel når det gjelder geografi, demografi, samferdsel og klima. Dette påvirker beredskap, økonomi og ressursbruk på mange plan, og muligheten til å være til stede og skape aktivitet lokalt. For meg er det viktig at NRH fortsatt skal utdanne ekvipasjer av høy kvalitet, men at vi må gjøre nåla spissere heller enn nåløyet mindre for å få flere ekvipasjer gjennom utdanningen. I distriktene har vi for få ekvipasjer lokalt, spesielt på vinter. Vi trenger også flere instruktører for å kunne følge opp det nye godkjenningsprogrammet, og kanskje vi også trenger flere helger. I sentrale strøk er situasjonen ofte annerledes.

- Det er allerede store forventninger knyttet til vår deltakelse i beredskapen. Vi har stort sett god kompetanse i det vi driver med, og det legges merke til. Når kravet om profesjonalitet øker, er utfordringen å huske på at vi fortsatt bare er frivillige, og fortsatt bare har fritida pluss i beste fall noen bonusdager til å gjøre vår gode gjerning, ved siden av jobb, familie og

potteplanter. Dette må vi klare å balansere slik at vi ikke bruker opp ildsjelene rundt omkring.

Sarah Wyss

Foto: Tone Hansen

- Jeg begynte å trene i NRH høsten 2016 da jeg fikk en jaktlabrador i huset. Målet var å bli godkjent ekvipasje sommer og vinter. Sommer godkjente vi i 2019 og vinter i år. Jeg kom tidlig inn i styret på Røros hvor jeg bodde da. I 2018 flyttet jeg og byttet lag. Jeg ble i 2020 valgt inn som leder for Innherred Lag. Jeg har vært med i redaksjonsteamet til Redningshunden siden 2019 hvor jeg hovedsakelig skrev om saker fra Midt-Norge. I 2020 begynte jeg å jobbe med en ny kommunikasjonsstrategi for organisasjonen.

- Jeg ble forespurt om verv i HS i år. Det var veldig overraskende for meg, og jeg ser på det som en ære. Jeg har noen styreverv fra før, både i NRH og ellers og føler at jeg har kompetanse som jeg kan bidra med. Jeg har også satt meg ganske grundig inn i endringene som skjer for tiden, siden jeg utarbeider en ny kommunikasjonsstrategi for NRH. Jeg liker å bidra og påvirke og er spent på det nye vervet i HS.

- Jeg synes at det er viktig at NRH blir enda mer tydelig på at vi jobber for søk og redning. Ikke bare innad i organisasjonen, men også utad. Det er også viktig for meg at administrasjonen har nok ressurser for å jobbe med de områdene som HS vektlegger. Generelt så ønsker jeg at vi er en organisasjon med en stor vi-følelse, at vi gjør hverandre gode, og får fram de beste HF og hunder.

- Jeg synes det nye programmet blir veldig spennende å implementere. Det blir en forandring, men jeg håper og tror at det blir en positiv forandring. Jeg synes også at vi skal ta til oss innspillene som konsulentene i Prospera-rapporten kom med. På lagsnivå ønsker jeg at det blir mer trening og mindre administrasjon. Men tiden vil vise hvor veien går hen!

Mette Kiær Sørensen

- Jeg meldte meg inn i NRH Oslo/Asker og Bærum distrikt i høsten 2004 med min hund Felix (tervueren). Felix og jeg ble godkjent ettersøkning høsten 2008 og sto på listen som

aktive frem til oktober 2015 da Felix, av helsemessige årsaker, i en alder av 11 år måtte pensjoneres. Det har dessverre vist seg at schäfer-tispen min Uzi ikke har helse til å bli redningshund, så nå er jeg i gang på ny med en tervueren, Ziggy, som allerede har rukket å bli 8 måneder gammel. Jeg har hatt mange verv i NRH, blant annet som medlem av valgkomite, sekretær og revisor for Oslo/Asker og Bærum distrikt i tillegg til flere verv i hovedstyret. Foruten å være tillitsvalg har jeg vært engasjert i å arrangere prøver og samlinger samt vært (og er) en aktiv del av laget jeg trener med.

- Da jeg først sa ja til verv i hovedstyret som varamedlem, så var min tanke at etter at jeg har kunnet holde på i NRH i mange år var det på tide at jeg stilte opp og gjorde en innsats «administrativt» ikke bare lokalt, men også sentralt. Samtidig så var jeg nysgjerrig på hva HS egentlig driver på med og hva som opptar dem. Etter et par år i HS så er denne lysten til å gjøre en innsats så absolutt vedvarende. Når jeg så ble forespurt som kandidat til ledervervet så tenkte jeg at ja, her både kan og vil jeg gjøre en innsats. Det er et utfordrende verv, men jeg er villig til å stå på og det er mange dyktige folk i styret, og som helhet så tenker jeg vi kan gjøre en god jobb for NRH. Ingen skal kunne alt, men det er viktig å være en god variert sammensetning og trekke på hverandres ressurser både innad i styret, i administrasjonen og blant medlemmene.

- For meg er det viktig å synliggjøre NRH og den ressursen vi er for redningstjenesten og samfunnet som sådan. Vi trenger også en mer forutsigbar økonomi. Vi må jobbe for at distriktene skal kunne ha fokus på utdanning av hunder og førere, og ikke slite seg ut på administrativt arbeid. Vi må huske på at selv om det stadig er krav til mer utstyr, som GPS'er, PC'er, Tablets etc. så er det er hunden som er vårt viktigste verktøy, og vi må beholde evnen til å mobilisere raskt og umiddelbart kunne starte søk selv om vi så skulle være alene/første hundefører i KO.

- Samfunnet er i en rivende utvikling, vi vet lite om hvordan og hva som forandrer seg og hvilke krav det vil stille til NRH. Det eneste vi kan si for sikkert er at NRH som organisasjon stadig vil møte nye utfordringer. Så noe av det viktigste NRH

kan gjøre tror jeg er å beholde vår evne til å utvikle oss og raskt tilpasse oss kravene til våre oppdragsgivere. Vi opplever stadig økende krav til profesjonalitet og digital kunnskap, og kanskje vi må lære oss å kunne nyttiggjøre oss hjelpeverktøy som f.eks. droner. Det er økt krav til «spisskompetanse» hos ekvipasjene, og det er stadig mer kostnadskrevende å utdanne ekvipasjer. Dette er saker vi må ha fokus på framover.

Yngve Moan

- Jeg har vært medlem i Norske Redningshunder siden 2004, og har tidligere vært godkjent ettersøkning og katastrofe. Jeg har vært styreleder i Sogn og Fjordane distrikt i seks år, og styremedlem i lokallaget. I tillegg har jeg vært revisor for distrikt og lokallag siden 2016. Kurssekretær på hovedkurs katastrofe to ganger, og jeg har vært med å arrangere den årlige lokale Førdesamlingen flere ganger.

- Jeg satt som varamedlem siste året og syntes det var interessant med mange viktige saker på gang. Vil gjerne være med å påvirke utviklingen videre, og synes det er fint å kunne bidra i NRH på denne måten nå når jeg for tiden ikke har hund selv.

- Det er selvsagt alltid viktig å ta vare på eksisterende medlemmer, men en viktig sak det jobbes med nå er hvordan man skal ta i mot interesserte/nye medlemmer. Det er stor forskjell på behov og tilgjengelige ressurser rundt om i de ulike lag, og her tror jeg det har vært en del frustrasjon og ulik tilnærming til saken. Det vil selvsagt alltid være forskjeller også videre fremover, men kan man få på plass noen enhetlige retningslinjer/hjelpemidler så tror jeg det kan være et viktig bidrag.

- I samfunnet har det de siste årene vært mye fokus på sammenslåing og «robuste enheter». I noen sammenhenger sikkert ok, men ikke for enhver pris. Selv om mye i NRH bør gjøres likt over hele landet, så synes jeg det er viktig for det lokale engasjementet sin del å beholde en viss lokal bestemmelse og nærhet. NRH-distriktene trenger etter min mening f.eks. ikke nødvendigvis å følge politidistriktene så lenge beredskapsområdene er tilpasset dette. Samtidig må man prøve å få til den vanskelige balansegangen at det ikke blir for mye administrativt arbeid lokalt.

- Den teknologiske utviklingen går nok videre mht. administrativt systemer, database, digitale møter og tilgjengelighet / åpenhet mht. streaming av møter etc., selv om det skal bli godt å kunne møtes «over bordet» igjen også.

Innenfor det vi egentlig driver med, leteaksjoner, skjer nok det samme med tekniske hjelpemidler, men også økt «konkurranse» fra bedre varmesøkende kameraer og droner. Tror likevel det alltid vil være bruk for en god hundeneser / ekipasje og fortsatt økende antall aksjoner, og det er viktig at vi tilpasser oss slik at vi hele tiden kan yte best mulig tjeneste overfor våre oppdragsgivere. Tror også at klimaendring med mer nedbør etc. vil gi et økt behov for USAR-delen.

Tommy Johnsen

- Jeg har vært medlem siden 1995/96, og startet i Dio 01 Oslo/Asker og Bærum. Hadde diverse styreverv der i fra 1995 til 2002, og var BA i noen år også. Jeg er instruktør og dommer ettersøk sommer, konverterte fra Forsvaret i 96/97. Under aksjonen i Tyrkia i 1999 satt jeg i hjemmegruppa og var bindeleddet mellom de som var på jobb fra NRH og Norge og de pårørende hjemme. Jeg var med å bygge opp NORSAR fram til jeg flyttet til Nesbyen i 2002/2003. Godkjente Falco som ettersøk sommer i 2001, og vinter 2003. Han var godkjent vinter til og med 2009, og sommer til og med 2011. Jeg flyttet til Nesbyen i 2002/03, var leder for Hol lag i ett par år. Er nå i Nmhl, som medlem og aktiv instruktør. Har hatt styreverv i Buskerud distriktstyre og jeg var DI-sommer ett par år også. Høst 2020 godkjente jeg jaktlabrador Shane på ettersøk sommer.

- Etter flere år som småbarnsfar, som naturlig nok førte til et noe roligere engasjement i NRH, så er jeg nå klar for å bidra og engasjere meg igjen. I hovedstyret har man mulighet til å være med og påvirke.

- Jeg synes det er viktig å holde rett fokus: Hva er oppdraget vårt, og hvordan skal vi komme dit? Hovedmålet vårt er å utdanne ekipasjer til den norske redningstjenesten, og kunne holde en høy beredskap. Det er viktig!

- Jeg tror NRH blir en enda større og sterkere aktør i redningstjenesten i fremtiden. En aktør som alle regner med og som er en ønsket kollega med de styrker og egenskaper vi har.

Silje Merete Steinstrøm i Etikk- og disiplinærutvalg (EDU)

Lene Gulbrandsen, sekretær i Etikk- og disiplinærutvalg

Hva kan du publisere på sosiale medier fra aksjoner?

Hundeførerinstruksen er klar i sin tale, men likevel skjer det at hundeførere i NRH publiserer private statusmeldinger fra leteaksjoner i sosiale medier. Offentlig informasjon er greit, men hvor går grensa?

Av Aud Ingebjørg Barstad

Etikk- og disiplinærutvalget, EDU, får stadig henvendelser om medlemmer som bryter reglementet angående publisering i sosiale medier. Utvalgets leder Silje Merete Steinstrøm og sekretær Lene Gulbrandsen ble overrasket da de fikk høre at regelbrudd forekommer jevnlig.

- Jeg kjenner mange i NRH, og jeg ser ikke at det skjer så ofte at noen publiserer noe fra en leteaksjon. Men vi har fått høre at det skjer nå og da, og vi får også henvendelser inn til oss i EDU om dette, sier Lene Gulbrandsen. Både hun og Silje mener det kan være nyttig med en påminnelse om hva som er innafor, og hvor grensa går for hva du kan dele i sosiale medier som hundefører i NRH. Dette sier hundeførerinstruksen:

«HF skal ikke legge ut private statusmeldinger på sosiale medier om deltakelse på aksjoner. Etter avsluttet aksjon kan HF dele publisert, offentlig informasjon.»

Det betyr kort og enkelt at du som

hundefører ikke skal dele noe fra aksjoner du deltar på. Når politiet etter avsluttet aksjon deler informasjon i sosiale medier, kan du republisere dette på din profil, men aldri gi andre opplysninger enn det politiet har gått ut med.

- Det er så lite som skal til før pårørende eller bekjente kjenner igjen hvem det er snakk om, så vi må tenke på personvernet, sier Silje Merete Steinstrøm. Men hva om jeg som hundefører legger ut et bilde av min egen redningshund, og for eksempel skriver «sliten etter en lang dag på aksjon», mens aksjonen fortsatt pågår? Trækker det inn i personvernet?

- Med henvisning til teksten i HF-instruksen er regelen at vi ikke publiserer noen ting mens aksjonen pågår. Det er en svart-hvitt regel. Hvis vi lager gråsoner på hva som er ok og ikke kan det være vanskeligere og mer forvirrende, tror Lene.

Dermed er oppfordringen klar: Hundeførere i NRH deler ikke noe fra leteaksjoner, verken bilder eller statusoppdateringer, så lenge aksjonen pågår. Når aksjonen er avsluttet, kan vi som hundeførere dele videre den informasjonen som finnes offentlig, det vil si meldinger i sosiale medier som kommer fra for eksempel politiet.

- Å dele en slik melding, og føye til at en er stolt av å være medlem i NRH og for å ha bidratt på den og den

aksjonen, er innafor ifølge hundeførerinstruksen. Da har oppdragsgiver gått ut med informasjon, og vi har tillatelse til å dele den videre, sier Lene Gulbrandsen.

EDU oppfordrer medlemmene til å passe på hverandre, på en hyggelig måte, slik at ingen trækker over grensene i sosiale medier. De ønsker helst at saker blir løst på lavest mulig nivå, men sier at det er mulig å melde inn slike regelbrudd i sosiale medier til EDU dersom hundefører ikke vil rette seg etter å ha blitt gjort oppmerksom på dette.

- Vi oppfordrer også alle hundeførere til å holde seg oppdatert på hundeførerinstruksen, sier Silje. Hundeførerinstruksen finner du i håndboka, som ligger på medlems-sidene til NRH på nett.

- Beredskapsansvarlige og operative ledere kan også minne hundeførerne sine på dette, og bidra til å etablere en kultur for hva man gjør og ikke gjør. Til syvende og sist handler dette om nettvett, sier Silje Merete Steinstrøm.

Pr. 23.05.2021, fra NRH 046-2021 til NRH 164-2021

NRH Aksjon: 046-2021
Sted: Oftedal
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Iversen, Herman
 Nicolaisen, Hilde
 Sørby, Morten
 Larsen, Tone

NRH Aksjon: 047-2021
Sted: Levanger
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Larsen, Monika

NRH Aksjon: 048-2021
Sted: Drøbak
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Haltnes, Rickard
 Bjønness, Kirsten Plum
 Mastad, Hans Jørgen
 Stenhaus, Eirik, Operativ leder
 Lindeman, Ingunn
 Bjønness, Nils-Jørgen
 Hogstad, Ingvid
 Jarnes, Kurt
 Myrland, Per-Erik

NRH Aksjon: 049-2021
Sted: Spydeberg-Askim
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Vik, Toril, Operativ leder

NRH Aksjon: 050-2021
Sted: Magnhildskaret
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:

Torgersen, Torleif
 Sæterdal, Helene H.
 Summers, Howard

NRH Aksjon: 051-2021
Sted: Høgevarde -N-Tempelseter
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
 Haraldseth, Frode

NRH Aksjon: 052-2021
Sted: Øye, Thomas, Operativ leder
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Magnussen, Erlend
 Arild Johansen
 Selliseith, Jan Morten
 Bjørdal, Siri
 Øyås, Tom Egil
 Andersen, Marius Wigen
 Arild Johansen

NRH Aksjon: 053-2021
Sted: Drøbak
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Øye, Thomas
 Våle, Marit
 Varnes, Rakel Heradstveit
 Magnussen, Erlend
 Eidsvig, Reidun Nørstebø

NRH Aksjon: 052-2021
Sted: Spydeberg
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Mastad, Hans Jørgen
 Stenhaus, Eirik
 Gjermstad, Aina
 Sivertsen, Karoline
 Vik, Toril, Operativ leder

NRH Aksjon: 052-2021
Sted: Hertzberg, Marianne Loraas
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Mellegård, Sofie
 Lindeman, Ingunn
 Sogn, Ann Kristin, Operativ leder
 Hogstad, Ingvid
 Lykke, Betina
 Nielsen, Mone
 Lysne, Berit
 Hauge, Michelle
 Jarnes, Kurt
 Haltnes, Rickard
 Myrland, Per-Erik

NRH Aksjon: 053-2021
Sted: Sognefjordveien, Leikanger
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Sæterdal, Helene H.
 Gjerde, Tomas
 Flenstad, Øyvind
 Summers, Howard
 Pettersen, Vegard Hildeskor

NRH Aksjon: 054-2021
Sted: Resdalen
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Larsen, Monika

NRH Aksjon: 055-2021
Sted: Fredrikstad
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Stenhaus, Eirik, Operativ leder
 Andersen, Thomas
 Sivertsen, Karoline
 Mellegård, Sofie
 Wagner, Jan Erik
 Sogn, Ann Kristin, Operativ leder
 Holmen, May-Elin
 Hauge, Michelle
 Jarnes, Kurt
 Haltnes, Rickard
 Henriksen, Tommy

NRH Aksjon: 056-2021
Sted: Florø
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Sæterdal, Helene H.

NRH Aksjon: 057-2021
Sted: Gubbes/ Jergul
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Jakola, Camilla
 Kvammen, Morten B. S
 Røysom, Frank Elvedal
 Berg, Gro Sofie
 Halvari, Tonje K.

NRH Aksjon: 058-2021
Sted: Verdalen
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Klausen, Tommy
 Skjefte, Frida
 Raaen, Heidi
 Næss, Willy
 Østborg, Berit Sandnes
 Jørgensen, Jorg, Operativ leder

NRH Aksjon: 059-2021
Sted: Rabnafjellet/ Bogafjell
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Finbak, Aud Gulaker
 Iversen, Herman
 Sørby, Morten

NRH Aksjon: 060-2021
Sted: Moi
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Enoksen, Paul
 Finbak, Aud Gulaker
 Finbak, Kaare Johan
 Iversen, Herman
 Eriksen, Trond
 Nicolaisen, Hilde
 Hårde, André

NRH Aksjon: 061-2021
Sted: Kristiansand, Bråvann
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Breidablik, Bodil Fischer
 Rabben, Jannicke
 Skjørestad, John
 Aas, Hege
 Hagane, Anette
 Øverland, Aina
 Osmundsen, Lasse

NRH Aksjon: 062-2021
Sted: Rørvik
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Fjæran, Torunn
 Jørgensen, Jorg, Operativ leder

NRH Aksjon: 063-2021
Sted: Porsgrunn
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Liland, Johanne
 Aas, Hege
 Dammerud, Monica
 Honston, Anne C. Ramberg
 Wiersen, Frode Åbø
 Skagen, Svein
 Askerød, Erik
 Hagane, Anette

NRH Aksjon: 064-2021
Sted: Haulkelister
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Fillingsnes, Emil, Operativ leder
 Lien, Bente
 Våle, Marit
 Varnes, Rakel Heradstveit
 Mosnesset, Mia Gripsgård
 Arild Johansen

NRH Aksjon: 065-2021
Sted: Tellevikafjellet, Åsane
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Døving, Christian
 Brodahl, Cathrine
 Aadland, Lisbeth
 Haugland, Tom Christian, Operativ leder

Jonassen, Trine Norill
 Korsvold, Sissel
NRH Aksjon: 066-2021
Sted: Stølen skisenter
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Bøe, Martin, Operativ leder
 Dille, Anne Kathrine
 Bøe, Lill Hemmingsen
 Alfarnes, Anders
 Frisvold, Benedicte Skalde

NRH Aksjon: 067-2021
Sted: NE for Rokkstalskammen
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Bøe, Martin, Operativ leder
 Dille, Anne Kathrine
 Bøe, Lill Hemmingsen
 Alfarnes, Anders

NRH Aksjon: 068-2021
Sted: Preikestolen
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Finbak, Aud Gulaker
 Finbak, Kaare Johan
 Iversen, Herman
 Olsen, Ronny
 Eriksen, Trond, Operativ leder
 Nicolaisen, Hilde
 Sørby, Morten
 Glopsholm, Arve

NRH Aksjon: 069-2021
Sted: Grimstad
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Alsand, Wenche, Operativ leder
 Breidablik, Bodil Fischer
 Rabben, Jannicke
 Skjørestad, John
 Aas, Hege
 Gulbrandsen, Lene
 Skagen, Svein
 Hagane, Anette
 Øverland, Aina
 Hårde, André
 Osmundsen, Lasse

NRH Aksjon: 070-2021
Sted: Skotterud, Eidskog
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Leiros, Nina
 Jensen, Siri Moe
 Sørli, Hege Johanne Kaasbøll
 Antonsen, Inger J.
 Hveem, Bente
 Sivertsen, Karoline
 Stensby, Liv
 Barstad, Aud Ingebjørg
 Andersen, Trude
 Holmen, Eline Ganer
 Kalrasten, Gunnar Johan, Operativ leder

NRH Aksjon: 071-2021
Sted: Øygarden
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet fritidsbåt
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Bærum, Kim Magnus
 Nielsen, Mone
 Johnsen, Charles
 Haugrud, Hilde
 Finsbråten, Susan Jane
 Wethal, Martine
 Nielsen, Monica
 Henriksen, Tommy
 Westby, Jørn H.

NRH Aksjon: 071-2021
Sted: Øygarden
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet fritidsbåt
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Ankerfold, Bente Aas Haugland
 Jordal, Thomas
 Yndestad, Steinar Berg
 Bårdsen, Cecilie
 Brodahl, Cathrine
 Haugland, Tom Christian, Operativ leder
 Selstø, Tom
 Ludvigsen, Lisbeth
 Jonassen, Trine Norill
 Døving, Christian, Operativ leder
 Fjeldstad, Bente
 Duesund, Henrik
 Jordal, Thomas
 Skotheim, Karen Sofie
 Yndestad, Steinar Berg
 Bårdsen, Cecilie
 Brodahl, Cathrine
 Aadland, Lisbeth
 Mæhle, Anneli Stokke
 Haugland, Tom Christian, Operativ leder
 Selstø, Tom
 Ludvigsen, Lisbeth
 Gullstein, Leif
 Jonassen, Trine Norill
 Seime, Juliane

NRH Aksjon: 072-2021
Sted: Grimstad
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av HF L. Osmundsen
Hundefører:
 Alsand, Wenche, Operativ leder
 Rabben, Jannicke
 Aas, Hege
 Gulbrandsen, Lene
 Askland, Per Kristian, Operativ leder
 Skagen, Svein
 Hagane, Anette
 Hårde, André
 Osmundsen, Lasse

NRH Aksjon: 073-2021
Sted: E-sien av Breitinden
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Arntzen, Arne
 Krogstad, Jan-Helge

NRH Aksjon: 074-2021
Sted: Tromsdalstind
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Johansen, Torgeir

NRH Aksjon: 075-2021
Sted: Modum
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF Jan Erik Wagner
Hundefører:
 Olsen, Wenche
 Rabben, Jannicke
 Kristiansen, Ole-Jan
 Murberg, Inge André, Operativ leder
 Hertzberg, Marianne Loraas
 Stensby, Liv
 Liland, Johanne
 Aas, Hege
 Feet, Else Helene
 Hesthagen, Kristian
 Wagner, Jan Erik
 Lindeman, Ingunn
 Johnsen, Tommy
 Dammerud, Monica
 Bjønness, Nils-Jørgen
 Wilhelmsen, Ingeborg
 Hauge, Merete G
 Nathan, Einar
 Lykke, Betina
 Nielsen, Mone
 Åsen, Aino Iren
 Askerød, Erik

Lysne, Berit, **Operativ leder**
Magnussen, Erlend
Hauge, Michelle
Eid, Idun
Eriksen, Christine Øverli
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Eidsvig, Reidun Nørstebø, **Operativ leder**
Fælth, Bjørn Erik

NRH Aksjon: 076-2021
Sted: Vest Nonsfjellet
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Bøe, Martin, **Operativ leder**
Bøe, Lill Hemmingsen
Alfarnes, Anders

NRH Aksjon: 077-2021
Sted: Systerskardet
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Haraldseth, Frode
Eidsvig, Reidun Nørstebø

NRH Aksjon: 078-2021
Sted: Nord Bitihorn
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Monsen, Tor
Skår, Knut
Kornerud, Mette
Eidsvig, Reidun Nørstebø

NRH Aksjon: 079-2021
Sted: Fagerstrand
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Mastad, Hans Jørgen
Sivertsen, Karoline
Hansen, Jim Olav
Vik, Toril, **Operativ leder**
Feet, Else Helene
Wagner, Jan Erik
Lindeman, Ingunn
Sogn, Ann Kristin
Hauge, Merete G
Iversen, Ronny
Ørjasæter, Unni
Nielsen, Mone
Lysne, Berit
Johnsen, Charles
Hauge, Michelle

Wethal, Martine
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
NRH Aksjon: 080-2021
Sted: Landås/ Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Haug, Nina, **Operativ leder**
Skotheim, Karen Sofie
Bårdsen, Cecilie
Brodahl, Cathrine
Haugland, Tom Christian, **Operativ leder**
Ludvigsen, Lisbeth
Jonassen, Trine Norill
Vindenes, Laila

NRH Aksjon: 081-2021
Sted: Preikestolen Nødhytta
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Finbak, Aud Gulaker
Iversen, Herman
Olsen, Ronny
Eriksen, Trond, **Operativ leder**
Nicolaisen, Hilde
Larsen, Tone
Gloppholm, Arve

NRH Aksjon: 082-2021
Sted: Bærum
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bjønness, Kirsten Plum
Stenhaug, Eirik, **Operativ leder**
Ørjasæter, Unni
Henriksen, Tommy

NRH Aksjon: 083-2021
Sted: Ullensaker
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Larsen, Kristian B.
Mastad, Hans Jørgen
Gjermstad, Aina
Feet, Else Helene
Wagner, Jan Erik
Holmen, Eline Ganer
Bjønness, Nils-Jørgen
Hauge, Merete G, **Operativ leder**
Nathan, Einar
Ørjasæter, Unni
Åsen, Aino Iren

Lauten, Torgim
Wethal, Martine
Ytrestøyl, Linda
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Myrland, Per-Erik
NRH Aksjon: 084-2021
Sted: Modum
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Haraldseth, Frode
Olsen, Wenche
Liland, Johanne
Wagner, Jan Erik
Olsen, Terje
Lysne, Berit
Eriksen, Christine Øverli
Fælth, Bjørn Erik

NRH Aksjon: 085-2021
Sted: Dalsbygda
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Grenness, Nina
Eriken, Lillian
Feragen, Hege Ingebrigtsvoll
Klausen, Tommy

NRH Aksjon: 086-2021
Sted: Frogn
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av HF M. Herjuaune
Hundefører:
Mastad, Hans Jørgen
Sivertsen, Karoline
Hansen, Jim Olav
Herjuaune, Mona
Olaussen, Karin Helene, **Operativ leder**
Vik, Toril, **Operativ leder**
Wagner, Jan Erik
Tokstad, Heidi
Lindeman, Ingunn
Nathan, Einar
Ørjasæter, Unni
Nielsen, Monica
Henriksen, Tommy
Westby, Jørn H.

NRH Aksjon: 087-2021
Sted: Drammen DPS
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Wiersen, Frode Åbø

Askerød, Erik
Lysne, Berit, **Operativ leder**
Nielsen, Monica
Haltnes, Rickard
NRH Aksjon: 088-2021
Sted: Strongfjorden-Askvoll
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar
Osborg, Wenche
Sæterdal, Helene H.
Fuglestrand, Frode

NRH Aksjon: 089-2021
Sted: Rundfjellet Lyngen
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Tobro, Kristine Hefre
Røysom, Frank Elvedal

NRH Aksjon: 090-2021
Sted: Vossavangen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Torgersen, Torleif
Markhus, Knut
Duesund, Henrik
Jørgensen, Henning

NRH Aksjon: 091-2021
Sted: Ski
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Vik, Toril, **Operativ leder**
Jensen, Siri Moe
Mastad, Hans Jørgen
Antonsen, Inger J.
Sivertsen, Karoline

Herjuaune, Mona
Schulstad, Sonni
Feet, Else Helene
Mellegård, Sofie
Hauge, Merete G
Iversen, Ronny
Ørjasæter, Unni
Øyås, Tom Egil
Åsen, Aino Iren
Lysne, Berit
Johnsen, Charles, **Operativ leder**
Nielsen, Monica
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Fælth, Bjørn Erik

NRH Aksjon: 092-2021
Sted: Odnes, Gjøvik
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Dalby, Alf, **Operativ leder**
Furulund, Marit
Stadheim, Ingrid
Kristiansen, Per Egil

NRH Aksjon: 093-2021
Sted: Porsgrunn
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Aas, Hege
Honston, Anne C. Ramberg
Wiersen, Frode Åbø
Askland, Per Kristian, **Operativ leder**
Askerød, Erik
Lysne, Berit, **Operativ leder**
Hagane, Anette
Haltnes, Rickard
Hårde, André

NRH Aksjon: 094-2021
Sted: Sandefjord
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Holtan, Kenneth
Vik, Toril, **Operativ leder**
Fogstad, Kjell-Erik, **Operativ leder**
Liland, Johanne
Hesthagen, Kristian
Wagner, Jan Erik
Dammerud, Monica
Honston, Anne C. Ramberg
Wiersen, Frode Åbø
Gulbrandsen, Lene
Lysne, Berit, **Operativ leder**
Hagane, Anette

Haltnes, Rickard
Fælth, Bjørn Erik
Pedersen, Else Turid
Hårde, André
NRH Aksjon: 095-2021
Sted: Kvalvikveien, Bodø
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Ramseng, Øystein, **Operativ leder**
Hollås, Hilde
Haukenes, Nina Vinje
Bjæring, Ida Marie
Sandven, Ingvild
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 096-2021
Sted: Notodden-Primtjønn
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Bommen, Hege Anita, **Operativ leder**

NRH Aksjon: 097-2021
Sted: Ål
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hanssen, Tonje Cecilie Moen
Eidsvig, Reidun Nørstebø, **Operativ leder**

NRH Aksjon: 098-2021
Sted: Skien
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Jensen, Siri Moe
Roholdt, Kristoffer
Aas, Hege
Wagner, Jan Erik
Gulbrandsen, Lene
Askland, Per Kristian
Askerød, Erik
Lysne, Berit
Hagane, Anette
Urstad, Morten Håkonsen
Mosnesset, Mia Gripsgård
Haltnes, Rickard
Hårde, André

NRH Aksjon: 099-2021
Sted: Gauldalen, Trøndelag
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Bøe, Martin
Dille, Anne Kathrine
Renberg, Julie
Erlie, Lillian
Skjefte, Frida
Bøe, Lill Hemmingsen
Raaen, Heidi
Klausen, Tommy
Bøe, Liv Marit
Fjæran, Torunn
Larsen, Monika, **Operativ leder**
Jørgensen, Jorg
Melby, Ingunn

NRH Aksjon: 100-2021
Sted: Aremark, Halden
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Hveem, Bente
Vik, Toril, **Operativ leder**
Feet, Else Helene
Wagner, Jan Erik
Bjønness, Nils-Jørgen
Åsen, Aino Iren
Henriksen, Tommy
Myrland, Per-Erik

NRH Aksjon: 101-2021
Sted: Levanger
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Renberg, Julie
Skjefte, Frida
Raaen, Heidi
Larsen, Kenneth Krog, **Operativ leder**
Næss, Willy
Østborg, Berit Sandnes
Jørgensen, Jorg

NRH Aksjon: 102-2021
Sted: Sørreisa
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Andreassen, Arne
Løvhaug, Hilde
Løvaas, Steinar
Jørgensen, Sigrun Øverbø
Kristoffersen, Inger Anne

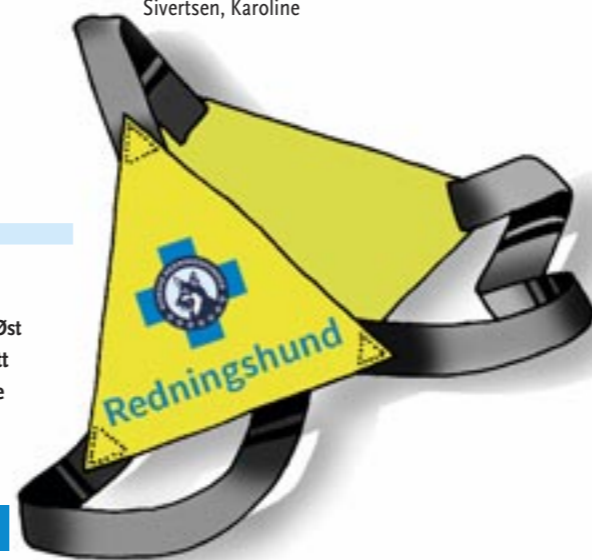
NRH Aksjon: 103-2021
Sted: Jotunheimen
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet 3 personer
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Steinvik, Nils
Hammeren, Morten
Sveine, Astri

NRH Aksjon: 104-2021
Sted: Formokampen, Høyvingen
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Snøskred
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Steinvik, Nils
Hammeren, Morten

NRH Aksjon: 105-2021
Sted: Lindøy
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Enoksen, Paul
Finbak, Aud Gulaker
Iversen, Herman
Gillebo, Ida
Larsen, Tone

NRH Aksjon: 106-2021
Sted: Dyrdalstind
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar
Selliset, Jan Morten

NRH Aksjon: 107-2021
Sted: Bakken gård, Lysefjorden
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Iversen, Herman
Olsen, Ronny
Eriksen, Trond
Johansen, Ingeborg
Nicolaisen, Hilde
Gillebo, Ida
Wølstad-Knudsen, Stig, **Operativ leder**
Larsen, Tone

NRH Aksjon: 108-2021
Sted: Hvaler, Vesterøya
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av HF Rikard Haltnes
Hundefører:
Wagner, Jan Erik
Bjønness, Kirsten Plum
Olaussen, Karin Helene, Operativ leder
Vik, Toril, Operativ leder
Schulstad, Sonni
Nathan, Einar
Langlien, Kamilla
Åsen, Aino Iren
Lysne, Berit
Johnsen, Charles
Hauge, Michelle
Jarnes, Kurt
Nielsen, Monica
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Fælth, Bjørn Erik
Løken, Trude

NRH Aksjon: 109-2021
Sted: Straume/ Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av HF Henrik Duesund
Hundefører:
Ankervold, Bente Aas Haugland
Døving, Christian, Operativ leder
Jordal, Jørgen Andre
Jordal, Thomas
Skotheim, Karen Sofie
Yndestad, Steinar Berg
Brodahl, Cathrine
Aadland, Lisbeth
Mæhle, Anneli Stokke
Fjeldstad, Bente
Haugland, Tom Christian, Operativ leder
Duesund, Geir
Ludvigsen, Lisbeth
Duesund, Henrik
Jonassen, Trine Norill
Seime, Juliane

NRH Aksjon: 110-2021
Sted: Drammen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Aas, Hege
Mellegård, Sofie
Johnsen, Tommy
Wiersen, Frode Åbø
Os, Tina Treu
Halvorsen, Anne Weien
Lysne, Berit, Operativ leder
Johnsen, Charles

Andersen, Birgit-Katrine
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Fælth, Bjørn Erik
Hårde, André

NRH Aksjon: 111-2021
Sted: Myrkdalen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Mjånes, Jarle
Monsen, Tor
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H., Operativ leder
Grande, Jan Erik, Operativ leder
Smørdal, Yngve
Duesund, Henrik
Jørgensen, Henning
Røynesdal, Claus

NRH Aksjon: 112-2021
Sted: Standalsfjellet
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar, Operativ leder
Ressem, Else Marie Halse
Melle, Marianne Barstad, Operativ leder
Melle, Jon - Arne

NRH Aksjon: 113-2021
Sted: Drammen
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Gruer, Halldis
Olsen, Wenche
Roholdt, Kristoffer
Liland, Johanne
Hesthagen, Kristian
Johnsen, Tommy
Wiersen, Frode Åbø

NRH Aksjon: 114-2021
Sted: Tuudalen
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar, Operativ leder
Ressem, Else Marie Halse
Selliseth, Jan Morten
Alfarnes, Anders
Halkjelsvik, Marie

NRH Aksjon: 115-2021
Sted: Vennessla
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Alsand, Wenche, Operativ leder
Rabben, Jannicke
Rabben, Kent Moe, Operativ leder
Urstad, Morten Håkonsen
Mosnesset, Mia Gripsgård
Øverland, Aina
Hårde, André

NRH Aksjon: 116-2021
Sted: Stardalen i Jølster
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Døving, Christian, Operativ leder
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H.
Duesund, Henrik
Gjerde, Tomas
Summers, Howard
Pettersen, Vegard H., Operativ leder

NRH Aksjon: 117-2021
Sted: Vigdalen/Buskskrednosi øst
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H.
Gjerde, Tomas
Summers, Howard
Pettersen, Vegard Hildeskor

NRH Aksjon: 118-2021
Sted: Trondheim
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Bøe, Martin
Leonhardsen, Eddy
Skjefte, Frida

NRH Aksjon: 114-2021
Sted: Tuudalen
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar, Operativ leder
Ressem, Else Marie Halse
Selliseth, Jan Morten
Alfarnes, Anders
Halkjelsvik, Marie

NRH Aksjon: 115-2021
Sted: Vennessla
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet 2 personer
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Alsand, Wenche, Operativ leder
Rabben, Jannicke
Rabben, Kent Moe, Operativ leder
Urstad, Morten Håkonsen
Mosnesset, Mia Gripsgård
Øverland, Aina
Hårde, André

NRH Aksjon: 116-2021
Sted: Stardalen i Jølster
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Døving, Christian, Operativ leder
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H.
Duesund, Henrik
Gjerde, Tomas
Summers, Howard
Pettersen, Vegard H., Operativ leder

NRH Aksjon: 117-2021
Sted: Vigdalen/Buskskrednosi øst
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H.
Gjerde, Tomas
Summers, Howard
Pettersen, Vegard Hildeskor

NRH Aksjon: 118-2021
Sted: Trondheim
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Bøe, Martin
Leonhardsen, Eddy
Skjefte, Frida

Bøe, Lill Hemmingsen
Raaen, Heidi
Klausen, Tommy
Larsen, Kenneth Krog, Operativ leder
Næss, Willy
Frisvold, Benedicte Skalde
Mathisen, Merethe
Østborg, Berit Sandnes
Bøe, Liv Marit
Fjæran, Torunn
Jørgensen, Jorg

NRH Aksjon: 119-2021
Sted: Kragerø
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Fogstad, Kjell-Erik, Operativ leder
Aas, Hege
Wiersen, Frode Åbø
Askerød, Erik
Hagane, Anette
Hårde, André

NRH Aksjon: 120-2021
Sted: Hurbreen
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Hammeren, Morten
Bakken, Ragny Merete

NRH Aksjon: 121-2021
Sted: Ebbestadvannet, Svelvik
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hertzberg, Marianne Loraas
Wagner, Jan Erik
Wiersen, Frode Åbø
Askerød, Erik
Lysne, Berit
Haltnes, Rickard

NRH Aksjon: 122-2021
Sted: Namdal
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Nielsen, Wenche, Operativ leder
Raaen, Heidi
Larsen, Kenneth Krog
Næss, Willy
Østborg, Berit Sandnes
Jørgensen, Jorg

NRH Aksjon: 123-2021
Sted: Langodden, Tverlandet
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hollås, Hilde
Haukenes, Nina Vinje, Operativ leder
Bjæran, Ida Marie
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 124-2021
Sted: Vågsøy
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar, Operativ leder
Sæterdal, Helene H.
Pettersen, Vegard Hildeskor
Fuglestrand, Frode

NRH Aksjon: 125-2021
Sted: Os/ Bjørnafjord
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Ankervold, Bente Aas Haugland
Døving, Christian
Finne, Aud Herregården
Jordal, Thomas
Skotheim, Karen Sofie
Brodahl, Cathrine
Aadland, Lisbeth
Mæhle, Anneli Stokke
Haugland, Tom Christian, Operativ leder
Ludvigsen, Lisbeth
Duesund, Henrik
Jørgensen, Henning, Operativ leder
Jonassen, Trine Norill
Seime, Juliane
Alendal, Gro Merete

NRH Aksjon: 126-2021
Sted: Gjerdalen, Sørfold
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hollås, Hilde
Haukenes, Nina Vinje, Operativ leder
Bjæran, Ida Marie
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 127-2021
Sted: Lundemo
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bøe, Martin
Dille, Anne Kathrine
Nilsen, Wenche, Operativ leder
Erlie, Lillian
Skjefte, Frida
Bøe, Lill Hemmingsen
Raaen, Heidi
Klausen, Tommy
Larsen, Kenneth Krog, Operativ leder
Østborg, Berit Sandnes
Fjæran, Torunn
Larsen, Monika
Wyss, Sarah
Jørgensen, Jorg

NRH Aksjon: 128-2021
Sted: Åseral
Beredskapsområde: Agder
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Aas, Hege
Gulbrandsen, Lene
Bjørnarå, Bjørgulv
Skagen, Svein
Øverland, Aina
Hårde, André

NRH Aksjon: 129-2021
Sted: Geithus
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Lønn, Brita Bergan
Kristiansen, Ole-Jan
Haltnes, Sandra Evensen
Johnsen, Tommy
Wiersen, Frode Åbø
Olsen, Terje
Askerød, Erik
Lysne, Berit
Eid, Idun
Fælth, Bjørn Erik
Løken, Trude

NRH Aksjon: 130-2021
Sted: Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bårdsen, Cecilie
Brodahl, Cathrine
Haugland, Tom Christian, Operativ leder
Jonassen, Trine Norill

NRH Aksjon: 131-2021
Sted: Askøy
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Døving, Christian, Operativ leder
Haug, Nina
Aadland, Lisbeth
Haugland, Tom Christian, Operativ leder
Duesund, Geir
Ludvigsen, Lisbeth
Duesund, Henrik
Alendal, Gro Merete

NRH Aksjon: 132-2021
Sted: Malvik
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bøe, Martin
Dille, Anne Kathrine
Grenness, Nina
Nilsen, Wenche
Renberg, Julie
Skjefte, Frida
Bøe, Lill Hemmingsen
Feragen, Hege Ingebrigtsvoll
Næss, Willy
Bøe, Liv Marit
Fjæran, Torunn
Jørgensen, Jorg

NRH Aksjon: 133-2021
Sted: Jaren
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Stadheim, Ingrid
Sørli, Hege Johanne Kaasbøll
Gjermstad, Aina
Eid, Idun
Haugen, Lise Ljungmann
Prestrud, Kristin Wear
Lie, Olav Hallvard, Operativ leder
Flenstad, Øyvind
Finsbråten, Susan Jane
Indrebø, Harald
Nielsen, Monica

NRH Aksjon: 134-2021
Sted: Fagernes
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Stadheim, Ingrid

NRH Aksjon: 135-2021
Sted: Sofiatinden, Lyngen
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Snøskred, Savnet 2 personer
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bengtsson, Susanne
Røysom, Frank Elvedal

NRH Aksjon: 136-2021
Sted: Botntinden, Hinnøya
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Gaska, Sissel
Dahl, Janne
Isaksen, Bjørn
Vasseng, Helge
Arntzen, Arne
Træthaug, Karine
Fjellsaune, Anita

NRH Aksjon: 137-2021
Sted: Voss
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Aadland, Lisbeth
Haugland, Tom Christian, Operativ leder
Grande, Jan Erik
Ludvigsen, Lisbeth
Jonassen, Trine Norill
Seime, Juliane

NRH Aksjon: 138-2021
Sted: Skien
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Aas, Hege
Wagner, Jan Erik
Haltnes, Sandra Evensen
Honston, Anne C. Ramberg
Wiersen, Frode Åbø
Askerød, Erik
Hårde, André
Lysne, Berit, Operativ leder
Hagane, Anette
Haltnes, Rickard
Fælth, Bjørn Erik

NRH Aksjon: 139-2021
Sted: Hvam
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hauge, Michelle
Mastad, Hans Jørgen
Holmen, Eline Ganer
Sørli, Hege Johanne Kaasbøll
Gjermstad, Aina
Haugen, Lise Ljungmann
Hveem, Bente
Sivertsen, Karoline
Herjuaune, Mona
Feet, Else Helene
Wagner, Jan Erik
Lindeman, Ingunn
Hauge, Merete G, **Operativ leder**
Nathan, Einar
Iversen, Ronny
Ørjasæter, Unni
Nielsen, Mone
Langlien, Kamilla
Lysne, Berit
Johnsen, Charles
Indrebø, Harald
Wethal, Martine
Henriksen, Tommy
Rasch, Sunniva

NRH Aksjon: 140-2021
Sted: Kalfaret, Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Duesund, Geir
Ankervold, Bente Aas Haugland
Haug, Nina, **Operativ leder**
Jordal, Thomas
Madsgård, Silje S.
Bårdsen, Cecilie
Brodahl, Cathrine
Aadland, Lisbeth
Mæhle, Anneli Stokke
Ludvigsen, Lisbeth
Jørgensen, Henning, **Operativ leder**
Jonassen, Trine Norill
Listøl, Wenche

NRH Aksjon: 141-2021
Sted: Klokkarstua, Asker
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Stenhaug, Eirik, **Operativ leder**
Nessem, Anders Sten
Gjermstad, Aina
Wagner, Jan Erik

Lindeman, Ingunn
Nathan, Einar
Nielsen, Mone
Indrebø, Harald
Myrland, Per-Erik
NRH Aksjon: 142-2021
Sted: Bokken
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Ankervold, Bente Aas Haugland
Finne, Aud Herregården
Finbak, Kaare Johan
Mæhle, Anneli Stokke
Larsen, Tone
Gloppholm, Arve
NRH Aksjon: 143-2021
Sted: Rådal, Bergen
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Ankervold, Bente Aas Haugland
Døving, Christian, **Operativ leder**
Jordal, Thomas
Madsgård, Silje S.
Bårdsen, Cecilie
Brodahl, Cathrine
Fjeldstad, Bente
Haugland, Tom Christian, **Operativ leder**
Duesund, Geir
Ludvigsen, Lisbeth
Jonassen, Trine Norill
NRH Aksjon: 144-2021
Sted: Gaustadtoppen/ renne 8
Beredskapsområde: Sør-Øst
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Varnes, Martin
Fillingsnes, Emil
Lien, Bente
Våle, Marit

NRH Aksjon: 145-2021
Sted: Surnadal
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Ødegård, Magne
Amundø, Kurt
Bøe, Martin
Leonhardsen, Eddy
Jørgensen, Jorg

NRH Aksjon: 146-2021
Sted: Hernes
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Furulund, Marit
Nielsen, Sylvi, **Operativ leder**
Kristiansen, Per Egil
Flenstad, Øyvind, **Operativ leder**
Nielsen, Monica

NRH Aksjon: 147-2021
Sted: Kløfta
Beredskapsområde: Øst
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Jensen, Siri Moe
Sørli, Hege Johanne Kaasbøll
Halvorsen, Anne Weien
Øyås, Tom Egil
Holmen, Eline Ganer
Gjermstad, Aina
Hveem, Bente
Hansen, Jim Olav
Herjuaune, Mona
Stensby, Liv
Feet, Else Helene
Haltnes, Sandra Evensen
Sogn, Ann Kristin
Hauge, Merete G
Nathan, Einar
Nielsen, Mone
Langlien, Kamilla
Johnsen, Charles, **Operativ leder**
Lauten, Torgrim
Indrebø, Harald
Wethal, Martine
Ytrestøl, Linda
Nielsen, Monica
Haltnes, Rickard
Henriksen, Tommy
Fælth, Bjørn Erik
Myrland, Per-Erik

NRH Aksjon: 148-2021
Sted: Bodø
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Sandven, Ingvild
NRH Aksjon: 149-2021
Sted: Øygarden
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Døving, Christian, **Operativ leder**
Ludvigsen, Lisbeth

NRH Aksjon: 150-2021
Sted: Stasjonsneset, ved Kirkenes
Beredskapsområde: Finnmark
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Jakola, Camilla
Bjerknes, Tone
Kvammen, Morten B. S., **Operativ leder**

NRH Aksjon: 151-2021
Sted: Vestnes
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Hjemsæteren, Tom, **Operativ leder**
Engetrøen, Per Gunnar
Hegness, Brit
Hatlehol, Roy
Florvaag, Angelika

NRH Aksjon: 152-2021
Sted: Storlidalen
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Gulaker, Erik
Larsen, Monika

NRH Aksjon: 153-2021
Sted: Åndalsnes
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Gammelsæter, Pia
Rørstad, Britt Unni
Florvaag, Angelika
Hjemsæteren, Tom, **Operativ leder**
Vikestrand, Astri
Bunes, Ronny
Engetrøen, Per Gunnar
Hegness, Brit
Isaksen, Andreas, **Operativ leder**
Osborg, Wenche
Leonhardsen, Eddy
Alfarnes, Anders
Halkjelsvik, Marie
Florvaag, Angelika

NRH Aksjon: 154-2021
Sted: Søndre Land
Beredskapsområde: Innlandet
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Leiros, Nina
Stadheim, Ingrid
Barstad, Aud Ingebjørg

Kalrasten, Gunnar Johan, **Operativ leder**
Flenstad, Øyvind
NRH Aksjon: 155-2021
Sted: Vedde/ Sula
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Rørstad, Britt Unni
Engetrøen, Per Gunnar
Isaksen, Andreas, **Operativ leder**
Halkjelsvik, Marie
Florvaag, Angelika

NRH Aksjon: 156-2021
Sted: Bymarka/ Trondheim
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Larsen, Monika

NRH Aksjon: 157-2021
Sted: Steigen
Beredskapsområde: Nordland
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Bjæring, Ida Marie
Selstø, Kim Lorentz

NRH Aksjon: 158-2021
Sted: Ringsdalen i Hurrangane
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H.
Gjerde, Tomas
Flenstad, Øyvind
Summers, Howard
Pettersen, Vegard H., **Operativ leder**
Reenskaug, Gina

NRH Aksjon: 159-2021
Sted: Bardu
Beredskapsområde: Troms
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Jørgensen, Sigrun Øverbø
Kristoffersen, Inger Anne

NRH Aksjon: 160-2021
Sted: Hjelmeland
Beredskapsområde: Sør-Vest
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:

Finne, Aud Herregården
Enoksen, Paul
Finbak, Kaare Johan
Finbak, Aud Gulaker
Iversen, Herman
Eriksen, Trond, **Operativ leder**
Gillebo, Ida
Larsen, Tone

NRH Aksjon: 161-2021
Sted: Oslo
Beredskapsområde: Oslo
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Mebust, Stig, **Operativ leder**
Sørli, Hege Johanne Kaasbøll
Lindeman, Ingunn
Nathan, Einar
Indrebø, Harald
Nielsen, Monica
Henriksen, Tommy

NRH Aksjon: 162-2021
Sted: Meldal
Beredskapsområde: Trøndelag
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Ødegård, Magne
Bøe, Martin, **Operativ leder**
Bøe, Lill Hemmingsen
Raaen, Heidi
Iversen, Ronny
Østborg, Berit Sandnes
Bøe, Liv Marit
Fjæran, Torunn
Wyss, Sarah
Jørgensen, Jorg
Melby, Ingunn

NRH Aksjon: 163-2021
Sted: Størenakken
Beredskapsområde: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann/gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar
Isaksen, Andreas, **Operativ leder**
Osborg, Wenche

NRH Aksjon: 164-2021
Sted: Mækjevika, Florø
Beredskapsområde: Vest
Objekt: Savnet kvinne/ jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Sæterdal, Helene H.
Indrebø, Harald
Fuglestrand, Frode

Har du lyst til å bli en del av instruktør-korpset i NRH?

Neste instruktørkurs er planlagt i 2022, med søknadsfrist høsten 2021

Søknadsfrist 15.10. 2021

Det kreves praksis før man søker om opptak. I alt vil det kreves 12 dagers praksis sammen med en NRH instruktør. Av disse 12 dagene må minst åtte avlegges innen ettersøking og minst to dager sammen med distriktsinstruktør i eget distrikt. Skal du kun godkjenne som vinterinstruktør, tas disse åtte dagene med lavineinstruktør på vinter. Skal du godkjenne som instruktør i begge disipliner, fordeles disse åtte dagene på ettersøking og lavine.

Praksis kan tas på kurs og samlinger eller på lokale treninger. Instruktøren skal skrive en kort rapport som sendes distriktsinstruktør i ditt eget distrikt. DI skal senere lage en samlet rapport med

innstilling og priorit-eringer av kandidater fra eget distrikt.

Læreplanen for instruktør-utdanningen finner du på medlemssiden i håndboken under pkt 02 instruks/retningslinjer/FTU (Fagteknisk utvalg). Her finner du også søknads-info. Det er stort behov for lavineinstruktører, så de som er lavinegodkjent og tilfredsstillende kravene for opptak til instruktørutdanningen, oppfordres til å søke.

Ved eventuelle spørsmål, ta kontakt med Mona Herjuaune på mona.herjuaune@nrh.no

Godt å være på hovedkurs vinter igjen

Til tross for fortsatt strenge koronatilstander var det mulig å gjennomføre hovedkurs lavine Nord-Norge. Kursledelsen ved Sigrun Øverbø Jørgensen hadde et mål: Å få A- og 1.re-ekvipasjene gjennom ukas arbeid. Det har hun lyktes godt med.

Av Sarah Wyss

Fjellet har vært klart lenge. Det er vinter, snø og fint vær i nord. Stort sett, i alle fall. Blant dem som gjør seg klar for en uke med ukjente oppgaver rundt Målselv Fjellandsby, er Gro Sofie Berg med husky-border collie-blandingen Kuling og Malene Celius med rottweileren Signe. Gro Sofie og Kuling bor til daglig i Hammerfest, hvor snø har vært et sjeldent syn i år. Men ekvipasjen har vært godkjent på ettersøkning siden 2019 og Kuling har en god del erfaring allerede. Søksprøven besto de i fjor, før covid-19 satte en stopp for det meste.

Malene og Signe bor i Kirkenes og fikk trent godt i vinter med laget sitt. Men søksøvelsen, den var ikke så lett. Første gang var det kun førerfeil

“Æ glemte å sette ned markeringspinna”, andre gang var det stiv kuling og et vanskelig fertsbilde, slik at ingen i prøvelfeltet sto denne dagen. Nå er de to på samme lag. Det er strenge regler angående kohorter som skal overholdes og alle bor på enerom i leiligheter. Sigrun og teamet hennes har lagt ned en formidabel jobb med å gjøre klart treningsfelt over halve Andsfjellet.

Malene Celius og rottweileren Signe koster seg på ukas arbeid A. Foto: Sarah Wyss.

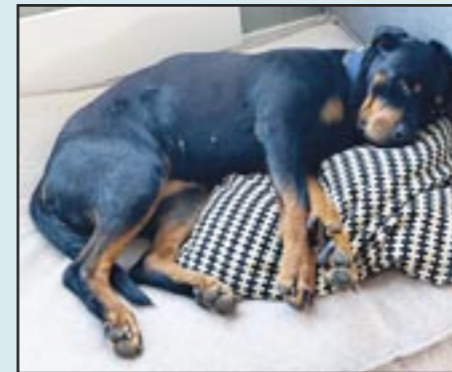
Bare en liten kjøretur fra Fjellandsbyen er det ingen reinsdyr å se og det er god plass for å overholde korona-avstand. Det er ingen samtrening i år, heller ikke bytting av figuranter. Reglene er strenge og

som Sigrun sa fra begynnelsen: Målet er å kunne gjennomføre kurset og å få A- og 1.re ekvipasjene gjennom uka. Men selv om det var det som var fokus, ble også et rekrutteringslag med C- og B-ekvipasjer med.

Stort fokus på lavinetrening

I Nord-Norge er det ikke rart at lavinetrening og –godkjenning blir tatt på alvor. Fjellene er bratte,

vinteren lang og lavineekvipasjer er etterspurt. Malene og Gro Sofie får vise seg og hundene frem fra første dag. “Det har gått skred”, roper Arne Andreassen fra snøscooteren sin. Første ekvipasje som er klar hiver

Signe er sliten og fornøyd etter endt hovedkurs lavine. Foto: Malene Celius.

seg på kjelken bak snøscooteren og blir kjørt ut. Signe koser seg på turen, hun ser fremover med nesa høyt i været og følger med på fertsbildet på vei inn til skredet. Trygt fremme er det ingen tvil om hva hun skal: Hun søker over skredet og finner raskt ut hvor den savnede personen ligger begravd. Malene er ved godt mot for resten av uka.

Også Kuling presterer bra. Snø er hans element, og det er like naturlig for han å ligge i snøhule og vente på sin tur som å være ute i skredet og søke. Det som er et mer uvanlig syn, er at føreren hans, Gro Sofie, er gravid. Men heller ikke det setter en stopper for de to. Hun går på ski og inn i feltet som om hun ikke var

gravid, og påpeker flere ganger at hun “kun er gravid, ikke syk”. Likevel, alle hadde ikke klart det.

Utfordringer

Begge ekvipasjene er for første gang på ukas A vinter. Instruktørene Tore Nicolaysen og Bjørn Egil Hansen har spennende og utfordrende oppgaver hver dag til laget. Det er tvillinggrav, storskred, et tomt skred, utrykning,

igjen og det blåser kraftig på Andsfjellet. Ekvipasjene får kjenne på kroppen hvordan det er å være ute en vinterdag. Men: Vi er i Nord-Norge. Det er ingen her som ikke er vant med mye vær og vind.

Om kveldene er det som sagt veldig lite sosialt på grunn av restriksjonene og alt av teori er flyttet til Teams. Det er synd for stemningen,

Sonding etter nedgravd skredsøker som Riika markerte på. Foto: Bjørn Egil Hansen.

taktiske valg, overflatesøk, og alt som står i programmet som de har lagt opp til. Selv om det var stiv kuling på prøvesøndagen før hovedkurs, så letter været i ukedagene. Kun en dag var det meldt litt uvær

men likevel imponerende, siden det kun er derfor at det var mulig å gjennomføre kurset.

Øvelser i nattemørket

Onsdagskveld er det øvelser som

Sindre med Silba og Tone med Riika ankommer skredet på ski. Foto: Bjørn Egil Hansen.

Utgraving av skredtatt person. Foto: Bjørn Egil Hansen

Godt innsats fra Ann Berit under graving av snøhule. Foto: Sarah Wyss

gjelder og etter styggværet på dagtid, er det lite fristende å reise langt opp på fjellet om kvelden. Men kursledelsen hadde lagt opp casene rundt Fjellandsbyen. Halve laget rykket ut på ski, andre halvdel på snøscooter. Det kom godt med at det fantes en del sommergodkjente ekvipasjer når to tørste skikjører forsvant fra puben, og Gro Sofie som

jobber som politi i Hammerfest til daglig, ble innsatsleder. Ledelinjer ble raskt søkt av og de to ble funnet i løpet av noen minutter. Også Malene fikk prøvd seg som innsatsleder hvor hun briljerte med kloke valg og en god taktikk.

“Sånn gikk no dagan”, som vi sier i nord. Ut på fjellet, opp i skred,

markering, funn, jubel. Malene kunne knapt tro at hun virkelig surfet på bølgen og fikk ikke usikkerheten ut av kroppen, selv når hun fikk en strålende tilbakemelding fra instruktørene midt i uka. Men at hun kun hadde et siste forsøk på søksprøven, satt dypt og tæret på selvtilliten. Og de som har vært opp til første gangs godkjenning på A nivået, husker vel godt følelsen. Det betyr mye for oss, å bli godkjent som hundefører. Men det var kun halve uka igjen og Signe kjente matmor godt nok for å ikke la seg forstyrre i det gode arbeid.

Dårlig selvtillit er ikke noe Kuling kjenner til uansett. Blir han sluppet løs i et skred, er det en ting som gjelder: Å flytte snøen rask nok for å komme ned til belønning. “Gravemaskinen”, som han raskt ble kalt, syntes ikke det var en ulempe at matmor var litt treg på grunn av babymage. Mens hun kom gående med ball i hånda, hadde han nesten gravet seg ned til dyppgrava.

Gjennomført og bestått!

Uka gikk dermed strålende, og begge ekvipasjene besto med glans. Og det gikk ikke mer enn en liten uke til Malene og Signe sto i prøvefeltet

Slitne og fornøyde deltakere etter avsluttende øvelse på lørdag. Foto: Sarah Wyss

igjen (det var jo kun 100 mil å kjøre tur/retur fra Kirkenes til Alta, så det tok de på en dagstur) og da var det ingen tvil på at hun besto og dermed ble hundefører.

Stor ære til Sigrun og teamet som klarte å gjennomføre kurset med alle usikkerheter som var. Mange ekvipasjer besto ukas arbeid, enten på førstegangs godkjenning eller på 1. re. Og det ble nye godkjente ekvipasjer over hele Nord-Norge.

Mille er godt vant til transport på snøscooter. Her med instruktør Tore Nicolaysen. Foto: Bjørn Egil Hansen

Hovedkurs vinter Sør-Norge: **Suksess for Bygdin-debut**

Fjorårets vinterkurs ble avlyst, og dermed ble årets kurs større. I tillegg sørget corona-restriksjoner for flere skjær i sjøen. Løsningen ble Bygdin Høifjeldshotell, med fantastisk terreng og muligheter for vinterekvipasjene.

Av Aud Ingebjørg Barstad

Kursleder Knut Skår hadde noen slitsomme uker før årets hovedkurs var et faktum. Først uka før kurset skulle avholdes visste han hvem som fikk plass. A-deltagerne var selvsagte, men alle andre var det usikkert med. Forskjellige

dispensasjoner, deltagere som stod eller strøk på prøver, et koronaregelverk som stadig endret seg og flere andre faktorer påvirket den uoversiktlige situasjonen.

Men kurs ble det!

- En stund visste vi ikke om vi kunne ha kurs i det hele tatt, sier Knut Skår. Årets hovedkurs er det tiende han er ansvarlig eller delansvarlig for å arrangere. Han har samarbeidet med Mick Sheard om tidligere kurs, og de senere åra med Per Gunnar Engetrøen.

Det ble mange fine dager med trening, og dårlig vær var det bare helt på slutten av kurset. Her er hundefører Marina Eriksson med Nosi. Foto: Aud I Barstad

- Tidligere har vi vært på blant annet Filefjell, men i år trengte vi et annet alternativ. Vi kikket på flere steder ved Beitostølen, og så fikk vi tips om at det nå brøytes veg inn til Bygdin på vinterstid. De nye eierne på hotellet var veldig positive, sier Knut Skår. Eierne på Bygdin Høifjeldshotell har selv jakthunder, så dette er et hundevennlig sted. Det kommer godt med når flere titalls pelskledde skal invadere hotellet ei hel uke.

Det ene treningslaget ved rutebåten Bitihorn som ligger i vinteropplag ved Bydin. Foto: Johan Moen

Fint sted og hardt smør

Terrenget rundt hotellet på Bygdin er fantastisk, med uendelige muligheter for vintertrening. De fleste hadde kort avstand til hotellet.

- Vi brukte bare en brøkdel av det vi hadde tilgjengelig, sier Knut Skår.
- Det ble et mye mer effektivt kurs fordi vi hadde korte avstander.

Skår håper fremtidige kurs også kan avholdes på Bygdin.

- Det var eierne veldig positive til, sier han. Også kursdeltagerne var fornøyde, vitner kurskritikkene om.

- Det var jo enkelte kommentarer, slik det alltid er, om hardt smør og sånne ting. Men hvis det er det eneste problemet, da er jeg fornøyd! Kurset ga oss flere nye ekvipasjer på vinter, og det trenger vi, sier Knut Skår.

Hundefører Mette Kornerud med Kaisa gjør funn. Foto: Aud I Barstad

Frostsamling i Heidal

Siste helgen i april var det duket for Lillehammer lags årlige vårsamling. Med sen vår og lave temperaturer var kanskje valget om å reise til Heidal i Gudbrandsdalen vel ambisiøst. Etter lagmøtet fredag kveld sto vi fortsatt uten snøfritt treningsterreng. Men stemningen var likevel upåklagelig- vi hadde tross alt vinterdekk.

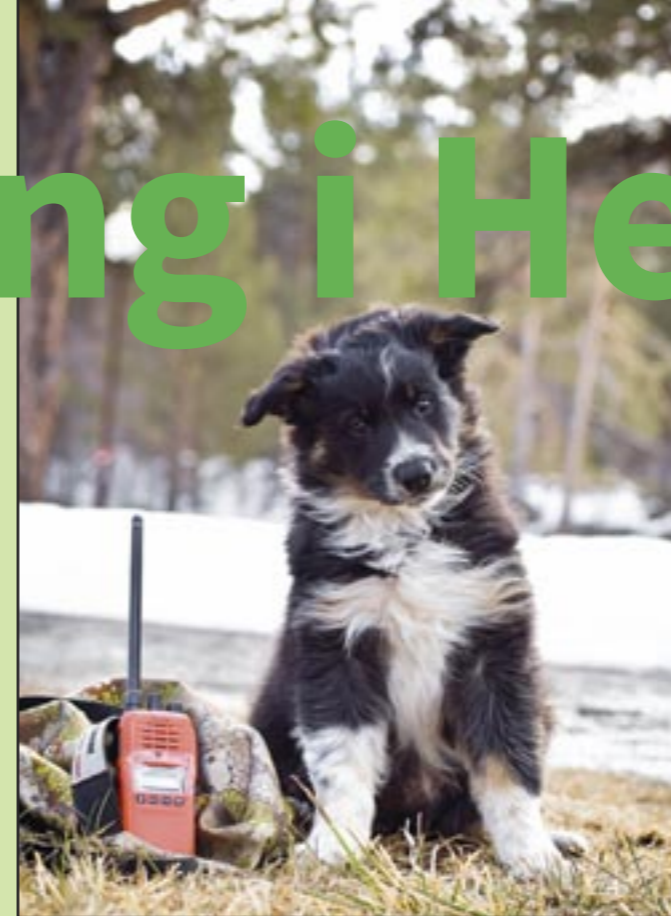
I vårt lag har vi per dags dato ingen ettersøkningsinstruktør. Vi var derfor så heldige å få besøk av Lill og Martin Bøe fra Trøndelag. Med smittevernregler ivarettatt og varmeovnene på full styrke la vi planene for helgen. I håp om at morgendagen skulle gi oss muligheten for trening uten snødekke.

Tidlig lørdag morgen ble to speidere sendt ut for å finne deilig furuskog uten snø. Det var en nervepirrende time, hvor både truger og spade ble vurdert. Heldigvis kom Lars og Martin tilbake med gode nyheter- de hadde funnet en solside! Vi delte oss derfor i to lag og kjørte av sted.

Lill sitt lag hadde fokus på belønningsutvikling og figurantdrift. Med stort fokus på generalisering av figuranter. De fikk også bryne seg på harde spor. På dette laget var det mange rekrutter og noen helt ferske valper, i tillegg til godkjente og tidligere godkjente ekvipasjer. Blandingen av erfaring og hunder, gjorde at laget fikk masse læring av hverandre.

Laget til Martin startet med en runderingsøkt for å kartlegge hver enkelts utgangspunkt. Vi ble alle som én raskt avslørt, og fikk tydelige tilbakemeldinger på forbedringspotensialet. Vi er glade for at noen (Martin) evner å kalle en spade for en spade. Med ulikt utgangspunkt fikk vi deretter gode økter, og mange fine løsninger. Det kom til og med såpass med sol at de på standplass fikk en fregne eller to. Figurantene i teigen var derimot glad for lagets investering i tykke jervenduker.

På kvelden fyrte vi tradisjon tro opp grillen, og koste oss i sosialt lag. Det er tross alt vårsamling, og på grunn av Covid måtte vi spise utendørs. Styret hadde forhåndsbestilt lokale

Nye rekrutten valpen imse :Andrea Nordlien

til dommer Martin og feltlegger Lars for god innsats.

Alt i alt ble helgen meget vellykket. Selv om det så rimelig mørkt ut fredag, med to plussgrader og stort sett 30 cm råttent snø. Moralen er; ikke velg å reis to timer nordover og opp i Jotunheimen for bart terreng i april. Reis heller sørover!

Takk til Lillehammer lag for at dere er en skikkelig fin gjeng, og stor takk til flinke og hyggelige instruktører for masse gode innspill, og motivasjon for sommerens trening og godkjenninger.

Andrea & Linn

fristelser fra Annis Pølsemakeri, som instruktørene fikk overrekket i gave. Vi tror og håper at dette falt i smak.

Det ble også avholdt feltprøve for Linn og Kvist. Denne ble bestått, og selvfølgelig feiret med champagne. Takk

Leks utvikling. Hund Vixi: Foto: Andrea Nordlien

Foto: Andrea Nordlien

Redningshunden 02-2021

Redningshunden 02-2021

Sommercamp i Hallingdal

Hund. Bølge. Fører. Reidun Nørstebø Eidsvig. Foto: NRH Buskerud

Hund Bølge
Fører Reidun
Nørstebø Eidsvig
Foto:
NRH Buskerud

38

Med 100 påmeldte ble årets sommercamp den største på flere år. Vi kunne gi plass til 60 heldige personer fordelt på 10 lag. Fire treningslag, to B ukas arbeid, tre Veien til A og et fordypningslag ble fordelt i terreng rundt omkring i Hallingdal, med base på Hallingdal Folkehøgskule på Gol.

Mange prøver ble gjennomført i år. Av seks mulige, bestod seks ekvipasjer appellen, tre ekvipasjer bestod feltprøve, en ekvipasje tok teigprøve, en ekvipasje tok B søksprøver, en ekvipasje ble B godkjent i tillegg til at fem andre ekvipasjer bestod B ukas arbeid, to mørkesøk ble også gjennomført - og bestått - og 14 deltakere fikk tatt repetisjonskurs i 1. hjelp. Alle prøver og kurs kan gjennomføres takket være raise,

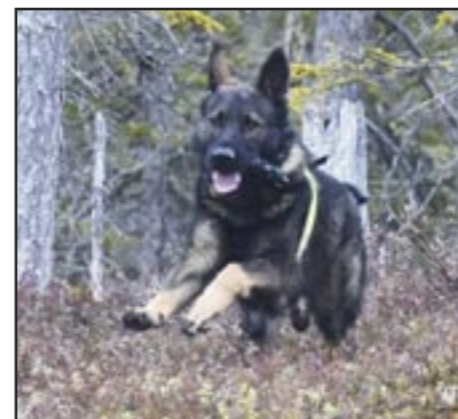
gode og kunnskapsrike instruktører. I år hadde vi med oss Aud Flemsæter, Camilla Høst, Hans Jørgen Jensen og Vidar Grøndalen på treningslagene, Kjell Tore Bakketun og Lisbeth Ludvigsen på B ukas, Brita Bergan Lønn, Hans Jørgen Mastad og Monica Hagerup på Veien til A og Bjørn Tore Olsrud på fordypningslaget.

Hund Bajas. Foto: NRH Buskerud

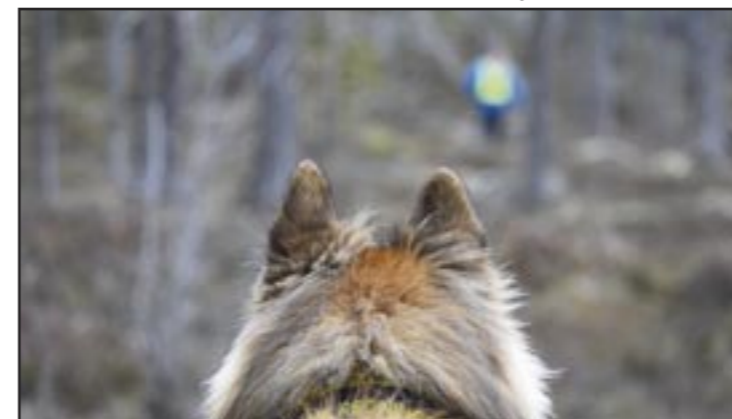

Redningshunden 02-2021

Dette er tredje året Buskerud distrikt arrangerer Veien til A for ekvipasjer som skal opp til godkjenning eller regodkjenning, andre året på sommercampen. Det er høy kvalitet på Veien til A og deltakere på kurset får godt utbytte, samt en god påminnelse om hva de bør trene på frem mot A ukas arbeid. Fire treningslag vitner også om god rekruttering i distriktet. Mange fikk Hund Felix. Foto: NRH Buskerud

progresjon i treningen og gode råd og tips om hvordan de bør trene fremover. På B ukas var det også med deltakere som «bare» var med for treningens del, som på denne måten står bedre rustet når de senere i år selv skal ta B ukas arbeid. På fordypningslaget kommenterte flere at de lærte å tenke litt annerledes. Mange nye ideer og Hund Luis. Foto: NRH Buskerud

Redningshunden 02-2021

nye metoder for gjennomføring av trening som igjen kan være med på å styrke samarbeidet mellom hund og fører. Hele sommercampen har vært preget av god stemning og godt samhold. Overalt blir vi møtt av smilende, fornøyde folk. Alt går ikke knirkefritt ute i terrenget. Mange har kjent på frustrasjon underveis. Det er jo ikke maskiner vi jobber med!

Heldigvis har dyktige instruktører gode tips og råd underveis, som man kan ta med seg videre i treninger med egne lag.

Selv om vi er to personer som står som administrasjon for sommercampen, er vi helt avhengige av et vellykket samarbeid med styret, gode instruktører, deltakere som stiller opp for hverandre som figuranter, sporleggere, motivatorer og lagledere – og er med på å holde stemningen opp. Ikke minst tas vi imot på en helt fantastisk måte på Hallingdal Folkehøgskule, hvor ansatte smilende tar imot oss og fører oss med skikkelig god mat – hver dag.

Takk for i år! Vi gleder oss til NRH Buskeruds sommercamp 2022!

Mvh Trude Løken (kursleder) og Sandra Haltnes (kurssekretær)

39

Barryvox

en St. Bernhardshund i lomma

For de fleste nordmenn er en skredsøker en skredsøker. Et verktøy som hjelper å redde liv i en lavine. Et supplement til våre lavinehunder. Men Barryvox, det er mer enn bare det. For en sveitser.

Av Sarah Wyss

Året er 1800 og en liten hundevalp blir født på Store St. Bernhard-passet på knapt 2500 meter over havet i Sveits. Det har vært et hospice siden det 11. århundre, munkene som hjelper reisende å krysse alpene. De forsørger reisende med mat, gir dem ly og varme når de er slitne, og munkene går tur med sine St. Bernhardshunder for å se om det er flere der ute som trenger hjelp.

Hundevalpen som blir født denne dagen, heter Barry. Han er ikke den første, heller ikke den siste som får det navnet. Men han vil bli husket.

Som alle andre hunder på passet, er også Barry ute og leter etter folk. Ikke veldig systematisk, ikke kommer han med melding heller. Men han sporer opp folk som trenger hjelp, han trækker en sti i dypsnøen, og han finner alltid veien hjem til klosteret. Det er mange historier som blir fortalt om han. At han kommer til å redde mer enn 40 menneskeliv. At han til og med finner en gutt helt for seg selv, får gutten på ryggen sin og bærer han til hospice. Mange myter blir skapt. Som for eksempel at han blir stukket i hjel av en fransk soldat som tror han er en ulv. De fleste er nok ikke sanne.

Dette er en modell av Barry med den ekte pelsen hans.

Sannheten er at Barry flytter til hovedstaden Bern når han er 12 år gammel. Det blir sett på som en spesiell flytning, siden munkene på hospice var katolske, mens Bern er mest protestantisk. Men Barry har fortjent en alderdom i lavlandet. Han dør i Bern av naturlige årsaker i 1814.

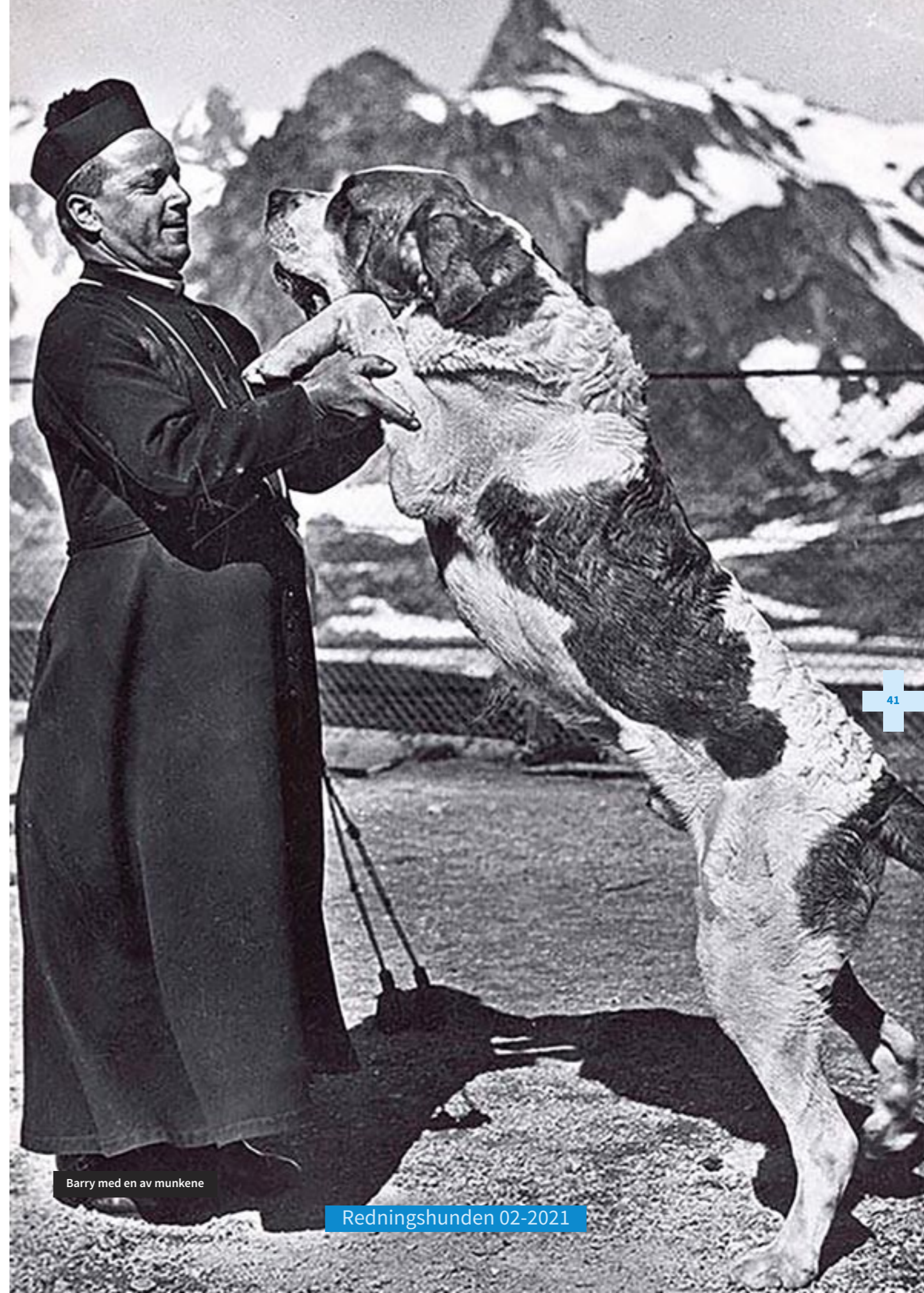

Arkiv GSB-8497, The Grand St. Bernard Hotel, The depart of the travellers.

Hans historie har såpass stor betydning for Sveits og landet humanitære tradisjon, at Barry blir utstoppet og utstilt på naturhistorisk museum i Bern. I 2014, 200 år etter hans død, får han en egen utstilling. Skinnet til eksponatet er Barrys ekte pels.

Fra hundenes til skredsøker

Når det sveitsiske utstyrselskapet Mammot skulle utvikle en skredsøker, var ikke navnevalget tilfeldig. Historien om Barry kjenner hvert et barn i Sveits. Vox er latin og betyr "stemme". Barryvox er altså stemmen til Barry. Så selv om vi løper rundt i en lavine med et moderne verktøy som gir fra seg pipelyder, har vi en hund med oss. Og for en sveitser er ikke en skredsøker en skredsøker. Det er en Barryvox og bildet til en St. Bernhardshund er alltid med i minnet.

Barry med en av munkene

Fem på skogen!

Aaaah! Sommeren er rett rundt hjørnet, og det betyr sol, grillpølser og bading! Med andre ord alt en hund kan begjære. Og denne gangen har Redningshunden stilt følgende spørsmål til et tilfeldig utvalg firbeinte helter: Hva gleder du deg mest til nå som sommersesongen kommer?

Av Aud Ingebjørg Barstad og hundeførerne

Bølge, 5 år, jaktlabrador

Godkjent ettersøkning og lavine
Hundefører Reidun Eidsvik, Oslo

- Det jeg gleder meg aller mest til i sommer er å bade og rulle meg i alle gjørmehull jeg finner! Og det som er enda bedre er at da får jeg også dusje når jeg kommer hjem... Dessuten elsker jeg rundering. Løpe løpe løpe!! Hvis menneskene jeg finner har en tennisball er jeg i himmelriket.

Theo, 4 mnd, jaktgolden

Redningshundeleiv
Hundefører David Hjerpaasen, Telemark

- Jeg gleder meg mest til å lære å svømme, og treffe nye venner. Kanskje få en is eller to? Det blir også fint å være med på padleturer og å finne mennesker som alltid går seg bort og leke masse med dem i skogen!

Vixie, 4 år, toller

Redningshundeleiv
Hundefører Matilda Hedman, Innlandet

- Jeg gleder meg masse til å bade! Når jeg og matmor drar på svømmeturer; da er det fest! Noe jeg også gleder meg til sommeren er matmors "ferie". Jeg vet ikke hva det er, men jeg vet at hun er hjemme med meg da, hele dagen! Da finner vi på mye moro sammen. I år har matmor også lovet at vi skal gå masse spor i skogen! Jeg elsker å sniffe rundt i skogen.

Dia, rottweiler

Godkjent lavineekvipasje og ettersøkning.
Hundefører Elisabeth Spockeli, Setesdal.

- Hva jeg gleder meg mest til nå som sommersesongen kommer? Endelig litt varmere vær! Gleder meg til å springe rundt i skogen og finne folk og bade masse!

Lucky, 5 år, flatcoated retriever

B-godkjent ettersøkning
Hundefører Stine Støldal Risa, Rogaland

- I sommer skal jeg mye kjekt! Jeg gleder meg til lange dager i skogen på treninger, turer, samlinger og hovedkurs. Jeg elsker også vann som flat'er flest, så mye bading blir det i både pytter, vann, sjø og gjørmehull.

Redningshunden 02-2021

DU TROR DET IKKE FØR DU FÅR SE DET!

**Hundesengtrekk i Canelana-ull
forvandler hundesengen i glatt kunstskinn
til en herlig, myk og lun favorittplass hvor
hundene elsker å ligge** 👍

www.canelana.no

Med baby på hovedkurs

Hundefører Karine Hauan måtte ta med babyen på hovedkurs for å godkjenne det som nå er Svalbards eneste lavinehund i NRH-regi. Hun spadde snøhuler om dagen, og ammet om natten. Og bestod!

Av Aud Ingebjørg Barstad

Karine er uansett ikke typen som ligger på latsida, skal vi tro aktivitetsnivået dama som opprinnelig er fra Asker holder i dagliglivet. I tillegg til jobben som fagansvarlig for renovasjon og miljø i Longyearbyen er Karine brannkonstabel og ambulansevakt, medlem av Røde Kors hjelpekorps og altså hundefører i Norske Redningshunder.

Ønske om å bidra

Etter å ha trent forskjellige hundesporter i mange år fant Karine ut at hun ville begynne i NRH da hun og samboer Jo Gytri flytta til Longyearbyen i 2017. Det hadde nylig gått et ras i byen, og behovet for lavinehunder var stort. Det lille samfunnet hadde ikke egne lavinehunder i beredskap. - Jeg har tidligere trent agility, litt rundering, konkurrert i lydighet og trent gjeterhund, men så tenkte jeg

at jeg burde trene redningshund, som jo er litt mer nyttig bruk av tiden, sier Karine.

- Jeg hadde hørt sterke historier i Røde Kors om skredene som har gått i Longyearbyen, og syntes det var fint å kunne bidra.

Dermed begynte treningen med border collie Snapp. Sammen tok de B-godkjenning, men da Karine ble gravid tok hun en pause. Dermed hastet det med å godkjenne A i år før B-godkjenningen gikk ut på dato.

Familie og hund på flyet

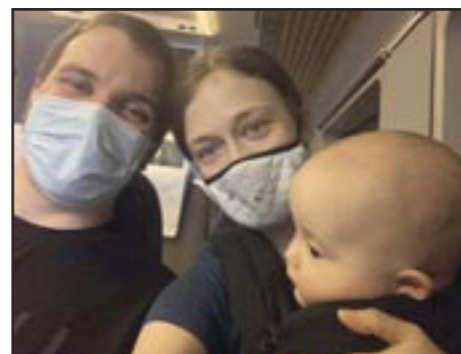
Dermed ble planen lagt: Hovedkurs vinter i Sør-Norge på Bygdin. Med samboer Jo og babyen Viljar som da var 8 måneder gammel, og fortsatt ammet. Familien på tre, alt av utstyr og ikke minst hunden Snapp kom seg på flyet og landet i Oslo. Derfra var det enklere å få låne bil av slekt, og venner i NRH lånte ut utstyr som Karine trengte til kurset.

- Jeg ble nok litt overrasket over hvor omfattende godkjenningsuka er, ler Karine. Det ble ikke enklere av at Viljar bestemte seg for å intensivere amminga natterstid.

- Alle blir slitne på hovedkurs, selv følgelig. Jeg sovnet som figurant i hula på dagen, for på natten fikk jeg ikke sove. Men det gikk fint. - Og Viljar ble jo sosialisert. Han hadde nesten ikke sett folk før den reisen, på grunn av korona, ler Karine.

Stort ansvar

Nå har altså Svalbard en godkjent lavinehundekvipasje med Snapp og Karine via Norske Redningshunder. I 10 uker i vintersesongen kommer en politihundekvipasje over fra fastlandet for å sitte i beredskap, men utenom disse ukene må Karine bære ansvaret selv. Det kan hun kjenne litt på innimellom.

Karine tok med familien på hovedkurs. Foto: Privat

- Det er klart at jeg ønsker at flere enn bare meg kunne rykke ut, sier Karine.

- Når jeg beveger meg utenfor byen er dekningen dårlig, og da får de ikke tak i meg. Det hadde vært enklere om vi var flere.

Norske Redningshunder har et eget treningslag på Svalbard, og selv om det ikke alltid er dyp snø å grave i finner laget alltid noen steder å grave huler i vintersesongen. Enkelte ganger må det skje med motorsag.

- Det var fint å få godkjenningen, sier Karine.

- Det ble en belønning for å ha holdt på med treningen så lenge, og for å ha skuffet et tonn med snø, sier hundeføreren, som forhåpentligvis får flere godkjente ekvipasjer å dele ansvaret med etter hvert.

Redningshunden 02-2021

THE CHALLENGE

Verdens tøffeste brukshundprøve!

Bli med på THE CHALLENGE på Sølen 26. - 28. august 2021!

HVEM KAN BLI MED?

ALLE

INDIVIDUELL OG LAGKONKURRANSE

- ✓ Det kåres en individuell vinner
- ✓ Det kåres beste lag (man kan melde på 3 eller 4 ekvipasjer, de tre beste blir tellende)

Mer informasjon og påmeldingsskjema finner du på

www.the-challenge.no

For ytterlige spørsmål ta kontakt med:

Ronny Lauten tlf.: 906 16 269
Bjørnar Nordbotten tlf.: 488 93 436

eller send e-post til: challenge@norsk-brukshundsport.no

Påmelding innen 1. juli 2021 Startkontingent: kr 1 500

LYDIGHET

Fri ved fot
Dekk under marsj
Innkalling fra sitt
Hals
Fritt hopp over hinder med sitt
Apportering av tung gjenstand
Apportering av ukjent gjenstand
Fellesdekk med skjult fører og skudd

FELTSØK 50 m x 50 m (bedømt)

8 gjenstander
Valgfritt: apportering eller markering

FELTSØK 30 m x 30 m (ikke bedømt)

Fellesstart
15 gjenstander (små)
apportering eller markering er valgfritt

RUNDERING 1000 m (ikke bedømt)

4 gjenstander

TAPT APPORT (bedømt)

Tilbakesøk i eget spor, 300-500 meter

FINALE: SPOR 3000-6000 m

For de 15 beste etter Lydighet/
30x30 Felt /50x50 Felt og Rundering

1. plass: 10 000 NOK • 2. plass: 3 000 NOK • 3. plass: 2 000 NOK

Redningshunden 02-2021

Ta vare på redningshunden, så varer karrieren lenger

Å trene opp en hund til godkjent redningshund, krever både tid, penger og mye innsats. Da kan det være greit å ta vare på hunden på en slik måte at den klarer å stå i karrieren lengst mulig.

Daglig trening en del av jobben

Det er en grunn til at brannkonstabler trener i arbeidstiden. Det er ikke fordi de kjeder seg på jobb når de ikke må rykke ut på oppdrag, men fordi de trenger styrke og kondisjon for å være parat til innsats når alarmen går.

Samme prinsipp gjelder for redningshunder og andre bruks- hunder. De må trene jevnlig for å holde styrke og kondisjon vedlike, slik at de er best mulig rustet den dagen de må stå klar til innsats.

Hva når hunden blir skadet

For en skadet redningshund er god behandling og rehabilitering derfor ekstra viktig.

Da en regnfull tur på Kvamskogen endte opp hos dyrlegen for redningshunden Timo, måtte han gjennom flere uker med sårbehandling og påfølgende opptrening etterpå.

- Et dypt kutt i poten ble oppdaget etter at vi hadde gått en times tid innover i fjellet, forteller hundeeier Cathrine Brodal.

Heldigvis visste hun råd da uhellet var ute.

- For å komme oss tilbake uten å gjøre såret verre, fikk Timo den ene ulvangsokken min på poten, festet med en hårstrikk jeg hadde i lommen. Funka bra det, smiler hun.

Hos dyrlegen ble det konstatert et

dypt kutt i tredeputen, og såret måtte sys. Dernest måtte Timo gå med bandasje og potesokk i tre uker før han endelig kunne slippe fri igjen.

Vær forberedt

Nummer en å huske på når du skal på lengre turer hjemmefra: Ha med førstehjelpsutstyr!

En førstehjelpspakke som inneholder det viktigste kan vise seg å bli svært nyttig for både deg og hunden din, så vel som for folk du møter på, dersom uhellet er ute.

- Pakken bør minst inneholde bandasjemateriell, tape, hansker, saltvann og kompresser til rens, samt en pinsett. Man bør sjekke bredden på bandasjene med tanke på størrelse hund man har, og alltid fylle på førstehjelpspakken etter bruk. AniCura har laget en fin enkel

Redningshunden Turbo Timo

Timo fikk et dypt kutt i poten under tur til Kvamskogen. Førstehjelp ble ullsokk og hårstrikk.

førstehjelpsmappe man kan ha med på tur, forteller veterinær Hilde Røssland ved AniCura Dyresykehuset Bergen Nord, og viser frem den blå mappen.

Men hva om skaden er gjort, hva gjør du da?

- Stopp opp og pust!
Er veterinærens første råd.

- Gjør en rolig sjekk av hunden for å få oversikt over skadene. Hvis det er mer enn et mindre sår, ring veterinæren du skal til og legg plan sammen.

Hjemmebehandling

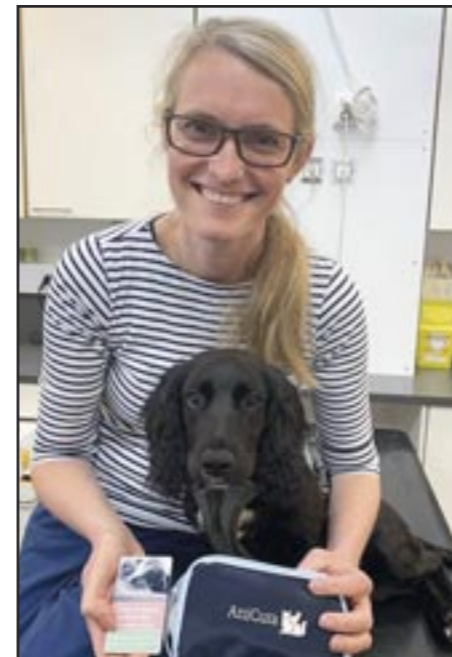
Etter at du selv har utført den viktige førstehjelpen, blir det veterinærens oppgave å gi den behandlingen som trengs. Kloskader og sårskader som må sys, må siden pleies daglig hjemme.

- Sjekk såret for hevelse og varme utover det som er forventet. Nedsatt almenntilstand kan tyde på en betennelse eller et ubehag/smerter. Det er viktig med jevnlig kontroll etter en skade og god kommunikasjon med veterinæren, forklarer Hilde.

Da Timo ble skadet, var det matmor Cathrine som fikk den travle jobben med sårstellet. Potekuttet endte det med tre ukers bandasjering og jevnlig veterinærkontroller.

- Det var styrete med bandasje for det var så fuktig vær, så det var vanskelig å holde bandasjen tørr, minnes hun.

Timo fikk også laserbehandlet såret for å hjelpe sårhelingen, og nå et halvt år senere, er han er helt seg selv igjen.

Veterinær Hilde Røssland ved AniCura Dyresykehuset Bergen Nord var en av de som behandlet Timo. Her med hunden Rune.

Timo måtte gjennom mange behandlinger, før såret var grodd.

- Ja, bortsett fra at han er skadet igjen da, sukker matmor.

Denne gang er det ulvekloen som har fått en knekk, ny runde med bandasjering og sårstell venter.

- Timo er en ulykkesfugl. Han tar korteste vei alltid. Full fart, ler Cathrine.

En ulykkesfugl som likevel har rukket å bli godkjent redningshund mellom skadeperiodene.

Ikke glem etterbehandlingen

Når hunden din har haltet på grunn av bandasje og/eller smerter over en lengre periode, oppstår det som gjerne kalles kompensasjonsspenninger i den delen av kroppen som har måttet ta ekstra belastning. Samtidig kan muskelmassen bli svakere i den mindre belastede kroppsdelene. Om dette ikke korrigeres, kan feilbelastningen føre til muskelspenninger som på sikt kan gjøre at hundens karriere forringes. Det vil derfor alltid være en fordel å spandere hunden på en time eller to hos hundemassøren.

- Hunden har vært begrenset, noen kanskje for mye til og med, og kan få muskelatrofi, bli stiv og støl, og kan bli litt annerledes i hvordan de beveger seg. Muskelsvinn kan gå veldig fort, og når muskulaturen er redusert, øker det faren for flere skader, forteller Sarah Arnesen ved AniCura Dyresykehuset Bergen Sør.

Hun er rehabiliteringsterapeut ved dyresykehuset, og har spesialisert seg på trening og opptrening av bruks- og arbeidshunder.

- Skader kan aldri helt unngås, men mye kan gjøres med fore-

byggende trening, og ikke minst god oppvarming og nedtrapping. Ha variasjon i treningen, og husk restitusjon smiler hun.

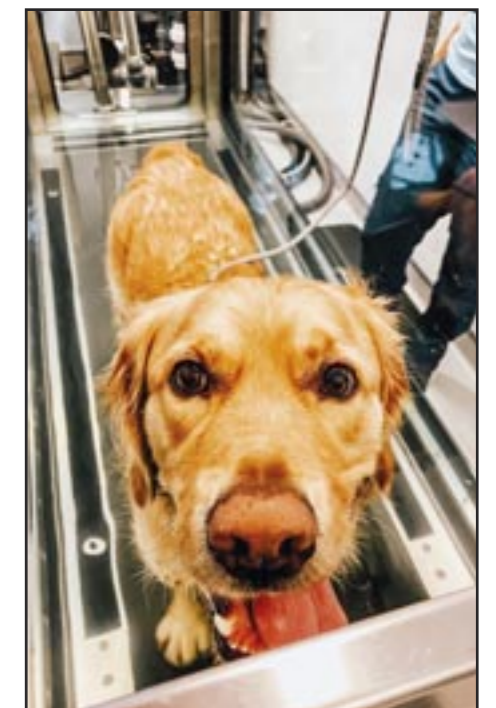
Vanntredemølle god trening

Da Timo skulle rehabiliteres etter sin poteskade, fikk han noen turer i vanntredemøllen på dyresykehusets rehabiliteringsavdeling.

- Det var ganske skummelt at bakken plutselig begynte å bevege seg. Men det gikk bedre etter hvert.

Så fulgte noen turer hos rehabiliteringsterapeuten.

At vanntredemølle er god trening, kan Sarah bekrefte.

Timo er en glad gutt som tar korteste veien gjennom det meste, det ender titt og ofte opp hos dyrlegen.

Gøyeste var uansett å komme ut og få godbit, ler Cathrine.

At vanntredemølle er god trening, kan Sarah bekrefte.

- Trening i temperert vann fører til økt blodsirkulasjon, og vannets trykk og oppdrift kan redusere hevelse og smerte under treningen, forteller hun.

Forklaringen på dette ligger i at vannet i tredemøllen kan avlaste opp til 60% av hundens kroppsvekt, og dermed minimere belastning på ledd og skjelett. Samtidig blir muskulatur og sener belastet, og kan trenes på en skånsom måte. Terapeuten som styrer vanntredemøllen regulerer tempo, vannmengde og motstand, og på den måten kan hun skreddersy treningsprogrammet for den enkelte hund og dens behov.

- Vi kan trene både styrke og utholdenhet, og vanntredemølle

er et fantastisk verktøy i rehabiliteringsprosessen, forteller Sarah.

For friske hunder er vanntredemølle god vedlikeholdstrening, og det er en flott og stimulerende treningsform for brukshunder, tjenestehunder og andre hunder som vil forsøke en alternativ og skånsom treningsform.

Ønsker du å forsøke denne treningsformen til din redningshund, får du tilbudet hos flere AniCura-klinikker i Norge. Sjekk hvilke på anicura.no/tjenester

Innhold i en førstehjelpspakke

- Kompresser
- Kirurgisk tape
- Saks
- Gasbind – kan også brukes som snutetau
- Vatt til polstring
- Selvklebende, elastisk forbindelse
- Stump saks
- Pinsett
- Saltvannssoppløsning
- Undersøkeshansker
- Digitalt rektaltermometer

Slik legger du en potebandasje

1) Vask såret og legg på en kompress

Bilde 1

2) Legg bomull mellom tærne, og også under sporen, ikke glem ulvekolen

3) Legg bomull rundt foten og et stykke opp på benet, inkludert sidene

Bilde 2

4) Legg på et par runder med gasbind for å gi litt ekstra støtte

Bilde 3

5) Legg til slutt på et lag med selvklebende, elastisk forbindelse som beskyttelse for bandasjen

6) Pass på at du ikke strammer for hardt, da det kan gi dårlig blodomløp

7) Trekk en potesokk eller plastpose over bandasjen ved fuktig vær. Ta av fuktbeskyttelsen igjen så fort hunden er innendørs.

Kilde: AniCura

Er hunden for stresset til å lære?

Du har trent det samme momentet 17 ganger med hunden din, men hver gang føles det som å starte på nytt. Hunden ser på deg, så på apportbukken, så på deg, men mynten faller ikke ned. Hvordan går det an?

Denne artikkelen er basert på et webinar med Scandinavian Working Dog Institute, og er omskrevet og forkortet av Aud Ingebjørg Barstad etter tillatelse fra Tobias Gustavsson. www.swdi.se

Det finnes flere typer stress, og både hunder og hundeførere opplever det. Stress fører til økt puls og pustefrekvens, angst og/eller oppspilthet. Enkelte ganger er stress negativt og påvirker prestasjonen slik at den blir dårligere, mens andre ganger er stresset positivt ved at den fører til handling hos hunden, altså at den tilbyr atferd og prøver å finne løsninger på en oppgave.

Frustrasjon er derimot en type stress som ikke er bra for hunden eller innlæring.

Relevant og irrelevant stress

En israelsk studie viste at stress hos hundefører har mye å si for hvordan hunden presterer på prøve. I studien påførte de hundeførerne to typer stress:

1. *Irrelevant stress*: Stress som ikke har noe med den konkrete situasjonen å gjøre, for eksempel kommer det en person opp til hundefører FØR runderingsprøva og sier «du må komme til meg etterpå, vi må diskutere noe som er veldig viktig». Dette påfører hundeføreren stress, men det har ikke noe med selve situasjonen å gjøre = *irrelevant stress*.
2. *Relevant stress*: Dommerne kommenterer på hundeførers atferd og valg gjennom hele prøva, noe som gir høyt *relevant stress* hos hundefører.

Det interessante i studien var at irrelevant stress var positivt for utfallet av prøva hundefører og hund skulle ta! Det irrelevante stresset førte til at hundefører i mindre grad blanda seg inn i det hunden presterte. Han gikk mer i «egne

tanker» og lot dermed hunden jobbe. Hunden gikk større, og fikk jobbe mer selvstendig uten innblanding.

Det relevante stresset var derimot veldig negativt for prestasjonen til hunden på prøva. Hundeføreren blanda seg mye inn i det hunden gjorde og styrte atferden. Dette førte til at hunden gikk «trangere» og var mindre selvstendig.

Stress og læring

En innlæringssituasjon kan være stressende både for hund og fører. Studier viser hvor viktig forutsigbarhet er for læring. Ingen kan ta i mot læring hvis stressnivået er for høyt, og det blir det ved uforutsigbarhet.

En studie på rotter viser hvordan forutsigbarhet er med på å dempe stress hos dyr (og hos mennesker). Rotter ble delt inn i tre grupper:

1. Rottene fikk strøm, men ingen forvarsel.
2. Rottene fikk strøm, men også en lyd som forvarsel.

3. Rottene fikk strøm, men de fikk også etterhvert en lyd som forvarsel, og kunne unngå strøm senere ved å trykke på en knapp.

Naturlig nok var det rottene i gruppe 1 som ble mest stresset. De kunne aldri forutsi når strømsjokket kom. Gruppe 2 var roligere, de fikk lydsignal og kunne dermed slippe av mellom støtene. Gruppe 3 ble ikke særlig stresset fordi de kontrollerte sin egen situasjon.

Hvordan overfører vi dette til hundetrening?

I innlæring vet ikke hunden hva den skal gjøre. Den vet ikke hva som skal til for å oppnå belønningen. Hvis HF da bruker skjenn eller negativ forsterker, vil dette være uforutsigbart for hunden, og den vil utvikle stress. Etter hvert kan dette føre til at selve treningssituasjonen blir negativ for hunden, og straks utløser en stresssituasjon.

Men belønningsbasert trening vil vel løse problemet? Nei, ikke uten videre. Hunden må få vite hva den gjør feil også, mener SWDI. Vi må vise hunden hva som er riktig, og oppgaven må være så enkel å forstå at det ikke går an å ta feil (i nyinnlæringen). Vi må i tillegg ha en kondisjonert (innlært) markør (et ord) for «feil». Dette må være rolig og sies rolig. Når hunden gjør feil må den oppleve at da skjer det IKKE noe negativt, men det kommer heller ingen belønning.

Hvis hunden gjør feil to ganger må vi endre oppgaven slik at hunden mestrer. I mellomtiden gir du hunden en enklere oppgave, slik at den føler samarbeid og mestring. På denne måten kan man holde på i lengre perioder. Du holder hunden fokusert, og gir den en enklere oppgave for å unngå frustrasjon. Du endrer så den opprinnelige

oppgaven slik at hunden lykkes.

Etter hvert blir systemet slik at hvis hunden ikke lykkes i en oppgave, vil den se på deg for å få en ny oppgave i stedet for straff.

Korttidshukommelse og langtidshukommelse

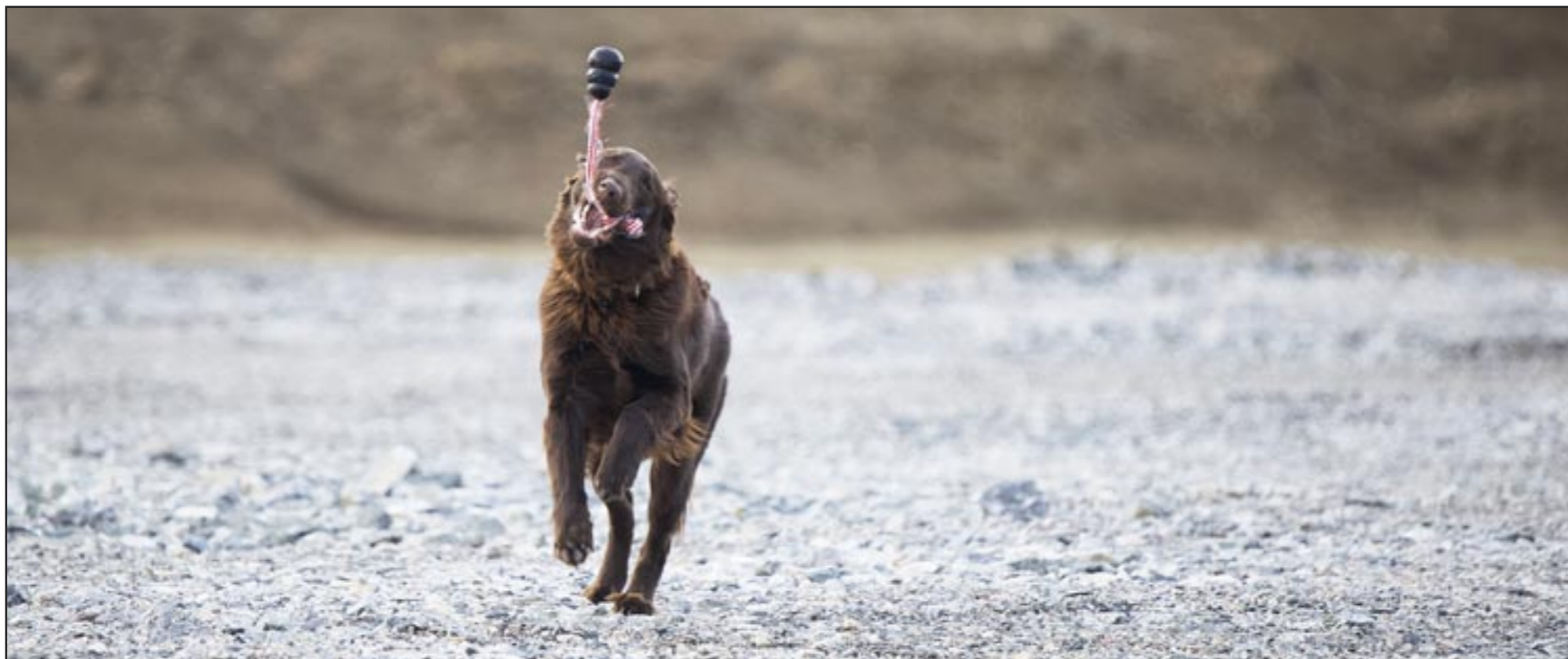
Når hunden jobber med deg i en nyinnlæringsituasjon, jobber den

Hvis vi tenker oss å trene en hund via shaping, så venter man jo da på at hunden tilfeldigvis skal gjøre noe som er riktig, og så forsterker man det med belønning på eksakt riktig tidspunkt. Her er sjansene store for at hunden på veg mot målet gjør MANGE feil. For hver feil den gjør blir den mer frustrert, og stresset øker. Den bruker mye korttidshukommelse. Hvis man da plutselig brøler

godbit i HØY FREKVENS. Dette skal gå dobbelt så fort som du tror. Riktig atferd = belønn. Og gjør det så fort at hunden ikke får tid til å sysselsette seg med noe annet mellom øvelsene. Dette hjelper hunden å holde fokus, og å bygge fokus. Denne oppbyggingen av fokus skjer med mat, ikke leker. Dette passer ikke til all innlæring, men til en del (f.eks apport). Etter hvert utvider du ved å

Jackpotbelønning

Belønning skal hunden få for den BESTE responsen, ikke som en overraskelse. SWDI er dermed sterkt i mot å bruke jackpotbelønning. Denne typen belønning innebærer at hunden aldri kan vite om det er en brøstmule eller verdens feteste Kong som venter på den. Dette skaper ikke forutsigbarhet for hunden.

med korttidshukommelsen. Kunnskapen om øvelsen finnes ikke i langtidshukommelsen ennå. Ikke bruk opp hundens korttidshukommelse, for da vil den ikke huske hva den gjorde for å få belønningen! Du vil oppleve at du starter på nytt hver gang du trener hunden selv om det er en øvelse dere har gjort før.

Hunden bruker all sin korttidshukommelse for å prøve å løse en ny oppgave. Derfor er det ytterst viktig at HF legger opp oppgava slik at det ikke går an å gjøre feil: Feilfri læring. Det krever noe planlegging, men mye ligger i måten man belønner hunden på i denne fasen.

ut «BRA!» og kaster frem den beste belønningen hunden vet om, blir hunden først overrasket, deretter svært oppspilt over å ha fått favorittleken sin. Den vil kunne bli så gira at den ikke husker hva den gjorde for å få denne leken. Dette kan være like skadelig for hunden som straff i innlæring. Favorittbelønningen skaper en sjokk-effekt som «slår ut» korttidsminnet.

Derfor kan man gjøre innlæring på en annen måte:

Legg opp til en oppgave som er umulig å gjøre feil. Vær tett på hunden. Ikke snakk til den. Når hunden gjør riktig, belønn med en

kaste godbiten bortover. Så, og BARE når dette er gjort mye og hunden virkelig forstår, går du over til å belønne med favoritten (en ball f.eks). Men belønn kun perfekte gjennomføringer. De som ikke er perfekte belønnes ikke, man er bare nøytral og sier «prøv igjen».

Så kan man tenke at det er vel det samme om jeg sier «NEI», eller «SKINKESTEK» eller «PRØV IGJEN», men studier viser at hvis man bytter ut et negativt ord med et positivt, som for eksempel «PRØV IGJEN», så vil man automatisk virke mindre truende i kroppsspråket. Det er mye som skjer ubevisst hos hundefører.

Hvis hunden kun får den fete belønningen når den gjør noe 100 prosent riktig, så skaper det forutsigbarhet for hunden. Den vet at den må levere perfekt for å få den beste belønningen. Leverer den halvveis får den «prøv igjen» eller en dårligere belønning, men den får aldri straff. «Vil jeg ha ballen må jeg gjøre det riktig!» Dette lærer hunden seg fort.

Dette krever selvsagt at hunden kjenner øvelsen ut og inn, og virkelig kan den.

Denne følelsen av kontroll hos hunden gjør at den kan jobbe med høy intensitet uten å bli stressa.

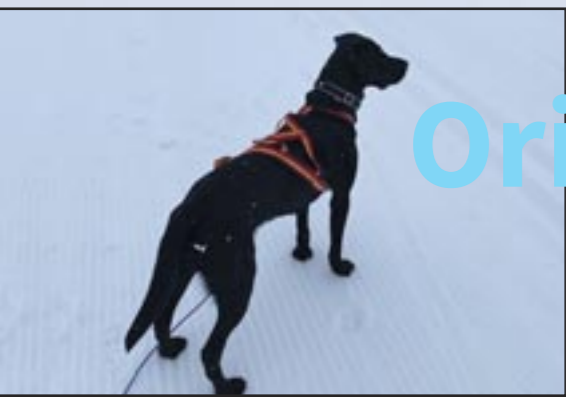
FAKTA

Scandinavian Working Dog Institute tilbyr kvalitetssikring, sertifisering, utdanning og utvikling av arbeidende hundekvipasjer samt produksjon av utdanningsmateriell.

SWDI tilbyr webinarer og kurs, og har politiet, Svenska Brukshundklubben, Svenska Jägarförbundet og Viltskadecenter blant sine oppdragsgivere, i tillegg til privatpersoner.

Se mer på SWDI sin Face bookprofil.

Illustrasjonsfoto: Torstein Bårdseng

Orienteringsprøven på vinter - et hvitt eventyr?

Å gå to mil på ski med hund og så finne seks punktorienteringer. Det høres ut som en flott turdag på vinteren. For en nordmann. For meg som innvandrer ligner det mer på et stressfullt mareritt. Planen var klar: Trene opp den jaktlabben som en husky og snørekjøre i to mil. To timer, takk for meg. Men sånn ble det ikke.

Av Sarah Wyss

Plutselig begynte hovedkurset å nærme seg og dermed også fristen for å bestå orienteringsprøven. Jada, tenkte jeg. Jeg har hatt huskyer i ti år og det å trene opp en trekkhund, det får jeg til. Men jeg hadde flyttet fra Røros for flere år siden og vinteren i Namsskogan nord i Trøndelag er ikke noe å skryte av. Det er lite snø i år og mye mildvær, til og med regn. Så treningen gikk sånn passe. Men likevel. Det her går, tenkte jeg.

Innherrer lag var snille og arrangerte prøven kun for meg. Da vi var klar på Levangerfjellet, hadde jeg sjekket ut løypenettet på forhånd og gjort meg noen meninger om hvor jeg blir sendt hen. Ved starten fikk jeg beskjed at føre var såpass tungt, at distansen ble tatt ned litt. Greit, tenkte jeg, det klarer vi lett. Men hva en nordmann mener med tungt føre, var jeg ikke klar over da.

Vi satte kurs mot første post og ble hindret i toppfarten av en trekkvillig nordmann med pulk. Jauda, det her

går veien, tenkte jeg. Belmont var i god form og ble glad når han kunne hilse på fineste venninnen sin, Lala. Første punktorientering i boks, suste vi nedover løypa i god fart. Men ikke lenge etter det kom vi til monsterbakken. Nå må det kanskje nevnes her, at jeg er fra Sveits og at jeg føler meg rimelig trygg med ski på beina. Men det med å smøre og styre i boden, det er ikke noe jeg kjenner til og har heller ikke tenkt å lære meg. Så jeg går vanligvis med fjellski og kortfell, men selvsagt ikke når Belmont trekker. Så den monsterbakken måtte vi klare. Den var vanvittig bratt (i Sveits hadde det vært skiheis opp dit) og jeg måtte vurdere å sette på fellene. Men neida, jeg så jo toppen, så det gikk fint.

Der oppe ventet en annen firbeint venn (med fører, ja), som syntes det var greit med litt selskap. Lite ante jeg om at det gode liv snart skulle være over. For kartet som jeg hadde fått utdelt, der løypa som jeg skulle gå var tegnet inn, var jo hverken i samsvar med turkartet, terrenget, eller løypenettet. «Det er ikke kjørt opp mye spor i dag», sa de til meg ved starten. Neivel. Det var nå spor overalt! Pistenbullyen kjørte både på kryss og tvers av fjellet og rett imot meg. Jaja, tenkte jeg, greit med oppkjørt løype. Vi suste nedover sidedalen i god fart og forbi en skavl som hadde ramlet ned. Sjå der, ja, behov for lavineekvipasjer også i Trøndelag.

Jeg begynte å tvile på løypa. Det var ingen neste post og kun en ensom

fuglehund som møtte oss ved slutten av bakken. Greit nok, opp igjen på neste topp. Men heller ikke det kunne stemme med kartet. Men hvor mange trær kan det være på en myr...?

Jeg snudde og satte kursen tilbake. Kanskje jeg skulle svinge mer til høyre litt før likevel? Jeg gadd jo ikke gå opp bakken igjen og bestemte meg for å gå rundt toppen. Det begynte å blåse opp litt og jeg tenkte at det ikke er rart at folk går seg bort i Norges land. Og at det akkurat skjer på grunn av sånne som tenker som meg og heller prøver seg frem istedenfor å snu i tide. Men jeg har nå tross alt kjørt første del av Femundløpet i ekstremvær uten å miste løypa. Så det å være ute i vind og vær på vinteren takler jeg godt. Vi kom oss inn på løypa vi hadde forlatt tidligere, og plutselig dukket det opp en skapning i horisonten. Der sto en tobeint uten firbeint venn, men med en ryggsekk noen meter unna som man kunne melde på. Gleden var stor hos Belmont og meg, og etter en liten «vi må samle oss litt» pause, var punktorientering 3 unnagjort. Det ble litt utveksling om dårlig merking av løypenettet. Det ligner ingenting på Røros, der det er veivisere over hele fjellet med både fargekode, distanser og retninger. Godt tilbake i sporet igjen suste vi av gårde og trekkhunden med hengeørene gjorde en flott jobb. Det var jammen meg ikke hans feil at det var plussgrader og en tråkket løype var som løssnø. Heller ikke at humøret til den tobeinte på ski var

litt opp og ned. Men ganske fort dukket det opp en post til og jeg følte at jeg måtte begynne å be om unnskyldning for at vi ikke hadde dukket opp en time tidligere.

Nå var det faktisk tid for en pause. Litt motivasjon må til, etter å ha gått sånn rundt 4-5 km feil. Belmont skjønte ikke helt det med pausen, men en snack er alltid velkommen når man er Labrador. 2 km til neste punkt, det måtte gå. Men hvordan skulle jeg tilbake, da? Er det meningen at de sender meg over fjellet?? Jeg prøvde å be om nåde og forhandle meg fram til å kunne gå dalen tilbake, men fikk med et fint smil tilbake, neida, du skal over fjellet.

Det var da det skjedde. Oppover, oppover, oppover skulle det gå. En fin slakk løype, men bare oppover. Jeg lurte fortsatt på hvorfor ingen bygger heis oppover fjellet. Men tok nå frem de fine kortfellene og satt dem på skiene. Vi hadde det fint, Belmont og jeg, på tur oppover. Det var nesten litt sol, og vi hadde en fin rytme. Og da hører jeg lyder bak meg. «swoosj, swoosj, swoosj». Jeg snur meg og da kommer en av dere sprekinger i fin flyt med skøyteski i fin takt oppover bakken. Neida, ingen sekk på ryggen, men heller ingen trekkhund foran. Og i løpet av noen sekunder så var han forbi meg og viste meg tydelig hvor den løypa gikk hen: Enda lengre og brattere oppover fjellet. Og har jeg lært en ting om norske fjell på mine mange sommerturer: Toppen er aldri der du forventer den. Du når en liten topp

som så flater ut og går over til en liten topp til, som flater ut. Yay.

Tida gikk, selvsagt. Men neida, vi kan ikke gi oss. Men mange tanker hadde jeg tid for å tenke, og Henrik Kristoffersen var god følge hele veien. Neida, ikke klager jeg over utstyret som jeg må kjøpe selv. Men «møkkaføre, møkkaføre, møkkaføre». Hvorfor gå seg bort, når løypa ble kortet ned? Hva er galt med meg som må gjøre ting ekstra vanskelig for meg selv? Og hva med den stakkars hunden min som må være med på det tullet jeg driver med?

Men som vi vet, «the night is darkest right before the dawn». Og da kom toppen. Og Lala som ventet på Belmont. Det satte fri uventete trekk-muskler i han og han stormet mot toppen. Der Lala satt og der toppen av fjellet var. Nesten. Siste punktorientering ble unnagjort i løpet av cirka 5 sekunder, før jeg sa: «Beklager, men jeg må skynde meg nedover, jeg har kun 25 minutter igjen». Så suste vi av gårde. Neida. Det var et stort ord. Vi gikk derfra. Og møtte på en innfødt som så ut som om han hadde gått på ski hver dag i de 85 årene han hadde levd. Jaja. Født med ski på beina. Men greit nok, konkurranseinstinktet slo inn og vi kan jo ikke gi oss på de siste meterne. Toppen var jo selvsagt ikke toppen på det her fjellet heller. Og i den siste motbakken var det nok. Ingen vet hvorfor, i hvert fall ikke jeg, men der lå jeg. Sidelengs tvers over løypa og egentlig ferdig med livet. Belmont dro feil vei og jeg så kun en

utvei: de skiene måtte av beina for å så forsere bakken til fots.

Og så begynte den fine delen: Nedfarten. Hunden ble sluppet løs og jeg prøvde å fortelle han at han ikke trenger å stresse og prøve å hente meg inn på ski. For nedover, det går greit, ja. Og der var hyttene og bilene og livet ga mening likevel. Vi rakk det sånn akkurat innen tidsfristen gikk ut. «Det blir vel tur til Nord-Norge på oss», tenkte jeg. Mens dommeren sa: «Ja, den nedfarten er litt skummel, der er det bare å holde foran øynene og håpe at det går bra.» «Æh nei. Det var jo den eneste delen som var fin på turen», svarte jeg. Er man fra alpene, så er man fra alpene. Oppover skal det gå heis, nedover går det fint av seg selv.

Så en ting har jeg lært: Jeg skal uansett klasse aldri konkurrere med en nordmann på bortoverski. Men nedover, da snakkes vi.

Impregnering av klær og utstyr

De aller fleste klær ment for utendørsbruk, kommer med en eller annen form for impregnering. Over tid, med vask og bruksslitasje, vil de alle miste noe av impregneringen sin og da kan det være en god idé å fornye impregneringen.

Artikkel fra Fjellsport
www.fjellsport.no

Noen ganger er det kun enkle små ting som skal til for å hjelpe, andre ganger må man gå mer drastisk til verks. Man kan sjelden gjøre noe galt når man impregnerer, men ved å gjøre en grundig jobb vil man kunne oppleve at resultatet blir bedre og varer vesentlig lengre.

Kan alt impregneres?

Ja, i utgangspunktet så kan man tenke at alt kan impregneres, fra planker til sko, jakker og båtkalesjer. En sliten jakke vil nok en gang kunne

holde fukt ute, og et par sko vil igjen kunne holde deg tørr på føttene. Et gammelt bomullsplagg vil etter en tid nærmest oppleves som en svamp som suger til seg alt av fuktighet både fra snøen og luften. Mange vil tenke at det kanskje er på tide å kjøpe et nytt plagg. Det å forsøke en runde med impregnering først er ofte langt rimeligere, og vil kunne gi deg tilbake mange av de vannavvisende egenskapene til plagget.

Uansett hvilket produkt eller behandling du ønsker å bruke, så er det viktig at det er rent.

Husk å bruke en impregnering som er laget for det materialet du ønsker å behandle. Noen impregneringer vil kunne farge materialet du behandler, så før du behandler et par hvite sko kan det være lurt å sjekke at ikke behandlingen samtidig vil farge skoene dine grå.

Noen behandlinger krever tørketrommel, varmeskap eller kanskje strykejern, mens andre kun krever en gammel fille til å smøre med. Uansett hvilket produkt eller behandling du ønsker å bruke, så er det viktig at det er rent.

Tekniske materialer og membraner, som Gore-Tex®

Som med alt annet, start med å vaske og rengjøre plagget ditt. Ofte vil man oppleve at plagget blir mer vannavvisende allerede etter en vask. De aller fleste produkter har vaskeanvisning på en lapp på innsiden som du kan følge; om du ikke finner den, eller om den er slitt at du ikke kan lese den, er det ofte mulig å kontakte produsenten for å spørre om vaskeråd. For de aller fleste plagg vil allikevel metoden nedenfor være trygg.

Lukk glidelåsene under armene og

hovedglidelåsen i front, åpne glidelåslommene. Løsne på alle strikker og snorer, fest borrelåser og brett ut stoff som er brettet inn der det er mulig.

Bruk et mildt, flytende vaskemiddel. Parfyme og godlukt i vaskemiddelet er helt unødvendig. Vask plagget på middels varme (30°C - 40°C) på normal innstilling, eller finvask om du har det.

Ofte vil det holde å vaske og tørke plagget for å re-aktivere impregneringen

Skyll gjerne plagget en ekstra gang etter vask, for å få bort alle såperester. Ofte vil man siden kunne putte plagget i tørketrommelen og slik re-aktivere gammel impregnering. Ønsker du likevel å tilføre ny impregnering så kan du gjøre det mens plagget enda er vått. Lukk alle glidelåser og spray plagget med en impregnering som er anbefalt og godkjent for tekniske materialer.

Mange produsenter lager sin egen impregnering, men det vil absolutt fungere med en standard impregneringsspray. Spray gjerne litt ekstra på slitesteder som skuldre, hette, albuer, og rundt hoftene. Vreng plagget og legg det i en tørketrommel på middels varme i ca. 30 minutter (til det føles tørt), eller heng det i et tørkeskap.

Ull, vask og impregnering

Rene ullplagg er utrolig myke og deilige mot huden, men om man vasker ullen er det noen regler som er fine å huske på. Alle vet at ull ikke bør vaskes med for varmt vann, men mange produsenter i dag forvasker ull før du får den. Det vil på en måte si at de allerede har krympet plagget, og at du kan vaske det på en høyere temperatur uten å ødelegge det. Følg derfor gjerne vaskeanvisningen på plagget ditt, eller sjekk på merkets hjemmesider om du er usikker. Mye ull kan vaskes på 60°C, selv om det ofte vil være mer enn nok med 30°C - 40°C, som er normalt for de fleste ullprogram. Ullundertøy, spesielt til barn, anbefales ofte at man vasker på 60°C.

Ull kan vaskes for hånd, men de aller fleste maskiner har programmer som er skånsomme nok for ullvask. Ved tørking er det ikke like vanlig å ha ullprogram på tørketrommel og mange foretrekker derfor å lufttørke ullplagg. Man bør være forsiktig med å henge opp gjennomvåte plagg, da det vil kunne strekke plagget ut av fasong. Rull derfor plagget inn i et rent og tørt håndkle for å få vekk mesteparten av vannet. Det er heller ikke en god

idé å tørke ull direkte i solen, da det også vil og kunne være med på å bryte ned og skade ullfibrene.

Mye ull kan vaskes på 60°C, Det er allikevel ofte mer enn nok med 30°C - 40°C.

Lanolin er et naturlig impregneringsstoff som finnes naturlig hos dyr som produserer ull. Det gjør ull motstandsdyktig mot vann og smuss, og gjør blant annet at en sau ikke trenger å dusje fult like ofte som oss mennesker. De fleste ullplagg har noe lanolin i seg, men det vil sakte slites bort ved bruk. Man kan reintrodusere lanolin i plaggene, men vær oppmerksom på at noen mennesker kan være sensitive for lanolin i større mengder.

Mye ull, blant annet merino ull, har lukthemmende og antibakterielle egenskaper som gjør at om plagget får henge fritt og luftig vil det "vaske seg selv" og bli rent og luktfritt.

Alle hunder kan spise VOM

Hypotermi

(nedkjøling) og den kalde fine tida – hva gjør du når ulykken er ute?

Det er kalde, klare dager, og mange søker ut for å komme bort fra hjemmekontoret og nyte finværet på ski, skøyter, kjelke eller til fots. Men med temperaturer langt nede på skalaen følger faren for å bli raskt nedkjølt dersom noe skulle skje.

Skrevet av Live Kummen: Anestesilege, instruktør Norsk Folkehjelp og nestleder av faglig råd Norsk Førstehjelpsråd (NFR), gjengitt med tillatelse fra www.nkt-traume.no

Forrige helg kunne vi lese om flere som gikk gjennom isen i hovedstadsområdet, og søndagsturen snur fort til en livstruende situasjon. Hvorfor er det farlig å bli kald, og hvilke førstehjelpstiltak gjelder ved hypotermi?

Hvorfor blir vi nedkjølt?

Uten klær og muskelaktivitet er vi

Fra samøvelse med RK. Foto: Knut Skår

avhengig av en temperatur rundt 28 grader i omgivelsene for å opprettholde en normal kroppstemperatur på 37 grader. Kroppen taper varme via stråling til omgivelsene, ledning til kaldere objekter, strømming fra vind og vann og fordampning via svette og pust. Normalt er strålingstapet dominerende, og dette øker ved kaldere omgivelsestemperaturer. I tillegg vil ledningstapet øke betraktelig om man ligger på kald bakke eller er i kaldt vann, strømmingstapet vil tilta med høyere vindhastighet og fordampningstapet øker ved våte klær. Hypotermi, generell nedkjøling, defineres som temperatur under 35 grader.

Hvorfor er hypotermi farlig?

Normal temperatur er viktig for kroppens organer og prosesser. Blir man kald nok vil man til slutt få hjerterytmeforstyrrelser og hjertestans. Men allerede ved et lite fall i kroppstemperatur til 35-36 grader vil blodplater og koagulasjonssystemet fungere dårligere, og kroppens evne til å stoppe blødninger svekkes. En hardt skadd person som i tillegg blir kald vil altså blø mer og dermed ha dårligere mulighet for overlevelse.

Ved mild nedkjøling (Ca. 35-32 grader) vil en person være våken og skjelve. Skjelving er kroppens mest effektive verktøy for å gjenopprette normal kroppstemperatur. Men med økt varmeproduksjon følger også en opptil 5-6 ganger økt metabolisme, stoffskifte.

Foto: Susanne Bengtsson

Dette krever mye oksygen og økt hjertearbeid, noe som vil være ugunstig ved tilstander hvor oksygenmangel til viktige organer allerede er et problem, som hjerteinfarkt og hjerneslag.

Blir personen enda kaldere, moderat nedkjølt (Ca. 32-28 grader), vil kroppen redusere sin metabolisme. Skjelvingen opphører, puls og pustefrekvens blir langsommere og bevisstheten vil påvirkes i form av sløvhet, forvirring, aggresjon eller på andre måter unormal oppførsel. Kroppen har nå ikke lenger mulighet til å selv reetablere normal kroppstemperatur, og uten riktige tiltak vil personen til slutt bli alvorlig hypoterm (under 28 grader). Vedkommende vil da være bevisstløs med langsom pust og puls og til slutt få hjertestans.

Førstehjelpstiltak

Hypotermi er altså farlig i seg selv, ved skader og ved sykdom. Hvilke

i form av tepper, soveposer, klær etc – jo mer jo bedre! Husk alltid lue, da det er et stort strålingstap fra hodet. Strømmingstapet reduseres ved å beskytte personen fra vind med ly eller vindtette materialer.

3. Tilføre varme: Selv ved optimale tiltak for å redusere varmetapet vil du ikke kunne eliminere det. Derfor skal alle nedkjølte personer få tilført varme. Dette kan for eksempel være i form av kjemiske/elektriske varmetepper eller varmeflasker.

Hjertestans på grunn av nedkjøling Personer som får hjertestans på grunn av hypotermi har høyere sannsynlighet for overlevelse enn de som får hjertestans av andre årsaker. Redusert metabolisme før hjertestansen beskytter viktige organer som hjerne og hjerte ved at oksygenbehovet er lavere. Det er dokumentert overlevelse med godt funksjonsnivå etter hjertestans med en kroppstemperatur på 11,8 grader, og også etter gjenoppliving i 6-7 timer.

Man skal derfor alltid starte gjenoppliving og fortsette helt frem til sykehus om man mistenker hypoterm hjertestans. Dette gjelder selv om man kommer til og ikke vet når hjertestansen skjedde. Basal hjerterlungeredning (HLR) gjøres etter standard retningslinjer. Ved AHLR er det noen modifikasjoner. Etter tre mislykkede sjokk med hjertestarter skal man ikke gi flere sjokk før pasienten er varmet til over 30 grader.

Det er heller ikke anbefalt å gi medikamenter ved en kroppstemperatur under 30 grader. Mekanisk kompresjon bør vurderes for å sikre kompresjoner av god kvalitet helt til sykehus. Pasienten skal fraktes til et sykehus med mulighet for oppvarming på hjerte-lunge-maskin.

Oppsummering

Hypotermi er farlig og forverrer situasjonen ved skade og sykdom. Å forebygge videre nedkjøling er derfor en viktig del av all førstehjelp! Ved hjertestans er HLR helt til sykehus med hjerte-lunge-maskin regelen. Ønsker du mer informasjon om temaet, se Faglig retningslinje for håndtering av aksidentell hypotermi.

Kle deg varmt og kos deg med vinteren!

Utgraving av skredtatt. Foto: Susanne Bengtsson

Lava trener for å bli redningshund og kanskje også blodgiver-hund når hun blir stor. Hun er dyrepleier Linda Berntsen sin hund.

Når jobben er å redde liv

Som godkjent redningshund i NRH, er hundens jobb å redde menneskeliv. Om du lar din redningshund bli registrert som blodgiver hos et dyresykehus, kan dens innsats også bidra til å redde hundeliv.

Når en akutt situasjon oppstår, kan blodoverføring i mange tilfeller redde liv. Dette faktum gjelder for hunder så vel som hos mennesker. Behovet for hundeblood kan oppstå akutt etter et traume der hunden har blødd mye. Det kan også skje etter en operasjon med stort blodtap, eller det kan være visse sykdommer som gjør at hunden har behov for å få tilført friskt blod.

Kan din hund bli blodgiver?

For å være blodgiver må visse krav oppfylles. Linda Berntsen er akuttmedisinsk dyrepleier ved AniCura Dyresykehuset Bergen Nord i Åsane utenfor Bergen, og har vært med på å gjennomføre en rekke livreddende blodoverføringer på både hunder og katter.

- For å kunne bli godkjent som blodgiver må hunden blant annet være i god fysisk form, og veie fra minimum 24 kilo. Den må være fylt ett år, men ikke eldre enn syv. Hunder av begge kjønn kan bli blodgivere, men tisper i løpetid kan ikke donere blod, forteller Linda.

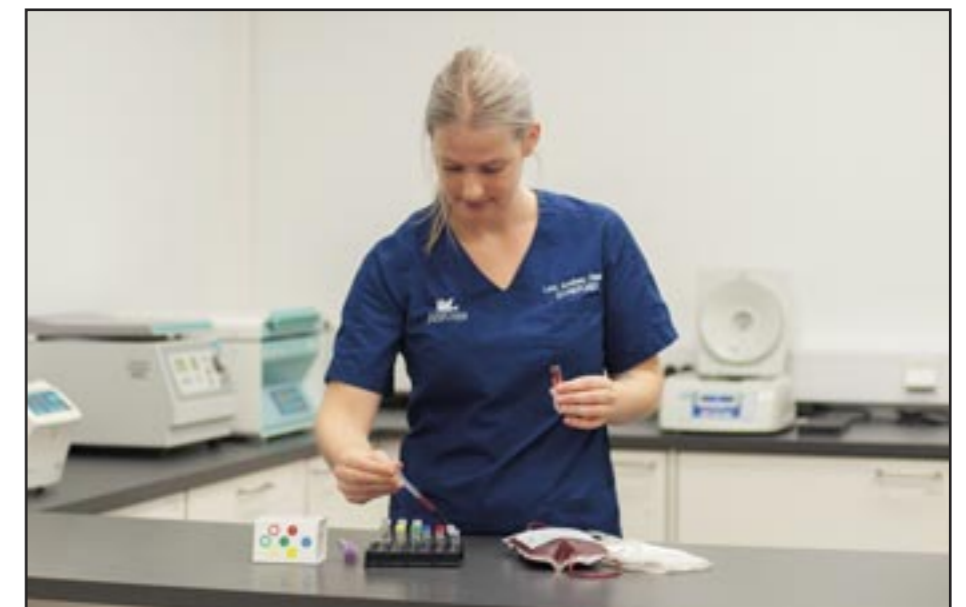
Videre forklarer hun at hunden også må være vaksinert etter Mattilsynets

anbefalinger, samt rabiesvaksinert. Den kan heller ikke ha vært utenlands, eller ha påvist sykdommer som blant annet epilepsi eller hjertelidelse.

Linda er selv medlem i Norske Redningshunder med sin snart ett år gamle blandingshund Lava.

- Det er mange hunder i organisasjonen som kunne vært gode kandidater til å gi blod. Foreløpig er ikke Lava hverken gammel nok eller tung nok til å kunne bli bloddonor, men hvis hun blir stor nok som voksen hund, er planen å teste blodtypen hennes slik at hun kan stå på listen vår over donorer, sier Linda.

Blodbank for kjæledyr

AniCura Dyresykehuset Bergen Nord er eneste dyreklinikk på Vestlandet som har blodbank for kjæledyr. Og fordi de er det eneste dyresykehuset, er det for dem svært viktig å alltid ha

friskt blod tilgjengelig, slik at andre dyreklinikker i området også kan få tilgang til blod ved akutte situasjoner.

- Vi har avtale med faste blodgivere som donerer blod fire ganger årlig. Men behovet for flere donorer er stort, og et særlig ønsker vi flere hunder som har blodtypen DEA negativ, forklarer Linda.

DEA negativ er en universell blodtype, hvilket betyr at en hund med blodtype DEA negativ kan donere blod til alle hunder. Blodtypen er ofte representert hos raser som boxer, schæfer, flat-coated retriever eller border collie.

- Alle blodprøver (test av sykdomsbildet og blodtyping) er gratis, og

som takk for hjelpen får også alle hundene gratis vaksine hvert år, og en sekk før etter hvert besøk der det gis blod – i tillegg til å redde et liv. Hunden blir ikke merkbart påvirket etter en tapping, men vi anbefaler å ta det litt med ro og unngå kraftige fysiske anstrengelser samme dag, fortsetter Linda.

For redningshunden vil det si å avstå fra eventuelle aksjoner samme dag, og kanskje også påfølgende dag. Det er opp til hundefører å vurdere hvor lang hvilepause hunden trenger.

- Har du en hund som svarer til kriteriene til å kunne bli blodgiver, så ta gjerne kontakt med oss. Da kan din redningshund bidra til å redde både hundeliv og menneskeliv i fremtiden, avslutter Linda.

Om du ønsker mer informasjon eller å melde din hund som mulig blodgiver, har AniCura tre dyresykehus med blodbank du kan kontakte: Oslo Dyresykehus, Jeløy Dyresykehus og Dyresykehuset Bergen Nord.

Alle blodposer går gjennom nøye kvalitetskontroll før de arkiveres i blodbanken til akutt bruk

Dyrepleier Linda Berntsen, akuttmedisinsk dyrepleier som assisterer ved mange kirurgiske operasjoner på Dyresykehuset i Bergen. Her overvåkes anestesi og smertelindring mens kirurgen gjennomfører et standard ortopedisk inngrep.

Kriterier for å kunne bli blodgiver-hund: Hunden må være i god fysisk form og veie minimum 24 kilo. Den må være fylt ett år, og ikke være eldre enn syv. Kjønn er ikke relevant, men tisper i løpetid kan ikke donere blod.

Hunden skal ikke ha påvist noen av følgende lidelser:

- bilyd på hjertet eller andre hjertelidelser
- epilepsi eller andre typer anfall
- kroniske lidelser
- hjerteorm eller andre smittsomme sykdommer

Hunden skal ikke ha tatt noen form for medikamenter de siste 14 dagene, og den må ikke tidligere ha mottatt blodoverføring selv.

I tillegg må hunden være fullvaksinert etter Mattilsynets retningslinjer, og også være vaksinert mot rabies. Alle vaksiner må være eldre enn fire uker, og hunden kan ikke ha donert blod de siste tre månedene.

Kilde: AniCura

Redningshunden 02-2021

Foto: Betina Lykke

Rickard og Pontiac gjorde funn: - Gå aldri uten beredskapssekken

Han hadde gått nærmere 100 leteaksjoner på to år, men aldri gjort funn. Så skjedde det. Opplevelsen av å gjøre et funn bekreftet det Rickard allerede visste: Gå aldri ut i teigen din uten beredskapssekken.

Av Aud Ingebjørg Barstad

Rickard og redningshunden Pontiac begynner å bli erfarne på leteaksjoner, selv om de bare har vært godkjente i to år. På denne tiden har Rickard kloknet inn nesten 100 aksjoner. Det har vært mulig fordi han har det fleksibelt i forhold til jobb, og ikke minst fordi han selv har prioritert det.

Interessant område

Selv om vi gjerne vil fortelle historier fra virkeligheten i Redningshunden, er det en del detaljer omkring aksjonene vi ikke kan ta med, av personvern hensyn. Slik er det også med denne saken. Uansett er erfaringene til Rickard kanskje nyttig lesning for andre hundeførere i NRH, selv om en del informasjon er utelatt.

Rickard ble kalt ut om morgenen, og fikk informasjon om hvor han skulle søke. Aksjonen hadde foregått om natten uten resultat. Det var etterretning som tilsa at Rickard sin teig var et interessant område å lete i. - Jeg har gått mange aksjoner, men hadde aldri funnet noen. Men med den informasjonen jeg nå hadde,

var jeg i alle fall LITT forberedt på å finne, forteller Rickard. Og det tok ikke mange minuttene før Pontiac fattet interesse for noe.

Pontiac meldte

- Vi kom fram til teigen vår, og Pontiac, som er en livlig hund, var veldig klar for å starte søket. Jeg ville ha oss opp på en høyde først, og Pontiac gikk så å si på bakbeina, forteller Rickard. Så stakk Pontiac avgårde.

- Jeg fulgte etter, og plutselig kommer han ut av et kratt. Med melding! Rickard ba hunden om å vise, og fulgte på. Han merket godt på hunden at dette var på ordentlig. - Helsike, nå finner vi! tenkte jeg. Jeg ville være litt smart og ikke gå rett på noe som kunne være ubehagelig å se. Derfor slo jeg en sirkel slik at jeg kom inn mot den savnede litt bakfra i krattet. Der ser jeg en sittende skikkelse, veldig blek, og jeg trodde rett og slett vedkommende var omkommet. Aksjonen hadde pågått hele natten, så jeg trodde ikke det var håp mer, forteller Rickard.

Fulgte prosedyre

Han fulgte likevel prosedyren. Gikk bort til den savnede, kjente litt på vedkommende, og lyttet etter pust. - Akkurat da jeg trodde det ikke var noe å høre, kom det et lite kremt fra halsen.

Nå fikk Rickard det travelt. Han pakket vedkommende inn i fjellduken, sørget for stabilt sideleie, meldte funnet og ringte deretter 113. - Det var til stor hjelp å ha personalet fra 113 på telefonen, slik at jeg fikk instruksjoner derfra. Det var en fin trygghet, forteller Rickard.

Siden kom det hjelp til stedet, og pasienten ble brakt i sikkerhet. Tilbake stod Rickard med Pontiac, som hadde gjort jobben sin denne dagen. - Han har en høy stjerne hos meg, og har alltid hatt det. Man blir jo veldig stolt over hunden sin etter en slik hendelse. Vi har trent i mange år, og gjort så mye for å komme dit vi er. Å gjøre et funn blir en slags bekreftelse på at det vi har gjort er riktig, sier Rickard.

Han mener funnet har forandret ham som hundefører. - Ja, det har det. Tidligere så jeg ikke helt poenget med repetisjon på førstehjelp annen hvert år, men nå mener jeg noe annet. Det var godt å se at førstehjelpa satt, at rekkefølgen ble riktig og at ting fungerte så bra. Teori er ikke bortkastet treningstid, sier Rickard.

Og den aller viktigste erfaringen? - Beredskapssekken. Det kan være fristende å legge den igjen, fordi det er så kort vei tilbake til bilen, for eksempel. Men ikke gjør det! Jeg har den alltid med, og det skal jeg fortsette med. Jeg kunne ikke ha gått fra denne pasienten i fem minutter, så om sekken hadde ligget i bilen ville jeg ikke kunne gitt den hjelpen som trengtes.

Redningshunden 02-2021

AniPlan®
Planlegg
FOR DET
gode
livet

Spar minst
30%

Omsorg er å følge opp hundens helse, med jevnlig besøk hos din veterinær. Med AniPlan er rutiner for vaksiner og helsesjekk ivaretatt, dessuten har du alltid fri tilgang til våre veterinærer i AniCura App'en.

AniPlan er forbyggende omsorg til en fast, lav månedspris. For trygg og god helse i hundelivet.

- Forebyggende helseplan for din hund
- Betaling fordelt over hele året
- Inkluderer blant annet helsesjekk, vaksiner, kløklipp og resepter
- Gode rabatter på ytterligere tjenester og produkter
- Ubegrenset antall konsultasjoner i AniCura-appen

Kurs og trening

Fellesinformasjon ved søknad til hovedkurs

Attester: Følgende forhold må være registrert i NRHs medlemsdatabase før kursstart:

- Betalt medlemskontingent for inneværende år
- Alle prøver og eventuelle innstillinger, skal være gjennomført før frammøte til kurs. Dette i henhold til godkjenningssystemet.

Manglende registrering vil bli etterlyst av administrasjonen før kursstart.

- Vaksinasjonsattest må forevises ved registrering/kursstart
- Blåbok skal innleveres til kursstab ved registrering/kursstart

Prøver: Ekvipasjer som ikke følger kurset, men kun skal avlegge prøve, må også sende søknad innen påmeldingsfristen.

Påmelding til sentrale hovedkurs gjøres fra medlemssidene: www.nrh.no

Velg medlemssider. Logg inn med medlemsnummer og passord.

Velg fane: Påmelding. Du vil få en bekreftelse på at søknaden er mottatt, til den e-post adressen som er registrert på deg i databasen.

Vær obs på at det er flere klasser og boalternativer liggende i rullegardin valgene. Oppgi ønske om romkamerat. Allergier, sykdom eller annet som kan være nyttig for kursledelsen å vite føres på «annen informasjon»

Betaling: Kursavgift og oppholdskostnader faktureres samlet kort etter påmeldingsfristen.

Betalingsfrist: Omgående

De som ikke har gjort opp innen forfall, risikerer å bli strøket som deltager.

Kursavgiften refunderes ikke ved en eventuell avmelding fra kurset, **uansett årsak.**

Kursrefusjon: De som godkjenner klasse A / 1.g Re-godkjenner (under hovedkurset eller ved senere kontinueringsprøver) kan søke om kursrefusjon etter følgende satser:

Ettersøkning: kr 2500,-

Lavine: kr 3000,-

Katastrofe: kr 1900,-

Godkjente ekvipasjer på fordypningslag kan søke refusjon dersom hele hovedkurset følges.

Søknad må sendes NRHs administrasjon senest to uker etter at ukas arbeid og søksprøver er bestått. Sendes: post@nrh.no

Refusjonen kan helt eller delvis falle bort dersom NRHs økonomi tilsier dette.

Kursrefusjon gis maksimalt en gang pr disiplin pr sesong.

Husk Blåbok!

Krav til deltakelse på kurs

1. Generelt

1.1. Medlemskap

For å kunne delta på kurs som arrangeres av Norske Redningshunder må deltageren være medlem av organisasjonen. På forlangende skal gyldig kvittering for betalt medlemskap kunne fremlegges. Dette gjelder alle typer kurs uavhengig av hvilket nivå i organisasjonen som står ansvarlig for kurset.

1.2 Krav til føreres alder

Kursdeltager som ikke er fylt atten år skal ha foresattes tillatelse for å delta på kurs.

2 Søknaden

Søknad om deltagelse på kurs skal sendes til ansvarlig kursleder eller kurssekretær dersom ikke annet er oppgitt.

3 Krav til hunden

3.1 Raser

Hunder av alle raser, samt ikke raserne hunder kan benyttes. Unntak fra dette er raser som er definert som farlige/ulovlige hunder av Landbruksdepartementet og blandinger inneholdende slike. Det gjøres unntak fra dette for A-godkjente hunder som ble godkjent før den aktuelle rasen ble forbudt.

I tilfeller hvor det er tvil om raseopphavet påligger det hundefører å dokumentere at rasen ikke er ulovlig. Dersom hundefører ikke kan fremlegge slik dokumentasjon vil hunden ikke kunne brukes i NRH.

3.2 Helse

Alle hunder som deltar på kurs må være vaksinert mot valpesyke og attest kunne fremvises.

- Hund under ett års alder: Hunden må være minimum 10 uker ved siste vaksinasjon.
- Hund over ett års alder: Hunden skal være vaksinert ved minst 10 måneders alder og deretter skal siste vaksinasjon være utført for maksimum 3 år siden.
- Ved førstegangsvaksinasjon må det ha gått minimum 2 uker fra vaksinasjonsdato. Det anbefales at deltagende hunder også er vaksinert mot parvovirusinfeksjon og parainfluenza (kennelhoste).

3.3 Løpske tisper

Kursleder skal ha melding om løpske tisper slik at det om mulig kan tas hensyn til dette ved sammenstillingen av nybegynnerlag.

3.4 ID-merking

Hunden skal være ID merket.

4 Prioritering av kursdeltagere

Dersom et kurs får flere påmeldinger enn kurset har plasser til skal deltageren prioriteres etter denne rekkefølgen;

1. Søkere som skal regodkjenne
2. Søkere fra rasfarlige distrikt (Lavinekurs)
3. Søkere som skal opp til klasse A 1. gang
4. Søkere som har påbegynt sin utdanning

5 Iverksetting

Denne instruks er vedtatt av HS 14 desember 2003 og revidert av FTU 20. januar 2007

Beskrivelse av lagsnivå

Fordypningslag (A-tren):

Nivået på deltakerne skal være godkjente hundeførere, tidligere hundeførere med ny hund på godkjenningnivå. Ekvipasjer som har gjennomført B godkjenning og er på godkjenningnivå for A godkjenning, kan etter avtale med kursleder delta.

Formålet med treningen denne uken er å videreutvikle ferdigheter ut over godkjenningsprogrammets krav. Trening på ferdigheter i henhold til godkjenningsprogrammet gjennomføres på B tren.

B-tren

Nivået på deltakerne skal være på B – A godkjenningnivå. Formålet med B tren er å videreutvikle ferdigheter opp mot godkjenningnivået klasse A.

Nybegynner:

Hensikten med laget er trening opp mot B godkjenning. Treningen kan omfatte alle ferdigheter som kreves ved B godkjenning. Deltakere regnes som rekrutt frem til B nivå. Treningen bør tilpasses individuelt. Det bør omfatte en gjennomgang av hva en leteaksjon innebærer.

FTU anbefaler at det i trenings lag rekrutt klargjøres for deltakerne at organisasjonens formål er å utdanne redningshunder. Ekvipasjene skal få tilbakemelding om egnethet.

Adresseliste er oppdatert fra Databasen 08.juni 2021

Hovedstyret

Adresse	E-post	Telefon
Leder: Mette Kiær Sørensen Lommedalsveien 360, 1350 Lommedalen	mette.kiar.sorensen@nrh.no	48 00 72 81
Nestleder: Nina Leiros Løvbrøtvegen 61, 2760 Brandbu	nina.leiros@nrh.no	48 18 65 25
Styremedlem: Sarah Wyss Strompdalsveien 1267, 7892 Trones	sarah.wyss@nrh.no	46 95 55 56
Styremedlem: Steinar Løvaas Lyshaugveien 30, 9310 Sørreisa	steinar.lovaas@nrh.no	93 09 00 46
Styremedlem: Yngve Smørdal Feråsen 112, 5253 Sandsli	yngve.smordal@nrh.no	99 37 00 23
Styremedlem: Yngve Moen Krokåsen 26, 6900 Florø	yngve.moen@nrh.no	90 96 19 84
1. varamedlem: Tommy Johnsen Liagarden 169, 3540 Nesbyen	tommy.johnsen@nrh.no	93 61 82 96
2. varamedlem: Bjørg Abelsen Myrvegen 52A, 9020 Tromsdalen	bjorg.abelsen@nrh.no	95 10 12 17
3. varamedlem: Karianne Holm-Varsi Heiloveien 12, 9800 Vadsø	karianne.holm-varsi@nrh.no	48 17 46 66

Administrasjonen

 Tamburveien 5, 1406 Ski, telefon 02615

Daglig leder: Jim Olav Hansen	joh@nrh.no	93 40 26 15
Organisasjonssekretær: Hege Iversen	post@nrh.no	45 23 29 00
Regnskapsmedarbeider: Jorunn Anita Svensen	regnskap@nrh.no	93 47 76 15
Beredskapsleder: Stig Mebust	stig.mebust@nrh.no	90 91 48 38
Redningsbutikken		45 23 29 00

Fagteknisk utvalg, FTU

Tor Monsen, leder		
Krokåsvegen 81, 5308 Kleppstø	tor.monsen@nrh.no	40 42 76 93
Sjur Haugen		
Brådalsvingen 2, 2022 Gjerdrum	sjur.haugen@nrh.no	99 50 51 51
Mona Herjuaune		
Kongeveien 33, 1412 Sofiemyr	mona.herjuaune@nrh.no	41 64 15 75
Bjørn Tore Olsrud		
Åbjørsvegen 153, 2910 Aurdal	bjorn.olsrud@nrh.no	95 29 20 05
Knut Skår		
Strandvegen 28, 6884 Øvre Årdal	knut.skar@nrh.no	93 22 38 36
Anne Kathrine Dille		
Hagaveien 16, 7374 Røros	anne.kathrine.dille@nrh.no	91 71 40 99

Norske Redningshunders beredskapsutvalg

Nasjonal beredskapsleder kontaktes normalt bare dersom distriktets beredskapsansvarlig ikke kan nås, i forbindelse med utkalling til aksjoner.

Nasjonal beredskapsleder: Mebust, Stig	Myraveien 45	1914 Ytre Enebakk	90 91 48 38	stig.mebust@nrh.no
Medlem NBU: Nicolaysen, Tore	Steinsletta 17	8522 Beisfjord	90 72 27 69	tore.nicolaysen@nrh.no
Medlem NBU: Dalby, Alf	Myrvangvegen 44	2827 HUNNDALEN	90 54 27 14	alf.dalby@nrh.no
Medlem NBU: Sørli, Andre	Flatbyvegen 26	2022 Gjerdrum	48 22 00 79	andre.sorlie@nrh.no
Kameratstøttekoordinator Rita Vasseng			90 09 52 24	rita.vasseng@nrh.no

Beredskapsansvarlig distrikt

Navn	Adresse	Post	Sted	Mob.	E-post	Ansvarlig til
Oslo, Asker og Bærum						
Stenhaug, Eirik	Ymers vei 4	0588	Oslo	90 60 57 25	eirik.stenhaug@nrh.no	31.12.2022
Innlandet						
Leiros, Nina	Løvbrøtvegen 61	2760	Brandbu	48 18 65 25	nina.leiros@nrh.no	31.12.2022
Buskerud						
Stian Refsdal	Vestjordet 3	3830	Ulefoss	47 01 87 96	stian.refsdal@nrh.no	31.12.2022
Telemark						
Stian Refsdal	Vestjordet 3	3830	Ulefoss	47 01 87 96	stian.refsdal@nrh.no	31.12.2022
Agder						
Rabben, Kent Moe	Brattvoll platå 86	4658	Tveit	97 50 71 76	kent.moe.rabben@nrh.no	31.12.2022
Rogaland						
Eriksen, Trond	C. Strømsvei 7 A	4019	Stavanger	95 05 79 31	trond.eriksen@nrh.no	31.12.2022
Hordaland						
Døving, Christian S.	Sundby Hvorupsvei 4a	5178	Loddefjord	99 62 03 08	christian.doving@nrh.no	31.12.2022
Sogn og Fjordane						
Døving, Christian S.	Sundby Hvorupsvei 4a	5178	Loddefjord	99 62 03 08	christian.doving@nrh.no	31.12.2022
Møre og Romsdal						
Engetrøen, Per Gunnar	Hageveien 29	6152	Ørsta	48 17 65 80	per.gunnar.engetroen@nrh.no	31.12.2022
Trøndelag						
Jørgensen, Jorg	Øverfossvegen 14	7081	Sjetnemarka.	41 12 66 18	jorg.jorgensen@nrh.no	31.12.2022
Søndre Nordland						
Johansen, Else-Iren	Klækstadåsen 30	8016	Bodø	95 28 76 09	elsire@online.no	31.12.2020
Haukenes, Nina Vinje	Bodinveien 57	8010	Bodø	95 11 17 03	nina.vinje.haukenes@nrh.no	31.12.2022
Hålogaland						
Nicolaysen, Tore	Steinsletta 17	8522	Beisfjord	90 72 27 69	tore.nicolaysen@nrh.no	31.12.2022
Troms						
Nicolaysen, Tore	Steinsletta 17	8522	Beisfjord	90 72 27 69	tore.nicolaysen@nrh.no	31.12.2022
Finnmark						
Waler, Alf	Reistadlia 2	9513	Alta	97 67 78 80	alf@altakart.no	31.12.2022
Østfold og Follo						
Andersen, Marius W.	Innspurten 12C	0663	Oslo	90 96 18 11	marius.wigen.andersen@nrh.no	31.12.2022
Romerike						
Andersen, Marius W.	Innspurten 12C	0663	Oslo	90 96 18 11	marius.wigen.andersen@nrh.no	31.12.2022
Vestfold						
Stian Refsdal	Vestjordet 3	3830	Ulefoss	47 01 87 96	stian.refsdal@nrh.no	31.12.2021

Distriktsinstruktører

Disiplin	Navn	Mob.	E-post	Oppnevnt til
Oslo, Asker og Bærum				
Sommer	Nessem, Anders Sten	90 69 68 18	anders.sten.nessem@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Nessem, Anders Sten	90 69 68 18	anders.sten.nessem@nrh.no	31.12.2021
Innlandet				
Sommer	Olsrud, Bjørn Tore	95 29 20 05	bjorn.olsrud@nrh.no	31.12.2021
Vinter	Klingenberg, Oddbjørn	91 61 86 82	oddbjorn.klingenberg@nrh.no	31.12.2020
Buskerud				
Sommer	Bakketun, Kjell Tore	90 19 73 02	kjell.tore.bakketun@nrh.no	31.12.2021
Vinter	Grøndalen, Vidar	92 63 05 57	vidar.grondalen@nrh.no	31.12.2021
Telemark				
Sommer	Staaland, Theresia	95 10 66 98	theresia.staaland@nrh.no	31.12.2021
Vinter	Lien, Bente	91 19 33 47	bente.lien@nrh.no	31.12.2022
Agder				
Sommer	Knutsen, Cicilie	99 02 57 04	cicilie.knutsen@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Knutsen, Cicilie	99 02 57 04	cicilie.knutsen@nrh.no	31.12.2022
Rogaland				
Sommer	Larsen, Tone	95 74 34 58	tone.larsen@nrh.no	31.12.2022
Hordaland				
Sommer	Skotheim, Karen Sofie	90 06 87 54	karen.sofie.skotheim@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Monsen, Tor	40 42 76 93	tor.monsen@nrh.no	31.12.2022
Sogn og Fjordane				
Sommer	Sæterdal, Helene H.	91 56 55 14	helene.h.saterdal@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Skår, Knut	93 22 38 36	knut.skar@nrh.no	31.12.2022
Møre og Romsdal				
Sommer	Rørstad, Britt Unni	92 80 75 47	britt.unni.rorstad@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Dyrkorn, Kristin	90 98 70 79	kristin.dyrkorn@nrh.no	31.12.2022
Trøndelag				
Sommer	Dille, Anne Kathrine	91 71 40 99	anne.kathrine.dille@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Bøe, Martin	91 32 70 66	martin.boe@nrh.no	31.12.2022
Søndre Nordland				
Sommer	Åkerøy, Åse E.	95 97 65 26	ase.e.akeroy@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Hansen, Bjørn Egil	95 41 94 92	bjorn.egil.hansen@nrh.no	31.12.2022
Hålogaland				
Sommer	Åkerøy, Åse E.	95 97 65 26	ase.e.akeroy@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Hansen, Bjørn Egil	95 41 94 92	bjorn.egil.hansen@nrh.no	31.12.2022
Troms				
Sommer	Silli, Marit Kiil	95 19 52 15	marit.kiil.silli@nrh.no	31.12.2022
Vinter	Bengtsson, Susanne	99 73 34 28	susanne.bengtsson@nrh.no	31.12.2022
Finnmark				
Sommer	Larsen, Kristian B	97 06 66 51	kristian.b.larsen@nrh.no	31.12.2021
Vinter	Pedersen, Heidi Elisabeth	95 81 34 30	heidi.elisabeth.pedersen@nrh.no	31.12.2022
Østfold og Follo				
Sommer	Jensen, Hans	45 28 63 86	hans.jensen@nrh.no	31.12.2021
Vinter	Holman, May-Elin	46 66 86 59	may-elin.holmen@nrh.no	31.12.2022
Romerike				
Sommer	Hauge, Merete G.	92 24 86 71	merete.g.hauge@nrh.no	31.12.2021
Vinter	Lie, Olav Hallvard	91 91 79 62	olav.lie@nrh.no	31.12.2021
Vestfold				
Sommer	Lønn, Brita Bergan	93 22 81 45	brita.bergan.lonn@nrh.no	31.12.2022

Kameratstøtte

Norske Redningshunder Oslo, Asker og Bærum		
Sidsel Steiro	90 03 89 98	sidsel.steiro@nrh.no
Tina Treu Os	98 62 30 48	tina.treu.os@nrh.no
Tore Poortman	92 83 83 38	tore.poortman@nrh.no
Norske Redningshunder Innlandet		
Trine Teien	90 76 93 99	trine.teien@nrh.no
Mick Sheard	90 56 81 16	michael.anthony.sheard@nrh.no
Sølvi Trovåg	95 10 46 24	strova@online.no
Ingrid Stadheim	91 57 14 92	ingridstadheim@gmail.com
Norske Redningshunder Buskerud		
Ole Johan Bjørnstad	91 38 59 12	olejohan.bjornstad@andritz.com
Wenche Olsen	91 12 48 90	wenche.olsen@nrh.no
Bjørn Erik Fælth	91 10 45 11	bjorn.erik.falth@nrh.no
Norske Redningshunder Telemark		
Anne-Kari Straand Østerberg	48 29 73 83	a-s-o@online.no
Kristoffer Roholdt	41 39 91 62	kroholdt@gmail.com
Norske Redningshunder Agder		
Jannicke Rabben	95 94 15 65	jannicke.rabben@nrh.no
Inger Bråten	47 90 66 36	vbraat2@online.no
Norske Redningshunder Rogaland		
Helen Adamson	48 60 56 25	helenandjd@gmail.com
Morten Sørby	48 07 61 11	morten.sorby@nrh.no
Norske Redningshunder Hordaland		
Bente Aas Haugland Ankervold	95 73 16 17	bente.aas.haugland.ankervold@nrh.no
Nina Haug	90 61 65 59	nina.haug@nrh.no
Norske Redningshunder Sogn og Fjordane		
Johanne Broch	95 18 24 79	johannebrochhauge@gmail.com
Elin-Mari Vallestad	97 42 88 98	elinvallestad@hotmail.com
Norske Redningshunder Møre og Romsdal		
Kristin Dyrkorn	90 98 70 79	kristin.dyrkorn@nrh.no
Wenche Osborg	95 11 16 32	wosborg@hotmail.com
Kurt Amundø	45 61 19 00	kurt.amundo@nrh.no
Eddy Leonhardsen	90 50 41 57	eddy.leonhardsen@nrh.no
Norske Redningshunder Trøndelag		
Martin Bøe	91 32 70 66	martin.boe@nrh.no
Anne Kathrine Dille	91 71 40 99	anne.kathrine.dille@nrh.no
Norske Redningshunder Søndre Nordland		
Bjørn Egil Hansen	95 41 94 92	bjorn.egil.hansen@nrh.no
Sissel Tveraen Moen	41 61 88 31	sissel.tveraen.moen@nrh.no
Norske Redningshunder Hålogaland		
Inger Anne Kristoffersen	46 63 96 18	inger.anne.kristoffersen@nrh.no
Heidi Regine Johnsen	45 61 48 38	heidi.regine.johnsen@nrh.no
Johan H. Weydahl	91 30 62 60	johan.h.veydahl@nrh.no
Rita Elisabeth Vasseng	90 09 52 24	rita.vasseng@nrh.no
Helland, Bjørn Einar	93 24 43 48	bjorn.einar.helland@nrh.no
Norske Redningshunder Troms		
Torgeir Johansen	91 00 94 41	torgeir.johansen@nrh.no
Hilde M. Hanssen	97 15 17 13	hilde.hanssen@tromso.kommune.no
Norske Redningshunder Finnmark		
Nina Grønstrand	90 63 86 48	ninajog@gmail.com
Kari Beate Engseth	41 64 50 14	karibeate@outlook.com
Norske Redningshunder Østfold og Follo		
Siri Bjørdal	93 29 18 06	siri.bjordal@nrh.no
Ole-Jan Kristiansen	94 02 36 96	ole-jan.kristiansen@nrh.no
Toril Vik	90 75 07 70	toril.vik@nrh.no
Norske Redningshunder Romerike		
Lise Ljungmann Haugen	90 11 94 42	lise@haugen.no
Geelmuyden, Helene E.	91 62 33 57	helene@myhelpinghand.net
Norske Redningshunder Vestfold		
Silje Eftang	90 01 18 86	siljeeftang@hotmail.com
Kenneth Holtan	90 05 49 55	kenneth.holtan@nrh.no

Distriktskontakt

Oslo, Asker og Bærum	Lasse Bjørn Rossing	90 63 53 01	lasse.bjorn.rossing@nrh.no
Innlandet	Mick Sheard	90 56 81 16	michael.anthony.sheard@nrh.no
Buskerud	Eidsvig, Reidun Nørstebø	90 03 02 25	reidun.norstebo.eidsvig@nrh.no
Telemark	Kasin, Helle	97 09 27 05	helle.kasin@nrh.no
Agder	Svein Skagen	92 63 71 70	svein.skagen@nrh.no
Rogaland	Finbak, Aud Gulaker	92 83 45 18	aud.gulaker.finbak@nrh.no
Hordaland	Frank Listøl	91 15 31 64	frank.listol@nrh.no
Sogn og Fjordane	Helene H. Sæterdal	91 56 55 14	helene.h.saterdal@nrh.no
Møre og Romsdal	Ressem, Else Marie Halse	48 13 48 26	else.marie.halse.ressem@nrh.no
Trøndelag	Lill Hemmingsen Bøe	45 61 95 90	lill.hemmingsen.boe@nrh.no
Søndre Nordland	Line Olsen	48 03 91 97	line.olsen@nrh.no
Hålogaland	Rita Elisabeth Vasseng	90 09 52 24	rita.vasseng@nrh.no
Troms	Marit Kiil Silli	95 19 52 15	marit.kiil.silli@nrh.no
Finnmark	Eriksen, Christine Øverli	47 41 51 68	christine.overli.eriksen@nrh.no
Østfold og Follo	Ronny Iversen	91 84 60 41	ronny.iversen@nrh.no
Romerike	Myrland, Per-Erik	41 77 21 99	per-erik.myrland@nrh.no
Vestfold	Henning Hansen	95 11 71 45	henning.hansen@nrh.no

Disiplinærutvalget

Lena Gulbrandsen	Langangsveien 319	4900 Tvedestrand	95 87 71 48	lene.gulbrandsen@nrh.no
Torleif Torgersen	Søvikneset 10	5251 Søreidgrend	48 10 49 48	torleif.torgersen@nrh.no
Martin Bøe	Brekkeveien 28	7392 Rennebu	91 32 70 66	martin.boe@nrh.no
Silje Merete Steinstrø	Andebuveien 830	3158 Andebu	97 17 61 58	silje.merete.steinsto@nrh.no
Christine Movik	Haugsvæien 8	3520 Jevnaker	97 57 14 23	christine.movik@nrh.no
Sonni Schulstad	Glennveien 30	1476 Rasta	97 16 36 06	sonni.schulstad@nrh.no

Etiske retningslinjer

Etiske retningslinjer for Norske Redningshunder (NRH) er et sett av normer og prinsipper til veiledning for organisasjonens medlemmer og ansatte.

- Som medlem av og ansatt i NRH er man selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med og etterleve de gjeldende etiske retningslinjer. NRH skal sørge for at disse er lett tilgjengelige, for eksempel på organisasjonens nettsider.
- Medlemmer og ansatte i NRH plikter å overholde de vedtekter, instruksjoner og andre bestemmelser som til enhver tid gjelder for NRH. Dette innebærer at alle må forholde seg til de vedtak som er fattet av Representantskapet, HS, FTU, NBU og DU.
- Medlemmer og ansatte skal vise respekt og likeverd overfor andre og legge til rette for samarbeid innen egen organisasjon og med samarbeidspartnere innen redningstjenesten.
- Medlemmer og ansatte skal til enhver tid opptre på en måte som gir organisasjonen NRH og styrker den alminnelige tillit til denne.
- Tillitsvalgte og instruktører i NRH må være seg bevisst sin rolle i organisasjonen og ikke misbruke den tillit de blir vist.

● Medlemmer og ansatte har taushetsplikt angående private eller på annen måte sensitive opplysninger man blir kjent med som medlem i eller gjennom sitt arbeid for NRH. Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende eventuelt har avsluttet sitt medlemskap/ ansettelsesforhold i NRH.

● Medlemmer og ansatte i NRH skal ikke bruke sin posisjon i organisasjonen for å oppnå personlig vinning.

● Medlemmer skal på forespørsel fra administrasjonen kunne fremvise politiattest for frivillige organisasjoner, såkalt Barneomsorgsattest.

● Hunden skal behandles med respekt og treningsmetodene som brukes skal ikke være i konflikt med Lov om dyrevelferd.

● NRH-medlem eller ansatte som har informasjon om at disse etiske retningslinjene brytes, plikter å varsle tjenestevei om dette.

Forkortelser brukt i Norske Redningshunder:

HS: Hovedstyret

FTU: Fagteknisk utvalg

NBU: Norske Redningshunders beredskapsutvalg

Vedtatt av Hovedstyret 18.01.2018. Revidert og i kraft 19.01.2020.

Et nettverk av fastleger og spesialister

FOR FOREBYGGENDE HELSE OG BEHANDLING
AV AKUTT SKADE OG SYKDOM

FINN DIN NÆRMESTE DYREKLINIKK PÅ
EVIDENSIA.NO

